

Gulan-Hezîran 1982
Hejmar: 10
Biha: 1.50 DM

Newroz

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELEÂN BINDEST YEKBIN !

HÜSEYİN ARSLAN YOLDAŞ

PARTİZANIM EZ

Başoku bazım partizanım ez
leşkerê sorim sorışvanım ez
şer dıkım lı dij neyar koledar,
gıran bıhame ne erzanım ez

Şıyarbum ez iro lı şer niştıman
xelkê m gernas egıtû bı şan
lı Dersim, Kerkük, Zaxo û lı wan
divêt em derxın dijın Kurdistan

Şerkarê welatım mın xebat u lez
hım rêber û rezanım kurrê guhderz
şev û roj ranazê m bı cehdu Qerez
Meraşım, Erzurum, Semsurım ez

xudan tarix û kevnarım ez
dernê m jı axa xwe şareza berez
dıqırım bıra bıbêsi herkes
şerê Dersime lawe Seyd Rızame ez

Em bune yekdest karkerû cotkar
Seranser welêt bum pêti u ar
25 milyon qet nabın inkar
Qoçkirime Zilanım Mehabadım ez

Baasê nıjadî şahî rih sefid
Kemalist Ewren cuntaya faşist
hember bun yek teze u cedit
Qetranawestım partizanım ez

Senendej, hevlê Bitlis, Mehabad
peşmerge têdare tım dıkın xebat
Partizanê sor gıha nêzik bu felat
Karker bun serbaş xelas bu welat

KAVA-KPSK MK üyesi ve önderlerinden Hüseyin Arslan yoldaş, Milli Kurtuluş ve Halk demokrasisi mücadelemizde meşalemiz olacak; mücadelimiz devam ettikçe o yaşlıyacak ve yaşatılacaktır. O ölümsüzdür.

haberler, olaylar, haberler..

KÖLN

Köln'de halâ tutukluluğu devam eden İ.Yüksel Şen için 24.4.1982 tarihinde, Kürdistan ve Türkiye'deki Politik Tutuklu larla Dayanışma Komitesinin Köln şubesi, bir yürüyüş düzenledi. Bu yürüyüş çeşitli Kürdistanlı, Türkiyeli ve Almanyalı devrimci demokrat kuruluşlar tarafından desteklendi. Kitle İbrahim Yüksel Şen'in derhal serbest bırakılması için sloganlar haykırdılar.

BİELEFELD

7 Mart 1982'de Bielefeld'de 8 Mart Kadınlar Günü Kürdistanlı İşçi-Öğrenci Derneği ve ATIF Bielefeld taraftarları tarafından bir gece yapıldı. Günü anlamını ve Kürdistan ve Türkiye'deki kadınların durumuyla ilgili konuşmalar yapıldı. Normal olarak program başladı ve konuşma sona erdi.

HANNOVER

8 Mayıs günü Duisburg ve Köln'de kitleler Türkiye'deki insanlık dışı uygulamaları protesto ederken, Hannover'de ise Hannover Ülkü Ocağı "Vatana Hasret" veya "Aşıklar Şöleni" adı altında, faşist bir gece ve yeni tertipler yapmak için bir araya geliyorlardı. Bu gece ile faşistler Kürdistanlı ve Türkiyeli devrimci demokratlara yeni saldırı plânları ve bu bölgede toparlanma hazırlığında idiler.

Faşistler yapmış oldukları arif ve biletlerde verilen adrese, gecenin yapılacağı gün Kürdistanlı ve Türkiyeli devrimciler salonun önünde toplanırlar. Faşistlerin gelmesini engellediler. Faşistlerin geceyi Türk Konsoloslukuna ait olan TÜRK EVİN'de yapmaya başladığı haberi gelince toplu halde oraya gidildi. Polisler geldi. Polisler, devrimcilere dağılmalarını aksi takdirde zorla dağıtacaklarını söylediler.

Olay yerinde yapılan Türkçe Almanca konuşmalardan sonra, polis'in tutumunu ve olay protesto edilerek dağıldı.

Yukarıda kısaca olayın gelişimini anlattıktan sonra; Olay öncesi gelişmelere değinelim. Eylem önce Alman grupların yanında KAWA, BIRKOM, DİDF imzasıyla "Bozkurtların gecesini engelleyelim" adlı bildiri dağıtıldı.

Biz Hannover'de KAWA sempaticianları olarak gerek eylem öncesi ve gerekse anında üstümüze düşeni yerine getirdik.

-KAHROLSUN FAŞİSTLER!

Hannover'den KAWA sempaticianları

HAGEN

Mayıs ayı içinde Hagen'de cuntayı teşhir eden ve Kürdistan halkıyla dayanışma toplantıları yapıldı. Bu toplantıların aynı zamanda bir kısım yabancı düşmanlığı sorunu ile ilgili idi. Toplantılar, Dritte Welt, Info Centrum, Gemeinde Ha-

us, Kürdistan İnsiyatif Komitesi, KAWA sempaticianları tarafından yapıldı. Geniş şekilde kitleler toplantılara katıldılar. Toplantılarda, Kürdistan ile ilgili dias, film, kültür gösterilerinin yanında, diğer bazı belgeler de sunuldu. Hagen bölgesindeki KAWA sempaticianlarının başlattığı bu kampanya, WITTEN'de si (Amnesty International) ile ortak yapılan geceyle sona erdi.

Bunun yanında Kürdistan İnsiyatif Komitesi yabancı düşmanlığına karşı "Schluss mit der Ausländerhetze" adlı bir dergi çıkardı. Bugün Kürdistan İnsiyatif Komitesi, Hagen ve çevresinde yabancı düşmanlığına karşı, barış ve sivil haklanmaya karşı, bunun yanında diğer konularda aktif mücadele vererek, ön plâna çıkmışlardır.

RUSSELSEIM

Halkımızın geleneksel bayramı aynı zamanda mücadele, direniş, özgürlük, zulme başkaldırma günü olan NEWROZ 28 Mart'ta Russelsheim'de kutlandı. Devrim şehitleri için saygı duruşundan sonra, Newroz marşının ve şiir'in koro tarafından okunması ile programa bağlandı. Günün anlamını belirten Türkçe ve Kürtçe konuşmalar yapıldı. Programın daha sonraki bölümünde film, İran Kürdistan'ındaki mücadeleyi içeren dias (Slayt) Newroz gününü canlandıran tiyatro ekibini bunu çağlaştırması, Ozanlar (Zelal, Rabun, Jiyan) bulunmaktaydı. Geceye gelen mesajlar okundu. Devrim anının içilmesiyle NEWROZ gecesi sona erdi.

Newroz gecesi, şehrimizde istediğimiz şekilde kutlanamadı. Kutlanma gününün pazar oluşu şehrimizin özgül durumu, gece öncesi yeterli anlamda propaganda yapılamadı. Mücadele için de hatalarımız ve eksiklerimizi düzelterek, halkımızın, bağımsızlık, özgürlük, demokrasi mücadelesini daha da yükseltmek için üzerimize düşeni yapacağız

-YAŞASIN NEWROZ!

-ÖZGÜR VE DEMOKRATİK BİR ORTAMDA NEWROZ'U KUTLAMAK İÇİN İLERİ!

Russelsheim'den KAWA sempaticianları

MAINZ

Gerici faşist Humeyni taraftarları yurt dışında da saldırılarını yoğunlaştırdılar!!!

İran şahının ölümünden sonra iktidara gelen gerici Humeyni faşist iktidarı, halka yönelik saldırılarını iktidara geldiği günden bugüne dek bir dizi entrika ve plânlarla en adi ve namussuz bir şekilde sürdürmektedir. Gün geçmiyor ki yüzlerce insan en adi işkencelere maruz bırakılmasın ve yine gün geçmiyor ki yüzlerce Kürt köyü bombalanmasın, yine bu saldırıların bir parçası olan Irak-İran savaşına başvurarak bu savaşta ise

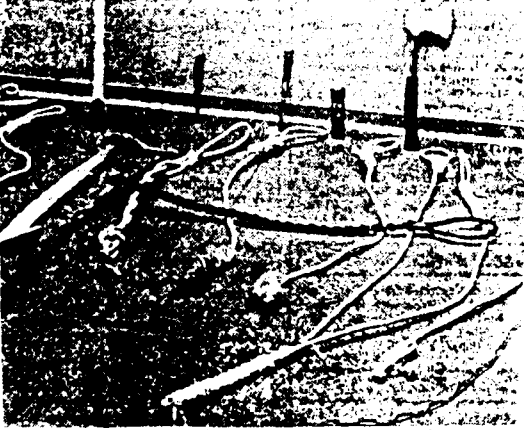
önceden hazırlanmış bir plâna göre savaş 7 evrede sürdürülüp ve sonunda Irak topraklarının bir kısmı işgal edilmeliydi. Bu plânı 3. evreye kadar 6000 kayıp vererek sürdürmüştür. Ama 4. evrede ise ölümlerin sayısı 30.000'i aşmıştır. Bu savaşında gösterdiği gibi Humeyni rejiminin her hareketi halka karşı olmuştur. Yaptığı her hareket gericidir, halka karşıdır. Bunun için Humeyni faşist rejiminin tüm hareketlerini tek tek anlatmamıza gerek yok. Çünkü, hepimiz bu olayları biliyoruz, bunların yabancıları değiliz.

İşte bu yukarıda saydığımız olayların bir parçasını da 25 Nisan'da Mainz'da International öğrenci yurdunda gerçekleşen tirdiler. Öğrenci Yurdunda çoğunlukla İranlı öğrenciler kal maktadırlar. 25 Nisan Pazar akşamı 300 kişilik Humeynici bir grup haberimizin olmadığı bir anda yurdu bastılar. Tabii daha önce her şey plânlanmış vaziyetteydi. Asansörler bozdurulmuş, telefonların kabloları kesilmişti. 300 kişi 14 kat olan yurdun merdivenlerinde ellerinde silah, balta, bıçak, kablodan yapılmış jop ve özel yapılmış sopalar vardı. Bir kapıları tutmuştu, bir kısmı da ağzı salyali köpekler gibi odaların kapılarını kırıyor ve önüne geleni bıçaklıyorlardı. Üçüncü katta bulunan iki öğrenci camdan attıktan sonra bu defa yerdekiler görevi devralıyorlardı. Kendilerine islamci diyen bu itler islamla ilişkisi olmayan en adi şeyler yapıyorlardı. "Allahu Ekber Humeyni Rehber" diyerek daha da kuduruyorlardı. Odalara girip silah dayatarak kimlik verme istemlerinde bulunuyorlardı. Bir odaya girdikten sonra bir İranlı devrimciden kimlik istemişler, tabii silah dayatarak ve döverek o anda İranlı arkadaşın yanında bir Alman kız arkadaşı varmış olaydan 3 gün sonra yapılan adilklerin etkisinde kalarak kriz sonucu canını yitirdi. Bu yapılanlar bir teşadüfi değildi. Daha önceden plânlanmış bir oyundur. Cellat Humeyni'nin uluslararası alanlarda İranlı ve Kürdistanlı öğrenciler tarafından teşhir ve tecrit edilmesiyse birlikte ülkelerinde bulunan kendi adamlarına olaydan birkaç hafta önce mesaj göndererek onların İranlı devrimci ve demokrat öğrencilere karşı terör eylemlerine girmesini istemiştir. Ayrıca gene olaydan birkaç hafta önce Hadi Gaffari, bu adam bir işkencisi ve Meclis vekilidir. Almanya'ya gelmiş ve bu ülkeyi böylesi eylemler için üs olarak kullanmışlardır. Yapılan bir açıklamaya göre Mainz'da yapılan bu saldırının ilki olduğunu, bir dizi Avrupa ülkesi için düşünüldüğü söyleniyor. Bu iddiayı gene onların (Humeynicilerin) yazmış oldukları yazılar doğrulamaktadır. Yazılan yazılar şöyle "Bu başlangıç ve ilktir v.s" Bu yazılar olay esnasında yurdun duvarlarına yazılmıştı. Bu di cellatların bu

kadar ileri gitmelerin nedeni nedir?

1-İran faşist devletinin yurt dışındaki konsolosluğun direk denetiminde olduğu için,

2-Uluslararası gerici güçlerden destek aldıkları için. Örneğin, olayın içinde bizzat Türk bozkurtları da vardı. Bu durumu fark eden KAWA taraftarları Türk bozkurtlarını yakalayıp Polis'in orda olmasına rağmen yakalanma pahasına da olsa yapılan adilliklere tahammül edemediler. Gerek Türk faşistlerine gerekse İran faşistlerine karşı, karşı direnişe geçtiler. Olay sırasında faşistlerle kavga halinde olan bir arkadaşımız Polis saldırısına uğrayarak jop, tekme ve yumruklarla dövülerek götürülmek istendi. Fakat devrimcilerin direnişi sonucu arkadaşımıza geri aldık artık İranlı devrimciler biraraya toplanmıştı. Gerici Humeyni faşistlerini 3-4 kilometre kovalayarak, resimde görülen malzemeleri geri

aldılar. Tabii bu malzemelerin bir kısmıdır.

Olaydan sonra tespit edilen yaralı sayısı 30'u aşındı. Bunların içerisinde 5'i ağır yaralıydı.

Biz KAWA sempaticianları olarak esasında orda bulunan arkadaşlar olarak en ön saflarda gerekli enternasyonal dayanışmayı gösterdik.

-KAHROLSUN GERİCİ HUMEYNI FAŞİSTLERİ!

-YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

Mainz'dan KAWA taraftarları

DERSİM

Mayıs ayının ortalarına doğru, Dersim'de bir çok devrimcinin yakalanmasına, işkence görmesine neden olan, birçok devrimcinin kanına giren azıllı bir muhbir, polis ajanı Bekir ağa devrimciler tarafından cezalandırılarak öldürülmüştür. Öldürme anında çıkan çatışmada bir devrimci şehit olmuştur.

Olayda yara alan Bekir Ağa hastahaneye kaldırılırken ölmüştür. Polis ve ordu karargahlarında, hemen olayın akabinde birçok devrimcinin, yurtseverin işkence altına alındığı, bölgede terör estirildiği söylenmektedir.

HAKKARI

Kürdistan'ın, diğer Kürdistan parçalarına "komşu" olan bu ilimizde arama ve taramalar yinelenip durmaktadır. Özellikle Beytülşebap (Elkê), Uludere ve Yüksekova (Gezer) da oldukça yoğun olarak sürdürülüyor. Baha ne burada oldukça açık: "Kaçakçılık ve Kürtçülük" Kürdistan'ın diğer bölgelerine ait ulusal hareketle ilişkiyi yok etmek, Kürdistan'ın bütününe devrimci, yurtsever, peşmergelelerin çalışma alanını yok etmek. Amaçları budur. Geçen yazın başlarında Esendere-Yüksekova hatında aranmadık, işkenceden geçirilmedik ev kalmamasına rağmen, bu yılda aynı yörede köylere operasyonlar düzenleniyor.

Ancak halkımız bunlara gereken cevabı vermektedir. Baskın yapılan köylerden birinin halkını, köyü tamamen terkeder, dağılır. Sadece Muhtar kalır. Operasyon timi sorumlusu silah tirmelerini ister, köylülerin köye gelip evlerine sahip çıkmalarını ister. Muhtar geliş gidişte aracı yollar. Köylüler, "nüfus hüviyet cüzdanlarını" yollarlar. Bunun anlamını soran sömürgeci ordu temsilcilerine "Bu devletin bize verdiği tek şey bu, her şeyi bizden alıp götürdü. Bu devletle ilişkimizin olduğunu sadece bu kağıt gösteriyor. Onu da alın sizin olsun. Bizi rahat bırakın!" diye rek yanıtlıyorlar.

D.BAKIR

Kürt, Acem, Beluci halklarının geleneksel özgürlük günü ve bayramı olan Newroz kutlamalarında, Diyarbakır cezaevinde, mücadelenin yükselmesiyle, işkenceciler tutuklulara bombalı silahlı saldırıya kadar alçak laştılar. Tam bu dönemde, Diyarbakır cezaevindeki direnişin örgütleyici ve önderlerinden ve aynı zamanda PKK MK üyesi Mazlum Doğan'ın işkence ile hücrelerinde boğdurulması, mücadeleyi daha da yükseltti. İşte bunun üzerine bombalı ve silahlı saldırı sonucu bir çok devrimcinin katledildiği öğrenildi.

Sömürgeci faşist diktatör - lüğün işkencecilerinin bu derece vahşileşmesine, alçakça saldırganlaşmasına rağmen, Kürdistan özgürlük esirlerinin mücadelesinin durmadığı gelen haberler arasındadır.

ELBİSTAN

Elbistan'da, son iki aydan beri, işgalci askeri birliklerin saldırıları yoğunlaşmıştır. Elbistan'ın bütün köylerine ani baskınlar düzenlenmiştir. Her seferinde güçlerini Kürdistan'ın değişik bölgelerinde yoğunlaştıran katil generaller cuntası "operasyonlar" adı altında düzenlediği saldırılar amacına ulaşamamakta, Türkiye ve Kürdistan halklarının muhalefetini ve örgütlü devrimci güçlerini yokedememektedir. Bu durum katil generalleri çalğına çevirmektedir.

Generallerin şu anda saldırılarını yoğunlaştığı yerlerden biri de Kürecik ve Elbistan yöresidir. Bu yörede ani gece baskınları yapılmakta, önce köyler gece sarılarak kuşatılmakta sonra farlar yakılmakta ve baskın yapılmakta evlere girip yaşlı-geç, çocuk-kadın yataklarından çıkarılıp köy meydanında toplatılmakta. Tabii bu arada dayak ve hakaretler yapılmakta, evlerde aramalar yapılmaktadır. Sonra meydanlarda dayak faslı ve "tutuklamalar" başlanmaktadır. Deretopallı köyünde, Sevdili Köyünde, Toprakhişar köyünde bir çok köylü "silah teslim etme ve güvenlik güçlerine karşı koyma" gerekçesi ile işkenceye götürülmüşlerdir "Evleri aradınız, gördünüz silahımız yoktur, satın almak içinde paramız yoktur" dedikleri için gözaltına alınanlardan İ. Yıldız, H. Yıldız, N. Konca, İ. Özdemir, A. Gök, N. Erdoğan, İ. Erdoğan, H. Doğan'dan haber alınamamaktadır. Bunlardan haber almak için giden iki ihtiyardan birine 24, diğerine ise 48 saat işkence yapılmıştır.

ADIYAMAN

Nisan ayı içerisinde Adıyaman'da bir devrimcinin işkence sonucu öldürüldüğü gelen haberler arasındadır. Bir çok devrimcinin ise tutuklandıktan sonra izine rastlanmadığı söylenmektedir.

VAN-MUŞ

Amerikan emperyalistlerinin yeni saldırgan siyasetinin, Ortadoğu'da yansımaları sonucu, bölgede yaratmaya çalıştıkları "çevik kuvvetler" için yeni aşkeri araçlar gerekmektedir. Bilindiği üzere "çevik kuvvetler" Ortadoğu'da halklara karşı, halkların devrimci kabarışına karşı ani olarak harekete geçebilen ve hegemonya savaşında ABD'nin Ortadoğu'da çıkarlarını koruyan saldırgan bir ordudur. Jeopolitik önemi Ortadoğu çapında önemli olan Muş ve özellikle Van, Havaalanları bu kuvvetin çalışmalarına göre ayarlanmak için büyütülmek istenmektedir. Ancak bölge halkı arasında bunun üzerine tedirginliğin yükseldiği, tepkilerin içten içe yaygınlaştığı söylenmektedir.

İ SVİÇRE

Bu yıl 1 Mayıs Cenevre'de Türkiyeli ve Kürdistanlılarca buradaki işçi sınıfı ile birlikte kutlandı.

KAWA, PKK, Dev-Yol, İşçinin Sağ ve Birlik Yolu taraftarları ortak bir platform temelinde biraraya gelerek kurulmasını sağladıkları ASSOCIATION POUR LES DROITS DEMOCRATIQUES DES PEUPLES TURC ET KURDE DE TURQUIE adlı komitenin pankartı altında 1 Mayıs'ın birlikte kutlandı. Faşist diktatörlüğü, emperyalizmi, her türden gerici - liği lanetleyen ortak sloganların atıldığı 1 Mayıs eylemi bu güne kadar İsviçre'de görülmemiş örnek bir disiplin ve devrimci dayanışma ile gerçekleştirildi. Yaklaşık 150 kişinin

Sf 2nin devamı

katıldığı mitingden sonra İsviçreli taraflardan tertiplenen geceye yine aynı gruplar birlikte katıldılar.

Biz İsviçre'deki KAWA sempatizanları olarak 1 Mayıs kutlamalarında olduğu gibi bundan sonra da olumlu ve kalıcı eylemler birliklerinin oluşması için faal bir şekilde çalışacağız.

**-BİJİ CEJNA YEKÊ GULAN!
-KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-ASKERİ
FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
-YAŞASIN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK-
DEMOKRATİK KÜRDİSTAN!**

İsviçre'den KAWA taraftarları

Nisan ayında Cenevre'de Türkiye'deki faşist diktatörlüğe karşı mücadele amacıyla KAWA, PKK, Dev-Yol, İçşinin Sesi ve Birlik Yolu taraftarları ortak bir platform temelinde bir araya gelerek Cenevre'deki çeşitli örgüt ve kuruluşlardan oluşan bir komitenin kurulmasını sağladılar.

Cenevre Sendikalar Birliği, "Komünist" Parti, Hıristiyan Sendikalar Federasyonu, Sosyalist Parti (Genévois) ye İsviçre İnsan Hakları Birliği-Cenevre Seksiyonu-tarafından oluşan komitenin temel amaçları şunlar olacaktır.

1-Askeri faşist diktatörlüğün teşhir edilmesi,

2-Türkiye'de gerçek halk demokrasisinin kurulmasına destek sağlamak,

3-Türkiye Kürdistan'ındaki ilhakçı baskıya karşı çıkmak. Kürt ulusunun devlet kurma hakkı dahil olmak üzere kendi K.T.H.nı şimdiden savunmak,

4-Faşist cuntaya yapılan her türlü yardımın durdurulmasına çalışmak ve teşhir etmek,

5-Demokrasiye dönüş yollarını açığa çıkarmak,

6-İdamlara, katliamlara ve işkencelere karşı çıkmak,

7-Bilim, Kültür, basın-yayın ve örgütlenme üzerindeki baskıya karşı çıkmak,

Komite yukarıdaki ilkeler temelinde faaliyete geçtiğini Cenevre radyosu, basın toplantısı ve yayınladığı bir bildiri ile kamuoyuna duyurdu.

Biz İsviçre'deki KAWA taraftarları olarak diğer gruplarla birlikte kurulmasını sağladığımız bu komitenin yukarıdaki görevleri eksiksiz yerine getirmesi için üzerimize düşen görevleri tam bir devrimci sorumluluk içerisinde yerine getireceğiz.

**-KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-ASKERİ
FAŞİST DİKTATÖRLÜK!**

**-BİJİ TEKOŞİNA MEYA RIZGARİ
YA NETEWAYİ Ū DEMOQRASIYA GEL!**

İsviçre'den KAWA taraftarları

L1 Cenevê Cejna Newroz hate pirozkırın

21 Adarê da sempatizanên Kawa b1 tev çend sempatizanên herketên Kurdistanê rojê ava ū herketên demokratên tirkîyê va b1 pişt girtîkiya şoreşkerî ye Newroz pirozkırın.

İmkanê meyê l1 Cenevê kêmû, j1 boy vê yekê me l1 gorên imkânên xwe b1 şiklê civatênî cejna Newroz pirozkır.

L1 ser cejna Newroz, Axaftînekî şoreşgerî çêbû. Hevalekî, b1 qisedanekî destpêkırîne civatê vekır. Ev hevalî l1 ser Newroz'ê qışekır ū pirozkırına pıvıstına Newrozê eşkerêkır ū l1 ser dırokiya (tarîq) Newrozê sekinî. Deşt pêkırına Newrozê da, eğiñî ū qehremaniya Kawa, l1 vêderêjî carekî dın hate gotın. Ev hevalî qışe dana xwe d1 şer tîn îro da, l1 hemberî cûnta faşîsta kolonyalistda pıvıstîya pirozkırına cejna Newroz va girêda.

Piştî wî hevalî, axaftın b1 qışedana hevalekî demokratva kurdand. Ev hevalî j1 l1 ser şerîten Kurdistanê rojê ava ū Tırkiyê sekinî piştî vî hevalîra hevalekî me e dıñjî d1 nava dî rokêda l1 ser çêbuna gelê Kurdî ū diroka gelê Kurd sekinî. D1 vê qışedanêda Tekoşîna gelê Kurd yek b1 yek hate gotın ū j1 bo rızgarîyê, tekoşerîya b1 xwîn ū xûdan hate methkırın.

Her wekî d1 vê civatêda çer hate gotın, ku Dıjî cunta faşist agirê Newrozê l1 ser cî yayên Kurdistan îsaljî vekê ū tırşa Azadîyê, tırşa serxwebûnê avête dilê generalên faşist ū xıyaneta feodalan ū ceşên Kurdistan.

D1 vê civatêda nezîkiya pêncê meriyê j1 bo pirozkırına Newroz e hatûbûn, ū j1 vê civatê gelekî kefxweşbûn

Em dızanın ku wek mîna Kawa ye hesinkêr çawa serê Dehaqê zulumkar pelişand, îrojî dıbin seroktîya Kawayêda gelê meyê zehmetkêş ū xebatkar j1 evê serê Kolonyalistên faşist ū begû axayên Kurdistan be min net b1 pelişîne.

Em çıqa l1 Evrûpa banjî, dilê meyê azadî xwaz dîsa j1 b1 tekoşîna Kurdistan vaye.

J1 boy vî em l1 Evrûpa j1 Ala Newrozê bılind dıkan ū em d1 kın ū em dıqêrın:

-Her bijî agirê Newroz!

-Her bijî rêça Kawa!

-Bımrê cunta faşista kolonyalist' ū ceşên Kurdistan!

Sempatizanekî KAWA l1 Cenevê

AVUSTURYA

NEWROZ Yazı Kuruluna,

Biz Avusturya KAWA-KPSK sempatizanları olarak, Avusturya PKK sempatizanları ile ortak Newroz'u kutlama gecesi düzenledik.

10.4.1982 günü Avusturya'nın TERNİZ şehrinde KAWA ve PKK sempatizanlarının düzenlediği gecenin bazı önemli noktalarına işaret etmek istiyoruz. Terniz'de ilk defa Kürdistanlılar kendi ulusal bayramlarını coşkuyla kutladılar, diğer bir nokta Kürdistan'da halklarımızın zor günlerini yaşadığı bir dönemde, Kürdistanlı devrimcilerin, kendi aralarında devrimci birlikler oluşturulmaları bakımından önemli bir gündü. Geceye devrimci bir coşkuyla başlandı

ve aynı coşkuyla sona erdi.

Newroz'u ortak kutlama kararı iki hareketin sempatizanları tarafından gecenin kutlanmasından bir hafta önce verilmesine rağmen; Terniz şartlarında 250 civarında kitle katılımı oldu. Newroz gecesi, devrimci hareketlerinin ansısına 1 dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ter-tip komitesi adına, Türkçe, Kürtçe, Almanca dillerinde konuşmalar yapıldı. Geceye gelen mesajların okunması, folklor gösterisi, Koronun devrimci marş ve türküler söylemesi, ozanların çalıp söylemesi ve film gösterilmesiyle gece geç saatlere kadar devam etti.

Terniz şartlarında oluşturdukları ilkeli devrimci eylem birliği, yurt dışındaki devrimciler için örnek bir eylem birliği idi.

-YAŞASIN DEVRİMCİLERİN DEVRİM BİRLİĞİ!

-DAHA DEVRİMCİ, DAHA İLKELİ BİRLİKLER İÇİN İLERİ!

-YAŞASIN HALKIMIZIN MİLLİ DİRENİŞ SİMGESİ NEWROZ!

-CEJNA NEWROZ PİROZBÊ!

Avusturya'dan Bir KAWA Sempatizanı

VIYANA

NEWROZ Yazı Kuruluna

Biz bu sene Newroz'u kutlamak için Viyana şartlarında Komeley Karkeren Kurdistan (KKK) olarak çeşitli alanlarda çalışmalar yürüttük. Yürüttüğümüz çalışmaların açıklamak, kitleler için yararlı olacağı kanısında olduğumuz için yaptığımız çalışmaların kısa bir özeti ni size iletme görevi biliyoruz.

Biz Komeley Karkeren Kurdistan (KKK) olarak bu sene Newroz'u kutlama çalışmalarına 21 Mart öncesinden başladık.

Var olan folklor oyunlarımızı daha da geliştirdik. Kısa sürede bir koro grubu oluşturduk. Newroz'u ortak kutlamak için, diğer bazı siyasi çevrelerden gelen çağrılarını dikkatlice inceledik. Bazı siyasi yoğunluklarla Newroz'u ortak kutlamak için yaptığımız görüşmelerde;

Bagimsiz-Birleşik-Demokratik Kürdistan şiarının propagandasından asla vaz geçmeyeceğimizi, Kürdistan bağımsızlık mücadelesini otonomi çerçevesine sığdıran ve propagandalarını uluslararası planda bugünde yapan siyasi görüşlere taviz veremeyeceğimizi belirttik. Görüşmelerde her türlü emperya list güce karşı gelinmesi gerektiğini açıkladık. Newroz'un yüzyıllardan beri Kürdistan halklarının direniş simgesi olarak kutlandığını, bunun bugün de layıkıyla kutlanması gerektiğini vurguladık. Neticede onları Kürdistan'ın bağımsızlık mücadelesine ters düşen görüşlerinde, onları kendi art niyetlerinden vazgeçiremediğimiz için; onlarla aramızda kalın bir çizgi çektik. Çizdiğimiz çizgi devrimcilerle gerici-revizyonist-milliyetçilerin arasına çekilmiş bir çizgiydi.

Newroz'u ortak kutlamak için

çin yaptığımız görüşmelerde olumlu bir sonuç alamayınca, Newroz'u biz K.K.K olarak tek başımıza kutlamaya karar verdik. Kendi varlıklarını Komeley Karkêrên Kurdistan'a karşı yalan, iftira, entrika ve komplolar

devrimini uğruna şehit düşen şehitlerin anısına saygı duruşuyla başlandı. Daha sonra Newroz türküsü K.K.K. korosu tarafından söylendi. Newroz türküsünün bitiminden hemen sonra, Kürtçe, Almanca ve Türkçe New -

min ve Kürdistan'ın geçmişiyle ilgili dökümanter bir film gösterildi. Gecece baştan sona kaddar devrimci ve ihtilalci bir hava hakim oldu. KAWA-KPSK'nin mesajı okunduğu sırada, eski bir peşmerge tertip komitesinden bir arkadaşa iyice duyulanmış bir vaziyette dönerek şu sözleri sarfetti: "Irak Kürdistan'ında yıllardan beri mücadele ediyoruz, ama hep ihanete uğradık. Irak Kürdistan'ındaki halkın ve peşmergelerin gerici önderliklere güvenleri kalmamıştır. Artık kurtuluş için tek ümidimiz sizlersiniz. Ne olur sizde onların pisliklerine bulaşmayınız, onlardan (Irak Kürdistan'ındaki gerici feodal örgütlenmelerden) uzak durunuz". Yine gecedeki etkinlenen bir başka eski peşmerge arkadaşıyla beraber kendi milli kıyafetlerini bağışlayacaklarını belirttiler ve nitekim gecenin birkaç gün sonra bir zamanlar içinde savaştıkları, acı ve tatlı anlarıyla dolu kıyafetlerini getirip bize teslim ettiler. Kürdistanlı proleter devrimciler 1974'lerden itibaren Kürdistan gerici sınıfları tarafından yere atılan, milli kurtuluş ve halk demokrasisi bayrağını yükseklere kaldırdıkları gibi; kendilerine teslim edilen kutsal emanetlerin değerinde bileceklerdir.

Gecemizde KAWA-KPSK'nin mesajının yanında çeşitli örgütler tarafından (Almanya-Hagen, Bielefeld, Stuttgart, Kiel, Frankfurt, Mainz, Russelsheim, Köln KAWA-KPSK sempatizanları, Viyana Türkiye Halk Kültür Derneği Serxwebûn Avusturya sempatizanları, Bolşevik Partizan sempo-tizanları, Devrimci Halkın Birliği, Avusturya Marksist-Leninist Partisi MLPÖ) kutlama mesajları iletiler.

Avusturya'nın Viyana şehrinde K.K.K'nin kutladığı Newroz halka güvenmenin, halka gitmenin ve proleter devrimci düşüncenin en zor şartlarda dahi zafer kazanacağını somut örneği idi.

K.K.K'nin kutladığı şanlı Newroz kendi öz gücüne güvenmenin somut örneği idi. Daha mutlu daha şanlı Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan'ın kurulduğu şartlarda kutlanacak Newrozlar için ileri !!!

-YAŞASIN ŞANLI NEWROZ!

-YAŞASIN KÜRDİSTAN HAIKLA - RİNİZİN ÖNCÜ KURMAYI KAWA-KPSK

-CEJNA NEWROZ PİROZ BÊ, ALA KAWA BİLİND Û HER BİLİNDTİR!

ra dayandırarak sürdürmeye çalışılan bazı siyasi yoğunlukların tüm çabalarına rağmen, halkımıza güvendik ve çalışmalarımızı sürdürdük.

Newroz'u kutlama günü olarak 17 Nisan gününü tespit ettik. Yaptığımız çalışmalarda çeşitli zorluklarla karşılaştık, bunlardan en önemlisi bir süre önce yediye yakın (AKSA, KSSE, KKV, KOÇ-KAK, Symp.V KDP-İ, PUK, KVDP) grubun ortak kutladığı "Newroz"da çıkan dizbozu rezaleterdi. Onlar yaptıkları rezaleti uluslararası planda Kürdistanlılar adına yapmışlardı. Yine onlar yaptıkları pislikleri politize olmamış Kürdistanlı kitlelerin gözünde devrimcilerle mal ederek yapmışlardı. Biz gericilerin kısa bir süre önce, Viyana şartlarında Kürdistanlılar ve devrimciler adına yaptıkları rezillikleri sergilemek, onların yaptığının ne yurtseverlikle ne de devrimcilikle bağdaştığını açıklamak, onların "Newroz"u kutlamak için yaptıkları şeylerin, Kürdistan milli kurtuluş hareketini lekelediğini, yurtsever devrimcileri geniş halk katmanlarının gözünde küçük düşürdüğünü belirtmek için Newroz'u kutlama çalışmalarımızı daha da hızlandırdık.

K.K.K üyelerinin fedakârca çalışmaları neticesinde kısa bir sürede Newroz'un gerçek anlamıyla kutlanacağı Viyana ve çevresinde duyuldu. 17 Nisan günü, akşam saat 18.00'den itibaren Kürdistanlılar ve Kürdistan milli kurtuluşunu destekleyen bazı Avusturyalı demokrat çevreler, Newroz'un kutlanacağı salonu doldurmaya başladılar. Kısa bir süre sonra Newroz'un kutlanacağı salon doldu ve boş yer kalmadı. Geceye ilkin Kürdistan ve diğer ülkelerin

roz'un anlam ve önemini belirten, Kürdistan'daki son gelişmeleri açıklayan açılış konuşmaları yapıldı.

Kutlama gecemizde göze çarpan en ilginç şeylerden bir tanesi Kürdistan'ın dört parçasındaki Kürdistan halklarından olanların birarada katılmış olmalarıydı. Bir halkın çocukları sömürgecilerin zoruyla birbirlerinden, ülkelerinden ayırıldıkları halde, yurt dışında yine yan yana gelip Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan'ın kurulması, özelemleriyle yanıp tutuşuyorlardı.

Gecede K.K.K folklor ekibi kitleyi coşturuyor oyunlarını sergilerken çok önemli bir gelişme oldu. Geceyi tertipleyen K.K.K Newroz tertip komitesine KAWA-KPSK (Komela Partizanê Sorê Kurdistan) Avusturya bölge komitesinden bir mesaj iletilti. KAWA-KPSK'den gelen mesaj okunması için tertip komitesince takdimci arkadaşa verildi. KAWA-KPSK'nin kutlama mesajı okunurken, konuşma sık sık alkış sesleriyle kesildi. Bu esnada daha önce K.K.K'nin elinde bulunan KAWA-KPSK'nin yürütüğü mücadeleyi gösteren slaytlar (Diaslar) gösterildi. Gösterilen slaytlar arasında KAWA-KPSK'nin şehit düşen kızıl partizanlarının slaytları da vardı. Bunlar gösterilirken halktan bir kısım insanlar duygulandı ve gözyaşlarına tutamıyacak duruma geldiler.

Gece de Ozan RABUN kitleyi coşturan türkülerıyla, geceye renk kattı ve kısa sürede sahneye halk tarafından sürekli istenilen kişi durumuna geldi. Gece Güle bacının kürtçe söylediği türkülerle, ozan Çobani ve Ozan Siyan'ın söyledikleri türkü ve marşlarla iyice şenlendi. Bunların yanında Pando -

AÇLIK GREVLERİ AVRUPA'DA YAYGINLAŞIYOR

Mayıs ayının son haftasında başta Almanya'da olmak üzere bir kaç Avrupa ülkesinde; Türkiye ve Kürdistan'daki işkence, idam ve katliamları protesto etmek ve dünya kamuoyunun ilgi ve desteğini kazanmak amacıyla açlık grevlerine başlandı. Bonn emperyalistlerinin faşist sömürgeci cuntaya askeri ve ekonomik yardımın kesilmesi ve ceza

evlerindeki işkence, zulüm ve ölümcül hayat koşullarını yerinde incelemek için bir heyetin gönderilmesi açlık grevlerinin amaçları arasındadır.

Gerek gazetemiz Newroz ve gerekse Avrupa'da KAWA taraftarlarının açlık grevlerine katılmak için yaptığı olumlu çabalara ve çalışmalara rağmen, devrimci olmayan anti-demokra-

tik platformda katılmaları gibi oldukça olumsuz cevap verildi. Bu nedenle aktif bir biçimde katılma olanakları bizzat açlık grevlerini düzenleyenlerle ortadan kaldırıldı.

Açlık grevleri ile ilgili geniş değerlendirmeyi, eylem sonrası yapmayı uygun görerek, şimdilik bu açıklamayla yetiniyoruz.

Devrim Şehitlerini Saygıyla Anıyoruz

PROLETER DEVRİMCİ
HAREKET KAWA'NIN
ŞEHİTLERİNDEN, ÖNDER
EDİP ÇELİK YOLDAŞI
ÖLÜMÜNÜN 3. YILINDA, YİĞİT
SAVAŞÇILARI MUSTAFA
GÖKÇEN VE VEYSEL MERİÇ
YOLDAŞLARI ÖLÜMÜNÜN 4.
YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ!

Edip, Mustafa, veysel yoldaşlar Kürdistan halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde simgeleşerek ölümsüzleştiler. Edip Mustafa, Veysel yoldaşlar, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tarihinde bir mihenk taşıdılar. Çünkü onlar, ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinde ilk olarak proletaryanın sesini yükselttiler. Emekçi halkın burjuvazinin bayrağı altında değil, proletaryanın bayrağı altında toplamak için ulusal kurtuluş bayrağını proletarya adına yükselttiler. ulusal kurtuluş sosyalizm hedefine yönelttiler. Edip, Mustafa Veysel yoldaşlar Kürdistan halkının kaderini proletaryanın çıkarları doğrultusunda belirlemesi mücadelesine önderlik ettiler. Onlar zulüm sömür katliam dolu tarihimizi değiştirmeye mücadelesini yükselttiler. Onların tek amacı, bütün çabaları mutlu refah dolu zenginliğine sahiplik eden bir Kürdistan toplumu yaratmaktır, dünyayı vahşete boğacak emperyalist bir savaşta engellemektir. Onlar bu amaca varmak için proletaryayı ve emekçi halkı M-L örgüt KAWA'da örgütlediler. Böylece onlar Marksizm Leninizm Kürdistan'da maddi bir güç haline getirdiler. Edip, Mustafa Veysel yoldaşlar Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine proletaryanın kırmızı rengini vererek mücadelemize yeni bir nitelik yeni bir yön yeni bir güç verdiler. Onların çabasıyla Proleter devrimci örgütümüz KAWA'nın önderliğinde kazanılan mevziler faşist sömürgeci generaller çetasının bütün katliamlarına zulümlerine rağmen yok edilemedi ve bu mevziler üzerinde yükselen ulusal kurtuluş ve demokrasi mücadelesinin zaferi engellenemeyecektir. İşte, Edip Mustafa Veysel yoldaşlar bu miraslarıyla bueserleriyle ölümsüzleştiler.

Edip Çelik Yoldaş 1954 yılında Muş ilinde doğdu. Küçük yaşta babasını kaybetti. Orta öğrenimi sırasında toplumsal sorunlarla ilgilenmeye başladı. Politik çözümler aradı. Orta öğreniminden sonra İstanbul'a yerleşti. İstanbul'da daha yoğun politik bir ortam buldu. Kısa bir müddet sonra yeni yeni oluşan Kürdistan proleter devrimci hareketi KAWA'nın safalarına katıldı. Yoğun siyasi pratik ile birlikte kendisini ideolojik ve siyasi olarak da geliştirdi. Kürdistan devriminin sorunlarını M-L ışığında aydınlatmaya çalıştı. 1978'de İstanbul il komitesine 1979'da da bölge komitesine getirildi. İşçi sınıfı içinde sendikalar ve politik çalışmaları yaptı. Türkiye özgür yarı iş sendikasının çalışmalarına katıldı. Kısa bir zaman içinde

arkadaşlarıyla birlikte sendika içinde etkinlik sağladı ve kendisinin de içinde bulunduğu ligte kongrede hakimiyet sağlayarak arkadaşlarıyla birlikte sendika yönetim kuruluna girdi. Fakat o mutlaka Kürdistan'a yerleşmek istiyordu. Örgütü tarafından kendisine verilen görevi yerine getirdikten sonra Diyarbakır'a yerleşmeye karar verdi. 1979 Nisanında yapılan konferansa katıldı. Nisan konferansına bölge komitesi adına hazırladığı örgütlenme ile ilgili yazısını sundu. Nisan Konferansının başarı ile tamamlanması üzerine bölgesine dönen Edip yoldaş elim bir trafik kazası ile aramızdan ayrıldı.

Edip Çelik yoldaş örnek ve kabiliyetli devrimci bir önder idi. O bütün yeteneklerini devrim için seferber etmişti. O salt iyi bir örgütçü, iyi bir teorisyen iyi bir propandist değil aynı zamanda çok az devrimci önderde bulunan bir yeteneğe sahipti. O iyi bir sanatkar ve edebiyatçı idi. Devrimci dünyası oldukça zengin idi. Edip yoldaş resim sanatı ile ilgilenirken diğer taraftan da devrimci çöşkusunu dile getiren şiirleri ile de tanınıyordu. "Yarın Dügün Olacak" bir şiir kitabı yayınladı. Kitabın ikinci baskısını ve diğer şiirlerini iki ayrı kitap halinde yayımlamaya çalışırken aramızdan ayrıldı. Edip yoldaş evli, biri ölümünden sonra olmak üzere üç çocuk babasıydı.

Kürdistan ulusal kurtuluş ve halk demokrasisi mücadelesinin yigit savaşçısı Mustafa GÖKÇEN yoldaş Siverek'de doğdu. Öğretmen lisesi öğreniminden sonra Kürdistanın bir çok yerinde öğretmenlik yaptı. Devrimci düşünceleri daha orta öğrenimi sırasında benimsedi. Öğretmenlik yaptığı yıllarda sınıf mücadelesinin en gin denizine atıldı. Daha sonra Kürdistan proleter devrimci hareketi KAWA safalarında mücadelesini aktif şekilde sürdürdü. Taziyini İstanbul'a çıkınca işçiler arasında da çalışma imkanlarını buldu. Proleter devrimci hareket geniş bir taraftar kitlesi yarattı. Bulduğu semte faşistlerin çalışmalarını engelledi ve onların güçlerini dağıttı. TÖB-DER içinde proleter devrimci düşüncelere sahip öğretmenleri örgütleyerek grup oluşturdu ve TÖB-DER içinde örgütlü devrimci mücadeleyi yükseltti. Mustafa yoldaş faşistlerin korkulu rüyası haline gelmişti. Kendisine sürekli tehditler ve saldırılar düzenlendi. Bir kaç defa yaralandı. Fakat yoldaşımız bu faşist saldırılardan yılmadı, aksine mücadelesini inatla azimle sürdürdü. Faşistler, proleter devrimci şidet önünde tutunamayınca, yoldaşımıza, görev yaptığı okulun müdürünün de yardımı ile kahpece bir komploda düzenlendi. Mustafa Gökçen yoldaş sabah görev yaptığı okula giderken, okulun 20 m. önünde, faşistlerin kurduğu tuzaktan kurtulamadı. Üstünde sürekli taşıdığı silahını çekmesine rağmen ateşleyemedi, katiller çarpaz ateşe başladılar. Ve proleter devrimci hareketimiz, Kürdistan

halkı güçlü kararlı cesur ve fedakar bir savaşçısını daha kaybetti. Fakat O'nun mücadelesi durdurulmadı ve artık durdurulması mümkün değildir. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde daha nice bedeller vermeye hazırız. Ölüm ve zulümler halkımıza ve önderlerini yıldırılmaz.

Proleter Devrimci hareket KAWA'nın şehitlerinden biri de Veysel Meriç'tir. Veysel yoldaş Elazığ'da doğdu. Liseyi Adana'da bitirdi. Toplumsal etkilerden dolayı, devrimci düşünceleri daha genç yaşta iken benmsedi ve kavradı. Yükselen devrimci dalgaya uygun olarak tüm Kürdistan sahtına yayılan proleter devrimci hareketin Adana ilinde ilk çalışmalarını yapanlardan biri de Veysel yoldaş. Veysel yoldaş, kararlı fedakar çalışması ile Kürdistan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini Adana'da, faşist cinayet örgütlerinin yerli gericiilerin engellerini kıra kıra yükseltti. Bu mücadelesi ile kitleler içinde seviylen devrimci bir kadro durumuna geldi. Proleter devrimci hareket KAWA'nın adana'daki çeşitli birimlerinde görev aldı ve bütün görevlerini layıkıyla yerine getirdi. Veysel yoldaş Kürdistan devrimi için daha büyük görevlere hazırlanırken bir faşist tarafından arkasından kurşunlandı. Ve veysel yoldaş proleter devrimci şehitler arasına katarak ölümsüzleşti. Veysel Yoldaşın örgütlediği mücadele yaşıyor ve sömürgeci faşistlerin bütün katliamlarına zulüne rağmen Bağımsız Demokratik Birleşik Kürdistan hedefine doğru ilerliyor. Veysel yoldaş bu mücadelede sonsuza dek yaşayacaktır.

Edip Mustafa Veysel yoldaşların mücadelesini ile devrimci kattıkları güçle mücadelemize devam ediyoruz. Onlar mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaklar. Onlara layık olmak ve onları anmak onların mücadelesini daha da yükseltmekle olur. Onların emperyalizme sosyal emperyalizme sömürgecilğe yerli gericiğe karşı mücadelesini, bağımsız Birleşik Demokratik Kürdistan hedefinde zafere ulaştırmakla mümkündür. Onlar canbedeli mücadeleleri ile bize onurlu bir miras bıraktılar. Edip Mustafa Veysel yoldaşlarımızın halkımızın sinisine gömerek belirtiyoruz ki, zafer mutlaka proleter devrimcilerin önderliğinde halkımızın olacaktır. Hiç bir güç özgür ve demokratik Kürdistanın doğmasını engelleyemez. Edip Mustafa Veysel yoldaşlar onurumuz gururumuz ve mücadelemizde azim ve güç kaynağımızdılar.

NEWROZ

OKU OKUT!

İBRAHİM KAYPAKAYA'YI ÖLÜMÜNÜN 9.YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ!

İbrahim Kaypakkaya, teori ve pratiği ile Türkiye devrimci güçlerini yönlendiren devrimci bir önder idi. O iyi bir önderin bütün özelliklerini kişiliğinde toplamıştı. Daha Öğretmen Okulunda iken devrimci mücadeleye atılmış, klasik eserleri okumaya başlamıştı. İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okuluna girdiği zaman, öğrenci gençlik mücadelesine önderlik yaptı. O dönemin gençlik önderleri ile birlikte FKF daha sonra da Dev-Genç'i oluşturdu. Gençlik içindeki mücadelesi ile bir otorite oldu. Türkiye devriminin temel sorunları üzerine, daha o dönemden açıklık getirme çabasına girdi. MDD tezini ilk formüle edenlerden biri de İ. Kaypakkaya idi. O yalnız TKP, TİP revizyonizmine karşı mücadele etmekle kalmadı, MDD devrimci muhalefeti içinde yer alan M. Belli, H. Kıvılcımlı gibi kaşarlanmış revizyonistlere karşı da mücadele etti. O, Türkiye'de uluslararası duruma ilk doğru bakış açısını koyan önderdi ve SSCB'nin modern revizyonist olduğu doğru tezini ilk o korkusuzca savundu. MDD içindeki proleter devrimci Aydın-

lık kanadını örgütleyenlerden biri idi. Daha sonra proleter devrimci aydınlığa teslimiyetçi sağ düşüncenin ve cuntacı hayallerin hakim olması ile birlikte PDA'ya karşı da mücadele bayrağını kaldırdı. PDA'nın ihanetçi çizgisi ile ihtilalci çizgi arasına sınırlar çekerek ayrıldı ve yoldaşlarıyla birlikte TKP (ML)-THKO, TMLGB örgütlerini oluşturdu. Trakya, Malatya, Maraş, Siverek ve Dersim'de kitle çalışmalarını yaptı. Çalıştığı bölgelerde sınıf tahlilleri ile ilgili yazıları, devrimci yayın organlarında çeşitli makaleleri, Şafak revizyonizminin tezlerinin eleştirisi, Kemalizm, Milli Mesele ile ilgili makaleleri vardır.

İ. Kaypakkaya, bir gençlik önderi olarak çıkmasına rağmen esas çalışma alanı olarak kırsal kesimi seçti. O öğrenci gençlik önemini küçümsememekle birlikte üretici sınıfların örgütlenmesine daha çok önem veriyor ve bu alanlarda çalışıyordu.

İ. Kaypakkaya'nın Türkiye devrimci güçlerine kazandırdığı en büyük mevzi, Türkiye sol hareketinin 60 yıllık sö-

yal-şoven çizgisine karşı mücadeleye atması, Kürdistan sorununu, devrimci güçler arasında yeniden, nisbeten daha doğru bir platformda tartışmaya açmasıdır. Kürdistan ve Kürt ulusunun kaderini tayin hakkının kayıtsız şartsız savunulması gerektiğini vurguladı. Milli meselede 60 yıllık Türkiye solu içinde en önemli adım o attı, ancak ondan sonra bu konuda, onun bu görüşleri geliştirilmedi. Eksikliklerine rağmen, onun milli mesele görüşleri, şovenizme, sosyal-şovenizme bir şamar gibi indi.

İ. Kaypakkaya, direyetli, uzak görüşlü, kabiliyetli, bir önderdi. Onun cesaretini, azimliliğini, devrim davasına olan bağlılığını ve kararlılığını vurgulamaya gerek bile görmüyoruz, çünkü o, bu niteliklerini mücadele içinde ve işkenler karşısında devrimci tavır ile hayatı ispatlamıştı. O haklı olarak "ser verip sır vermeyen bir yigit" olarak biliniyor. O destanımız bir direniş yaratarak, tarihte sürekli anılacak bir önder olduğuna artık kabul ettirmiş tir. O ölümsüzdür.

DENİZ, YUSUF, İNAN'I ÖLÜMLERİNİN 9.YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ!

6 Mayıs devrim şehitleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı saygıyla anıyoruz. Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in Türkiye devrim mücadelesi tarihindeki yeri gün geçtikçe daha da iyi kavranmaktadır. Onlar, Türkiye sol hareketinin sağ pasifist-teslimiyetçi çizgisine karşı mücadele ettiler. Türkiye devrimci güçlerine yeni ufuklar açtılar. TKP, TİP parlamentercilik hayallerini yerle bir ederek, devrimin, örgütlü devrimci şiddetiyle zafere ulaşabileceği gerçeğini açığa çıkardılar. Onlar, Türkiye'de revizyonizmin, teslimiyetçi, ihanetçi çizgisine karşı işyan ederek ihtilalci bir siyasi atmosferin doğmasına önderlik ettiler ve ilk defa doğru olarak, Türkiye'de devrimin niteliğinin MDD olduğu gerçeğine parmak bastılar. Onlar, devletin bir işbirlikçi burjuvazinin sınıf diktasının bir aygıtı olduğunu ve bunun ancak silahlı mücadele ile parçalanacağı gerçeğini devrimci potansiyelle kabul ettirdiler ve bunu pratikte ispatlamak için çalıştılar. THKO olarak bilinen silahlı örgüt oluşturdu. Bu nedenle Deniz, Yusuf, İnan, devrimci şiddetin

simgesi haline geldiler. Ve yine onlar, bu mücadeledeki kararlılık, azim ve cesareti ile haklı olarak, azim ve cesaretin simgesi haline geldiler.

Deniz, Yusuf, İnan gençlik önderleri olarak sınıf mücadelesine girdiler. Bu Türkiye'deki objektif şartların bir sonucu idi. Önce öğrenci gençlik kitlesini kapsayan FKF (Fikir Kulüpleri Federasyonu) daha sonra, Dev-Genç olarak bilinen öğrenci gençlik örgütlerinin oluşturulmasına önderlik ettiler. Ancak Türkiye'de sınıf mücadelesine kumanda eden bir partinin olmayışı gençliğin devrimci potansiyelini sınıf mücadelesinin diğer alanları bağlantılı bir şekilde seferber edilemeyeceği, gençlik mücadelesini işçi ve köylülerin mücadelesi ile güçlü bağlar kuramadı ve öğrenci gençlik liderleri ve siyasi kadroları maceracı eğilimleri ile başbaşa bırakıldı. Devrimin, bir şiddet eseri olacağı kavrandı, ancak bu şiddetin bireysel değil kitlesel şiddetin olması gerektiği kavranılmadı. İşçi sınıfının ekonomik demokratik mücadelesi önemsenmedi. Kitleler örgütlenirken aktif destek istendi. Uluslararası

devrimci güçlerin dayanışma-sının önemi kavranılmadı. Gerçek anlamıyla KP'nin önemi kavranılmadı, KP'nin sonradan oluşturulabileceği söylenirdi vs. dönem objektif durumundan kaynaklanan hata ve zaafılar sözkonusu idi.

Deniz, Yusuf, İnan Türkiye devrimci güçlerine ihtilalci bir miras bıraktılar. Bugünkü sınıf mücadelesi onların bıraktığı miras üzerine yükselmiştir ve onlar bu mücadelede sonsuza dek yaşayacaklar. Onlar devrimci mücadelede birer bayraktarlar. Onlara duyulan sevgi ve saygı onbinleri harekete geçiriyor.

Onlar ölüme, korkusuzca, devrimci kahramanlara yakışır bir şekilde gittiler. Onlar, dışarıda olduğu gibi cezaevlerinde, mahkemelerde ve darağaçlarında devrimci tavrın örneğini verdiler. Onlar, kendilerini idam sehalarına götüren hakim, savcı ve cellatlara bir devrimcinin idam anında dahi devrimci görevini unutmayacağını ispatlayarak, şöyle haykardılar:

"Yaşasın marksizm-Leninizm"
"Yaşasın Türk ve Kürt halkının kardeşliği, Kahrolsun faşizm ve şovenizm"

HAKKI KARER'İ ÖLÜMÜNÜN 5.YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ.

Ajan pravakatörler tarafından 18 Mayıs 1977 yılında alçakça kurşunlanarak öldürülen Haki Karer bir hareketin kurucuları ve önderleri arasında idi. 12 Mart faşist darbesinden sonra Türkiye ve Kürdistan devrimci güçlerinin yeniden filizlenip biçimlendiği örgütlendiği dönemde eğer ulus sosyal şovenizmine karşı karşı mücadele ederek, safını Kürdistanlı yurtseverlerin yanında seçmiştir. O Türkiye'de şovenizm sosyal şovenizm

ladığı devrimci mücadeleyi tüm Kürdistan sahtına yaymaya çalıştı. O bu mücadelesiyle Kürdistan devrimci mücadelesine güç kattı. O bu mücadelesiyle Kürdistan devrimci güçlerinin bağimsiz örgütlenmesine katkıda bulundu. Haki Karer'in de katkısı ile Kürdistan devrimci güçlerinin kazandığı mevziler artık yok edilemez. Bu mevziler üzerinde gelişen milli devrimci mücadelede, Haki Karer sonsuza dek yaşayacak. Bağimsiz Birleşik Demokratik Kürdistan mücadelesinde sürekli anılacaktır.

BİRLİK SORUNU-2

Her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur. Dünyayı yaratan işçi, emekçi bütün halkı kendi sınıfsal sömürsü altına da tutmak için baskı ve zor mekanizmasını örgütleyen kapitalist sınıflar kendi iktidarları vasıtasıyla düzeni, rejimi, iktidara alternatif bütün ayaklanmalara karşı, ayakta tutmaya çalışırlar. Sömürüye, baskıya dayanan eski üretim ilişkilerini yaşatmak, ancak ezilenlerin emegine el koymakla mümkündür. Bu temele bağlı olarak, üretim biçiminin hayatını devam ettirmesi ve yerli yerine oturması amacıyla, ekonomik ve toplumsal, siyasi yaşamda oluşan alt-yapı ve üst-yapı kurumlarıyla, sistemi, gelebilecek bütün tehlikelere karşı koruyan hakim sınıfların devlet mekanizmasıdır. Demektir ki, toplumsal sistemi kapitalist sınıfın çıkarına, emekçilere, ezilenlere dünyayı haram ederek, ne pahasına olursa olsun, her yolu mübah görenek yaşatan, halklar üzerindeki baskı ve zor aracı; ordu, polis ve bürokrasisiyle devlet örgütlenmesidir. Bu nedenle proletaryanın önderliğinde bütün insanlığı gerçekten kur tuluşa götüren sosyalizm ve komünizm dünyasına giden yolda atılması gereken ilk adım hakim sınıf kapitalistlerin bütün yaptırımlarının kaldırılması ve merkezi iktidarlarının, devlet mekanizmasının paramparça edilip yerine devrim güçlerinin iktidarının konmasıdır. Marksizme gelinceye kadar daha önceki bütün sosyalizm anlayışlarının çabalarına rağmen tarih bu gerçeği ortaya çıkarmadı. Günümüzde sosyalizm ve halk demokrasisi için savaşan proletarya ve dünya halkları aydınlık geleceği korumak ve kendi sosyalist ekonomilerini inşa için de en güçlü devlet proletarya diktatörlüğünü (veya onunun bir önbicimi olan demokratik halk iktidarını) bütün sömürsü ve eski karanlık dünyayı savunan güçlerin Suriye dönüştürme çabalarına karşı inşa ederler. İktidar sorununun bu önemi sadece iktidar olunduğu dönem mi önemlidir. Öyle düşünmek oldukça safdilliliğin dışında, mantıklı olmaktan uzaktır. Her şeyden önce gelecek yeni devrimci iktidarın çekirdeği, özü devrimci işçi sınıfı partisi mücadelesinin başından itibaren kurulup, güçlenmek zorundadır. Yine iktidar organları her devrim deneyiminin kanıtlandığı gibi özgürlük uğruna savaşta olurlar, güçlenirler. İttifak biçimlerinin çeşitli organları olarak, Milli Kurtuluş Cephesi, Demokratik Halk Cephesi, veya aynı isim altında oluşturulan Konseyler, Sovyetler sıcak savaş günlerinde, yığın mücadelelerinin bilinçli, özlü neticesi olarak doğmakta ve devrimi, sınıf savaşını yürütme organı olarak gelişmekte ve nihayetinde zaferin elde edilmesinden sonra iktidar organı olmaktadır. İttifaklar soru -

nuna, birlik sorununa yaklaşırlarken, bu anlamıyla, sadece güncel önemi açısından değil, ama aynı zamanda uzun erimli perspektifle serflik sistemini sosyalizme bağlayan süreç içerisinde oynadığı rolü dikkate alarak değerlendirmek gerekir. Kürdistan için konuşacaksak, Milli Kurtuluş Cephesi sadece Milli Devrimci Savaşı örgütleyen onu yürüten bir organ; halkın birliğini gerçekleştiren bir örgütlenme değil; ama aynı zamanda bir yönetim organı olarak Halk Demokrasisini sosyalizme hazırlayarak ve sosyalizme geçiş süreciyle tedricen gereksizleşip yok olan bir örgütlenme olarak ele alınmalıdır.

Tarihte çok çeşitlerine rastladığımız gibi, bugün hali hazırda cephe ve birlik biçimlerinin oldukça yaygın biçimleriyle karşılaşılmaktadır. Demokratik ve sosyalist devrim: Toplumsal biçimlenmenin emperyalizm, proleter ve sömürge devrimleri çağında almış olduğu şekillenmeye de bağlı olarak kapitalist ve pre kapitalist toplumsal sistem farklılığının yarattığı bu iki devrim kategorisi altında toplanacağı devrim çeşitlerini farklı ittifak biçimlerini gündeme getirmektedirler. Sosyalist devrimin kendi özgüllüğü içinde gerek işçi, yoksul köylü ittifakı, gerekse emekçilerin değişik katmanları arasındaki birlik biçimlerini anarkek; demokratik devrimin kendi içindeki çeşitliliğinden ve ülke koşullarından doğan farklılıklardan farklı ittifak biçimleri ortaya çıkmaktadır. Bu devrimler arasındaki farklılıktan kaynaklanmaktadır. Böyle olduğundan "iki devrim, nitelikleri bakımından olsun, çatışmaya katılan toplumsal güçlerin bileşimi bakımından olsun, birbirinden farklı olduğundan, sosyalist devrimin amaçlarını ve koşullarını birbirine karıştırmak saçmalaktır." (Lenin-İşçi Sınıfı ve Köylülük-227 abç) çözümlenmesi birlik biçimlerinin farklılığını bize kayratır. Demokratik devriminde, yarı-sömürge, sömürge, bağımlı ülkelerde almış olduğu biçimlerde farklılık gösterirler. Faşizme karşı demokratik halk devriminin olduğu ülkelerde keza aynı farklılık söz konusudur. Milli Kurtuluş Devrimi ile anti-faşist demokratik devrim ya da yarı-sömürge, (yani sömürge, bağımlı), ülkede yerli gerici hakim sınıfların diktatörlüğünü direkt hedefleyen anti-emperyalist demokratik halk devrimi arasında da aynı şekilde nitelik farklılıkları, çatışmaya katılan toplumsal güçlerin bileşimi açısından farklılık olduğundan farklı cephe biçimleri gündeme gelmektedir. Bölge ve ülkenin içinde yer aldığı tarihi koşullar, tarihin içinden geçtiği dönemin özgün karakterleri bu ayrılıkları daha da

arttırıp kendine has özellikler kazandırır. Bugün Ortadoğu'da çeşitli ülkeler arasında, yanyana iki yarı-sömürge yada sömürge ülke arasında, bugünde Kürdistan ve Türkiye'de farklı cephe örnekleriyle karşılaştığımızı böyle açıklamak gerekir. Veya tersinden söylesek Kürdistan'da cepheleşme sorununun kendisini oldukça değişik ve karmaşık biçimde gündemlemesi bundandır.

Kürdistan'da şu veya bu sınıfın, gücün girişimiyle, şu yada bu şekilde gözlemlendiği gibi oldukça çeşitli birlik ve cephe biçimleri gözlemlenmektedir. Kürdistan, parçalanmış sömürge yapısından dolayı, her parçada egemen ulus proletaryası ve halklarıyla, mevcut sömürgeci işbirlikçi burjuvazinin hegemonyasını yıkmak amacıyla, bir cephe hedeflenir. Bu gibi, bazı çevrelerin kavrayamadıkları proletaryanın enternasyonalist çıkarlarından kaynaklanmıyor; tam tersine Kürdistan ve çevresindeki ülkelerin konularından kaynaklanıyor. İki ülke devrimci güçlerini birleştirmekten ileri geliyor. Yani Kürdistan Milli Kurtuluş Devrim güçleriyle, Türkiye, İran, Irak ve Suriye devrim güçlerinin birliği, ortak hedefler uğruna ortak payda altında toplanması anlamını taşır. Bunun yanında, tarihin akışı, bağımsız, demokratik ve birleşik ülke olma duruşunda Kürdistan'da kendisine katarak, sınırların ortadan kalkacağı Ortadoğu'ya ve giderekten dünya sosyalizmine yönünde olduğu gereğinden hareketle, Kürdistan proletaryasının birlik sorunu gündeme bu günden alınmak zorundadır. Kürdistan'da feodal-burjuva geleneksel milliyetçiliğinin ve küçük burjuva akımlarının her türlü çarpıtma ve çarpıklarının ötesinde, sosyal-şöven teorilerin düşmanca saldırılarının ötesinde, Kürdistan proletaryasının gerçek önderlerinin, "L"lerin ortaya çıkardığı bu somut gerçek her türlü korkunun ötesindedir. Kuşku götürmez bir başka nokta, Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan için savaşan halkımızın idarek her alanda önderliğini omuzlama yolunda Kürdistan proletaryasının önder kurmayının bu birliği süreci içinde başaracağını, tarihin akışının objektif gelişim kanunları ortaya koyarken; Kürdistan halklarının parçasal bölgesel siyasi birliğinin yanında parçalar, bölgeler arası birliğinde zorunlu olduğudur. 19.yy'ın sonlarından itibaren, daha önce Osmanlı hanedanlığının feodal sömürgeciliğinin yanında ve onun efendisi olması anlamında da onun desteğinde yabancı kapitalist sömürgeciliğinin Kürdistan'a girişle gelişen kapitalist iliş-

kilerin ulusal hareketleri başlatmasından bu yana halkımızın birlik sorununu zaman zaman kendi sınıf çıkarları doğrultusunda ele alan Kürt feodalleri, aşiret önderleri ve burjuvaları çağımızın karakterlerinden olsun sınıf yapılarından olsun gerçekleştiremediler. Gerçekleştiremedikleri gibi, birliğin önünde engel teşkil ettiler. Ancak bugün Kürdistan halkının Milli ve Demokratik devriminin zaferinde birleşmesi somutlaşacakken, bugün Ulusal Kurtuluş Savaşına katılan bütün sınıf, tabaka, grup, çevre ve kişilerin; bunların siyasi organizasyonlarının gerçekleştireceği Milli Kurtuluş Cephesi asgari program etrafında siyasi birliği sağlayacaktır. Bağımsızlığı hedefleyen; bütün yabancı güçlerin, sömürgecilerin ve emperyalistlerin ekonomik, askeri, siyasi, toplumsal bütün güçleriyle ülkemizden atılmasını sağlayacak Milli Kurtuluş zaferi götürecektir. Ulusal Kurtuluş Cephesi... Proleter devrimcilerin istedikleri ve hedefledikleri cephe budur. Bu cephe elbette atılması gereken ilk adım olarak ele alınmıyor. Veya bu konuda ülkemizin parçalanmışlığını, sömürgeci Türk ve Pars burjuvazisinin Emperyalist paylaşımından sonra emperyalist büyük devletlerle, günün koşulları gereği anlaşılması sonucu çizilen devlet sınırlarına dayanarak bazılarının ortaya sürülen ucuz iddialara göre devrim parçada birden harekete geçilecek, Milli Kurtuluş Savaşı başlatılacak, bağımsızlık ilân edilecek, değıldir. Birlik sorununu da ülke bütününde hemen başlatılacak ve hayata geçirecek bir mesele olarak düşünülemez. Kürdistan proletaryası böyle "hayali" temellere dayalı olarak değil, ülke ve dünya konjonktürünün diyalektik bir değerlendirmesinden hareketle bilimsel temelden yola çıkarak, Kürdistan Milli Demokratik Devriminin hedefinin bağımsızlığı, birleşikliği, demokratikliği parça, parça; adım adım getirdiği tespitine varmaktadır. Devrimcilerin aslında böyle basit itiraz ve iddiaları ciddiye almaları da hi gerekmediği gibi; proletaryanın bu stratejik hedef ve sloganının yine Kürdistan Milli Kurtuluş Devriminin önderi ve sosyalizm-komünizmin teminatı proleter devrimci KAWA hareketinin başlattığı Kürdistan devrimini yükseltme ve haklılığını dünyaya duyurma süpücü bugün uluslararası planda da yaygınlaşırken, doğruluğu ve netliği daha açık ve berrak biçimde ortaya çıkmaktadır. Bugün proletarya hareketimizin önünde genelinde Kuzey-Batı Kürdistan'daki birlik ve cephe çalışmaları başta ve esas olmak üzere ülke -imiz sathında: 1) Proletaryanın birliğinin sağlanarak gelecek te sorun yaratmayacak şekilde güçlü bir komünist partinin iktidarının yaratılması doğrultusunda adımlar atmak, 2) Ül-

ke bütününde halkımızın siyasi birliğinin sağlanarak Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan doğrultusunda tarihi akışa paralel olarak temel görevleri ile karşı karşıyadır. Bugün değışik dönemlerde ve daha başka mücadele alanlarında karşılaşıcağız. Bunun için değınme zorunluluğu duyduk. Sorunun bugün bizleri daha çok ilgilendiren bölümünde Kuzey-Batı Kürdistan'da halkın irade birliğini sağlayacak, halk güçlerini bir hedefe vermek için örgütleyen cephesel birlik ve Türkiye halkıyla bir cephe içinde birlik üzerinde duracağız.

Emperyalizmin dünya ekonomisini bir tek zincirin halkaları durumuna getirmesinden bu yana sömürgecilik ve daha sonraları yeni sömürgecilik karşı ezilen dünya halklarının tecrübesi "cephe"nin anti-emperyalist demokratik halk devrimlerinde, gerçek proleter ya partisi, ve ordu ile birlikte üç temel silahından biri olduğunu söyler. Ulusal Kurtuluş savaşının toplumsal ve ekonomik temelini daha geniş olması, katılan toplumsal güçlerin bileşiminin daha zengin olması önemini daha da arttırır.

İşgal altındaki ülkelerde savaşıma yürüten örgütlenme olarak Milli Kurtuluş Cephesi proletaryanın asgari programını kendisine program olarak alır. Yani, o, bu dönem için var olur. Bu dönem tarihi ni doldurduğunda o da yok olmak zorundadır. Bağımsızlık ve Milli Kurtuluş ve Demokratik Cumhuriyeti hedefler. Bu hedef ülkede, ulusal kurtuluşta çıkarı olan bütün sınıf ve tabakaların ortak amacıdır. Proletarya kendi programıyla, azami programıyla böyle bir birliği organize etmeye çalışsardı, ancak etrafına proleter kitleleri çekemedi, yani kendisi yalnız kaldı. O halde proletaryanın kendi azami programı sosyalizme denk düştüğü için, sosyalizm içinde sadece kır ve şehir emekçi ve proleterleri savaştığından, kendi azami programını, ileri sürmesi halinde, işçi sınıfı yalnız kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Halk güçleri içinde mütâala edilen devrimci sınıf ve tabakaların ortak çıkarlarının ifadesi anlamında devrimin halkçı niteliği, işçi sınıfının önderliğinde, köylülükün, şehrin kır küçük burjuvazisinin, pek güçlü olmayan orta burjuvazinin aşağı tabakalarının MDD, içinde yer alması Ulusal Kurtuluş programı biçiminde yan sınımasını getirir. Proletarya bu nedenle asgari program ve onun varyasyonu ya da önformu biçiminde değışen Ulusal Kurtuluş Cephesi programlarıyla katılması gereken kitleleri savaşa katar. Devrim kitlelerin eserdir, sloganı böylelikle anlamını kazanır. Daha önce belirlediğimiz gibi, proletarya partisi dışında diğer sınıf ve tabakaların örgüt ve partilerin olup yada olmaması

esasta böyle bir programı hayata geçirmede, büyük değişiklik yaratmayacaktır. Bu program etrafında, bu program için savaşan kitlelerin seferber nesnel bir zorunluluktur. Arnavutluk Milli Kurtuluş Savaşını da AKP önderliğinde Demokratik Halk Cephesinin inşası buna örnektir. Elbette proletarya partisi olmaksızın, burjuva ve küçük burjuva partileri tarafından da bu program belirli çerçevede hayata geçirilebilir. Afrika ve bugün Orta Amerika'da gelişen anti-emperyalist ulusal hareketlerde buna örnektir.

Cephenin bileşiminde işçiköylü ittifakı temel gücü olacaktır. Kürdistan ve Türkiye gibi sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde nüfusun ezici çoğunluğunun işçiköylü kitleleri olmasının yanında, işçi sınıfının en devrimci sınıf olması ve köylülüğün ağır komprador-feodal baskı ve sömürü altında olması, proletarya ya en yakın güç olması dolayısıyla da bu böyledir. Aslında Milli Kurtuluş Cephesinin içeriği ve özü hakkın da söylenilecekler; esasta MDD ya da Milli Kurtuluş Savaşı hakkında daha önce söylenilenlerdir, denilebilir.

Cephe devam ettiği dönemde halk güçleri arasında birlik olduğunu söylerken; proletarya ile bırakalım burjuvazi, küçük burjuvazi arasındaki çakar zıtlığının varlığını dışlamış olmayız. Bu çakar zıtlığıdır ki, cephe içinde birliğe bağlı olarak sınıf mücadelesini devam ettirir ve sosyalizm için mücadelenin cepheden sonraki dönemine bu mücadelede düşmanlığa dönüğü. Bu nedenle sosyalizm için mücadeleyi uygun biçimde cephe içinde proletarya vermeli ve sosyalizm için hazırlık yapılmalıdır. Bu ayırımı görmeyen bir siyasi çizgi, Marksist sınıf mücadelesi teorisini kuşa çevirir. Cephe sadece birliği görüp de sınıf mücadelesi unsurlarına gözlerini kapayan bir kimsede, Marksist sınıf mücadelesi teorisinin ABC'sinden habersiz demektir.

Cephe içinde sınıf mücadelesi devam ettiğine göre, cephe tarihi boyunca burjuvazi ve küçük burjuvazinin temsilcilerinin rotayı sağa, reformizme çekme çabaları; bozguncu bölücü, yıkıcı çalışmaları göz önünde tutulmalıdır. Proletaryanın, M-L'lerin, sınıf siyasetini yine yüce öğretmen Lenin den öğrenek daha yararlı olacaktır: "Bir sosyal-demokrat, proletaryanın kazanılmaz olarak, sosyalizm uğruna en demokratik ve cumhuriyetçi burjuvaziye ve küçük-burjuvaziye karşı sınıf mücadelesi açmak zorunda olduğunu bir an için bile olsun unutmamalıdır. Bu, her türlü kuşkunun ötesindedir. Öyleyse, sosyal-demokrasinin, ayrı, bağımsız ve tamamen bir sınıf partisinin mutlak zorunluluğu da, her türlü kuşkunun ötesindedir. Öyleyse, burjuvaziyle birlikte "ortak bir darbe vurma" taktiklerimizimizi geçici niteliği ve "bir düşmanı" kollar gibi "müttefiki-

mizi de" sıkı bir biçimde kol lama görevi de her türlü kuş- kunun ötesindedir vb.. Bununla birlikte, bundan, kalımsız ve geçici olsa bile, bugünkü du - rumda, hayati olan görevleri unutmak, yokumsamak, ya da görmekten gelmemiz gerektiği yolunda çıkarsamalar yapmak saçmalık ve gericilik olur. Otokrasiye karşı mücadele, sosyalistler için geçici ve kalımlı olmayan bir görevdir, ama herhangi bir şekilde bu görevi görmezlikten gelmek, ya da ihmal etmek, sosyalizme ihanete ve gericiliğe hizmet etmeye varır. Proletaryanın ve köylülüğün devrimci demokra - tik diktatörlüğü, kuşkusuz, sa- dece kalımlı olmayan, geçici bir sosyalist amaçtır, ama bu amacı demokratik devrim döne- mi içerisinde ihmal etmek dü- pedüz gericiliktir." (Lenin- iki Taktik, abç)

Sanırız, bundan daha açık olarak demokratik devrim ve onun değişik biçimlerinde it- tifaqlar sorununu, demokratik devrim ile sosyalist devrim a- rasındaki bağıntıyı gösteren böyle kısa, öz, net ifade ola mazdı. Biz, Kürdistan proletar- yası da gerek birliğe yakla - şım da, gerek birlik pratiği içinde bu platformun içeriği- ni "bir an", evet "bir an bi - le" akıldan çıkarmayacak faa- liyet yönümüzü belirlemeliyiz.

Kürdistan Bağımsızlık Sava- şında, içinde bulunduğumuz bu tarihi günde, cephe sorunu, bir- lik sorunu konuşulduğunda, is- ter istemez bir çok alanda, tartışmak gerekir. Zaten bugün soruna ilgili iki ülke halkı ve solu bunu tartışıyor. Yu- karıda aktarmaya çalıştığımız tavizsiz tam Milli Kurtuluşu hedefleyen birliğin Marksizm- deki yeri de bunlardan biri - dir. 12 Eylül Askeri-Faşist darbesi, öncesi ve sonrası, cep- henin ya da birliğin objektif ve subjektif koşulları; cephe- nin platformu; reformist ve devrimci-ihtilalci platform; Modern revizyonistlerle dew - rimci Marksistler arasındaki ayırım; Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu'nun en son durumu, vs. Bütün bu sorunlar tartışılıp açığa kavuşturulmak zorunda - dır.

Bazıları cephe deyince, bağ- larken "cephe", bitirirken "birlik" deyip dururken; bir diğeri, "zamanımızdır, önce proletarya partisini inşa ede- lim, görev bugün budur" deyip sorunu daha ileri boyutlara vardırıktan uzak görünüyor - lar. Cephe konuşulurken hemen ilk konuşulan, objektif temel- lerinin olup olmadığı, varsa nasıl olduğudur. Eğer bilime dayanılarak, bilimden yana ha- reket edilecekse, cephe, ulusal kurtuluş mücadelesinin, anti- emperyalist demokratik bütün devrimlerin çözülmesi ge- reken bir sorun olarak dayat- tığı her yerde nesnel olarak vardır, demektir. Yani nesnel koşulları oluşmuştur, demektir. Öyle değil mi? Cephe bir çok sınıfın belirli bir dönem, belir- li bir hedef için siyasi birli- ğini sağlayan, aralarındaki iliş- ki ve çatışmaları yeni temeller

(kendi platform, program ve tü- züğü çerçevesinde) üzerinde dü- zenleyen bir örgütlenmedir. Kar- şı-devrime saldırı ve savunmayı, toparlanmayı, dağınıklık karşı- sında örgütlüğü sağlayan örgüt- lenmedir. Anti-emperyalist de - mokratik halk savaşlarında "proletarya köylülük, şehir ve kır küçük burjuvazisi ve orta- burjuvazinin alt katlarının gü- cünü bütünüyle seferber etmek- sizin zafere ulaşmak olanaksız- dır. Bu böyle olduğuna göre, bu iki ifadeden basit olarak neti- celenen odur ki, milli demokra- tik devrimde, mücadelenin seyri- nde bir sıçramayı sağlamak ama- cıyla, böyle bir araç olarak CEP HE ihtiyaç duyulan örgütlenme olur. Feodalizmden Kapitalizme giden, bu günde anlam önem ve kapsamını daha da genişleterek, feodalizmden sosyalizme giden süreçte sorun, devrimlerin sı - nıfsal yapısının, sınıf iliş- kilerinin sınıf çıkarlarının yansımından başka bir şey de- gildir. Burjuvazinin önderliğin- de yükselen kapitalizm çağında yapılan demokratik devrimlerde de "birlik" gündeme geliyordu. Ama insiyatif ve önderlik burju- vazinin elindeydi. Proletarya- nın bu duruma karşı koyacak ve durumu bozacak olumlu ve devrim- ci mirası da yoktu. Güçlü olan da burjuvaziye. O köylülüğü ve proletaryayı peşinden sürüklemeyi becerdiğinden, rakiplerini karşısına bile almıyordu. Ama sü- reç devrimin sosyalizmin, yani proletaryanın lehine işledi. İş- çii sınıfının geliştirdiği müca- dele ve kırdığı derslerle pek- iştirterek yükseltiltiği savaş se- best rekabetçi kapitalizmin son- lanına doğru durumu tersine çe- virdi.

Bu süreç emperyalizmin başlan- gıcı halkasına verdiğinde artık, burjuvazinin devrimci gücü tü - keniyor, proletarya "birlik" iliş- kilerinde devrime egem olduğu gibi yön veriyordu. Emperyalizm ve proleter devrimler çağında, aynı zamanda işçi sınıfı önder-liğinde milli kurtuluş devrim- leri çağını başlatan "kim Devrimle birlikte proletarya- nın demokratik devrimlerdeki cephedeki rolü yönlendirici ve örgütleyici olarak kesin değişik- lige uğradı. Bu olgu gelişerek günümüze kadar geldi. Böylelikle sorun burjuva demokratik devrim- lerinde doğarken gelişip değişik- koşul ve biçimlerde bugüne gel- di. Biz feodalizmeden sosyalizme uzanan sürecin sonunu geçmişte - değil, bugün değişik bir zaman ve mekanda, öz anlamıyla değişik dönemde yaşadığımızdan, cephe sorununu günümüzde kazandığı an- lam kapsamında ele alıyoruz.

Emperyalist paylaşım savaşın- dan, büyük anti-faşist savaştan sonra çöküşü iyice yakınlaşan emperyalizm köşeye sıkışarak ye- ni sömürgecilik taktik ve tuza- ğına başvurdu. Dünya komünistle- rinin önderliğinde halklar, bu yeni oyun ve provakasyona da gel- medi, emperyalizmin sömürgecili- ğine de yeni sömürgecilikine de karşı özgürlük ve devrim bayra - rıyla karşı durdular. Bu tarihi devrimci protik de bir çok ör- nekle göstermektedir ki, milli kurtuluşun objektif koşulların- ın oluştuğu her ülkede "cephe" ninde nesnel koşullarının oluş-

tuğunu söylemek mümkündür. Ancak doğayı ve toplumu kavramak ve yorumlamakla kalmayan, aynı za- manda dünyayı değiştirmeyi, yeni dünya yaratmayı evrenin değişim ilkelerinden çıkarsayarak kendi önüne görev olarak koyan diya- lektik ve militan materyalist anlayış diyor ki, bir şeyin oluş- ması için objektif ve subjektif koşullar gerekiyor, ikisinden birinin olması "şey" in oluşması için asla yeterli olamaz. Aksine iki koşullar bütününe de mutlaka olgunlaşması, hazır olması zorun- ludur. Bu devrimin olabilmesi i- çinde böyledir. Proletarya parti- si için de böyledir. Bütün bu söy- lediklerimizin ne anlama geldiği açıktır. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağıyla birlikte bu objektif koşullar oluşmuştur. Nası ki, proletarya partisinin oluşabilmesi için, proletaryanın ileri unsurlarının kendi sınıf bilincini kavramaları ve bu an- lamıyla partinin maddi öğelerinin oluşması zorunluysa, cephenin kurulabilmesi içinde proletarya başta olmak üzere diğer yurtse- ver sınıfların temsilcilerinin, ileri unsurlarının kendi sınıf çıkarlarını doğru kavramaları ken- di aralarındaki birliğin önemini devrimde oynadığı rolü anlamaları zorunludur. Bu sorunun subjektif koşullarıyla ilgilibülümünün ha- zırlanmasıdır. Devrim, nesnel ve özel şartlar, devrimci durum, ara- sındaki ilişki kavranırsa bu da kavranmış olur. Aynı şey parti içinde sözkonusudur.

Bu gün, 12 Eylül sömürgeci fa- şist Türk Cuntasının işbaşına gelişinden bu yana bazı çevreler sanki yeni dünyaya gelişine, dünyayı yeni tanınmanın verdiği acemilikle, "cephe" denilen şeyin yepyeni bir şey olduğunu, objektif koşullarının sadece 12 Eylül den sonra ortaya çıktığını sayıp durmaktadır. Yani onlara göre 12 Eylül'den önce cephenin nesnel koşulları yoktu, dolayısıyla kurul- mazdı. Bu iddia temelini biraz değiştirmek zorunda kalarak da başka bir biçimde de karşımıza çıkmaktadır. 1970'lerden sonra cephenin objektif koşulların oluş- tuğu iddia ediliyor, hatta daha ileri gidilerek devrimin objektif temelleri bu tarihlere dayan- dırılıyor. (!) Bu düşünce kendi sahibinin garipliği içinde ayrıca alın-ı- incelenmeli, ancak, açık ola- n bir gerçek vardır ki, o da gerek devrimin nesnel temelleri, gerekse "cephe ve birlik" in ob- jektif koşulları bırakalım 12 Eylül sonrası ve öncesi biçimin- deki mantıksızlığı, emperyalizm ve proleter devrimleri çağıyla birlikte dünyanın bütününe de var- dır. Bu Leninizmin emperyalizm tən- lilinden bizzat Leninizmin çıkar- dığı bir tespittir. Hala bunu kav- ramayanlara Leninizmden nasibini alamayanlardır, demeyip de ne de- nilir. Bir devrimin objektif tem- elleri ve maddi unsurları eğer oluşmuşsa; devrime katılan sınıf- ların belirli bir dönem çıkar- larının birliğinden hareketle o- luturacakları cephenin de nesnel koşulları oluşmuştur, demektir. Bu açık gerçeğe rağmen, asalak çü- rüyen cençekişen kapitalizmin ha- la devrimin maddi temellerini dünyü çapında olgunlaştırdığını, Leninizme karşı görememek düpe- düz sol adına gericiliktir.

Kürdistan ve Türkiye'de 12 Eylül öncesi halkın mücadelesinin yükselmesine paralel olarak ve sorunların derinleşmesine, olumsuzluklarına rağmen birlik çalışmaları ve görüşmeleri oldu.

Hatta pratik olarak bir takım adımlarda atıldı. Ancak o dönemde esen gerici rüzgarlara doğru dürüst göğüs gereyemeyen siyasi hareketler daha ileriye gidemediler. Demek ki pratik olarak da görülmektedir ki, cephe çalışmalarını sadece 12 Eylül le başlamadı. 12 Eylül Türkiye ve Kürdistan devrimleri için açık çeyimiyle "gericilik yılları", bir Stolinin gericiliği dönemi" olması itibarıyla sorunun daha açık kavranmasına, acilleşmesine neden oldu. Yani bugün sorun kendisini daha açık bir biçimde ortaya koymakta, sol devrimci siyasi yoğunluklar bunun öneminin farkına daha çok varmaktadır. Parklılık budur.

Hemen şu akla gelecektir; bir ülkede, eğer devrim içerisinde görev alan sınıfları temsil eden bir örgütlenmeleri yoksa cephe, yada birlik olur mu? Açık ki, bugüne kadar ki özgürlük ve sosyalizm pratiği cepheyi oluşturan, oluşturulmasına çalışan bir örgüt olmanın sızın cephenin oluştuğunu görmemiştir. Veya en azından belli güç ya da gruplar önderlik etmelidir. Teorik olarak da sorun böyledir. Çeşitli sınıflardan oluşan halk güçlerini örgütleyen bir örgüt ile işe başlanılır. Ancak emperyalizm ve proleter devrimlerinin ilk yıllarında herhangi bir örgüt, parti yaratmadan cephe örgütlenmesine giderek de soruna çözüm arayabildi. Ama sınıfların kendi çıkarlarını savunan Organizasyonları oluşturduğu ülkelerde artık bu çok geç... Bu da sorunun subjektif koşullarıyla ilgili bölümüdür. Ülke içindeki sınıf mücadelesine, ülke sathında ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine bağlı olarak cephenin oluşması öznel koşullar açısından çeşitlilik gösterilebilir, ancak, yeni üretim ilişkilerini temsil eden güçler tarihin sorumluluklarına kavrar; sınıf menfaatlerinin askeri, siyasi, ekonomik güçlerini belirli bir program temelinde birleştirmeyi gerektirdiğine inanırlarsa; ya da başka bir deyişle sınıflar arası birlik zorunlu ihtiyaç olarak devrimci mücadeleye kendini dayatırsa, değişik örgütler arası birlik sorunu atılacak adımların ilki olacaktır. Birlik çeşitli biçimlerde gerçekleşir.

Şimdi, birlik (*) ya da cephe tarihi akışın her safhasında, yani toplumsal sistem içinde devrimin maddi güçlerinin oluşmasını başlangıç alırsak, zafere kadar olan sürecin herhangi bir noktasında inşa edilebilir mi? Teorik olarak cephe kendisini oluşturan sınıfların olgunun önemini kavradıkları anda kurulur. Bu demektir ki, cephe, karşı devrim merkezine karşı birkaç sınıf ve tabakadan oluşan devrimci kitleleri arasında bir koordinatör ve organizasyon (gerçek anlamıyla örgütleyici), önder görevini yerine getirerek saldırıya, savaşı yönlendirecektir. Sınıfların hareketi arasında birlik, uyum, ahenklik sağlayacak; aralarındaki zıtlıkların pratik yanını belli platformda tutacak. İşte bu noktadan sonra cephenin sınıf mücadelesinin yaşamına girmesi demek onun bir ivme kazanması demektir. Sosyal ve Ulusal Kurtuluşta bir hızlilik, bir güçlülük, bir örgütlülük, düzenlilik ve toparlanma gözlenerek, bir atılım kazanacaktır. Bu atılım daha önceki mücadeleye oranla köklü bir değişikliktir.

Dünya devrim tarihine bakıldığında ise, cephe genellikle mücadeleye geniş kitlelerin katıldığı, kitle direnişlerinin yükseldiği; Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde kitlesel ayaklanmalara; gerilla mücadelesi aşamasından düzenli ordularla halkın büyük katılımının olduğu aşamaya geçildiği dönemlerde kurulmuştur. Yani cephe, kitlelerin önderi olan devrimde güçlü mücadeleyi yürütme organı olarak ihtiyaç duyulduğunda oluşmuştur. Ağır kitle olan görevi bir mücadeleye organı olması olarak ön plana çıkmıştır. Elbette bu aynı zamanda halk güçleri arasında sıkı ve sıcak bir siyasi birlik anlamına da taşır. Ancak ihtilali yürütme organı yönü ön plana geçmiştir. Bütün cephe örneklerinden çıkan sonuç esasta budur.

Buradan hareketle, cepheyi sadece kitle ayaklanmalarının, kitle direnişlerinin olduğu, Ulusal Kurtuluş silahlı halk kurtuluş savaşına dönüştüğü, ya da bazılarının deyişleriyle, "devrimci durumun" olduğu aşamada mı kurmak gerekir. Bunun dışında kalan dönem boyunca, cephe konusunda adım atılmamı gerekir. Devrim güçlerinin birliği sorunu da olan cephe eğer başından ele alınmazsa, belirtilen anda cephenin oluşumu tehlikelerle karşılaşmaz mı? Halk arasında siyasi birlik, kitle direnişlerinin yükselmediği dönemlerde de kendisini dayatmaz mı? Uzatmaksızın; halk güçlerinin iradesini birleştirmesi koşuluyla, ilgili sınıflar arasında birliği sağlaması koşuluyla gerçekten görevini asgari ölçüde yerine getirmesi koşuluyla olumlu yanıt vermenin açık bir gerçek olduğu söylenebilir. İşte sorun oluşturulacak birliğin sınıfların eylem ve irade birliğine gerçekten tekabül etmesidir. Bu konuda subjektif niteliklerin nesnel durumuna yerine konması tehlikesi söz konusudur. Yani oluşturulan cephenin gerçekten cephenin oluşması gereken görevi yerine getirmesi anlamında; geniş kitlelerin sesini yansıtmaya gerekir. Verilen isimde layık bir örgütlenme olmalıdır. Sorunun özü burada yatmaktadır. Yoksa "sessiz", "sakin" dönemlerde cephe kurulmaz, ancak devrimin "ateşli" (!) dönemlerinde inşa edilir, diye bir tespit savunulamaz.

(*)-Yazıda kastettiğimiz birliğin, proletaryanın ideolojik-politik birliğinin dışında; çeşitli sınıfların "cephe" dışında oluşturabilecekleri çeşitli birlik biçimleridir.

Bugün Kürdistan ve Türkiye'de bu sorun açıklığa kavuşmadığı gibi, hangi aşamada olduğumuz, nasıl bir nokta da olduğumuz, öyle görünmüyor ki, tespit edilemiyor. Bunu cephe ile bağıntısı açısından konuşuyoruz. Oysa bugün, "12 Eylül öncesi cephenin kurulması koşullarına da nesnel koşulları (!) vardı ama bugün yok" diyenler olduğu gibi bunun tam zıddını söyleyenler ortalkta gezinip duruyorlar.

Söylenilenlerin ne anlam geldiği, yazının gelişimi içinde açıkladığımız kadarıyla açıktır. 12 Eylül'den önce Türkiye ve Kürdistan'da emekçi kitlelerin devrimci potansiyeldeki kabarmaya paralel olarak yükselen direniş beraberinde cephenin oluşması koşullarını da gerektirdi.

Bunun için gerek sol hareket içinde, gerek devrimci olan bütün unsurlar arasında, gerekse halk kitleleri arasında birlik bir talep olarak yükseldi.

Bu dönem birlik uğruna yeterli olmaktan uzak çalışmalar yürütüldü. Daha 1978'lerde birlik sorununun önemini kavrayan Kürdistanlı M-L'ler belirli çalışmalara girdiler. Bütün sola, devrim güçlerine örnek faaliyetlerin önemi büyüktü. Parti-Zan, Devrimci Halkın Birliği, Güney ve KAWA arasında oluşturulan birlik DEV-DEB, karşılıklı hatalar ve o dönemde hakim olan grupçu davranışlar, ayrıca sosyal-şovenizmden etkilenme cereyan ve Kürdistan'daki milliyetçi dalgalanmaların etkisiyle uzun müddet yaşayamadı. Bu sorun ayrıca, başka zaman tartışılacaktır. Ancak o dönem oluşturulan bu birliğin bugün oluşturulan çeşitli birliklerden içerik olarak çok daha ileride olduğu, daha devrimci olduğu vurgulanmalıdır.

12 Eylül askeri faşist cuntanın devrimci harekete vurduğu darbeler ve dönemin yaratığı dalgalanmalar bu süreci birliğe ihtiyacı arttırarak geliştirdi. Genel durgunluğa ve dağınmaya rağmen acil talep olarak yükseldi. Başta devrimci kadro ve sempaticanlarda olmak üzere halk güçlerinde güçlü eğilim ve istek belirdi. İşte bugün çoğu çevrelerin kavrayamadıkları; "cephe'nin objektif koşullarının 12 Eylül'den sonra oluştuğu", "birliğin 12 Eylül sonrası sorun" olduğu yollu düşüncelerin sakatlığı buradadır. Birliğin sağlanması için nesnel koşullar değil, birliğin önemini kavrayan halk güçlerinin temsilcileri daha çok çaba sarfetmeye başlamışlardır. İnsanın ülkedeki sınıf mücadelesine bağlı olarak şekillenen bilincini ve davranışlarını, yanlış olarak nesnel durum yerine geçirmektedirler. 12 Eylül öncesi devrimci ve yurtsever siyasi hareketler ve örgütler arasında neden birliğin oluşturulmadığı önemli bir sorun olarak görülmelidir. Bu herşeyden önce geçmişin doğru devrimci değerlendirmesine dayanmaktadır. Ama hiç kimse bütün sorunu öznel çabaların eksikliğiyle, ya da daha da basitleştirilerek iyiniyet çabaları

riyla açıklayamayacağı, gibi bütün suçu küçük burjuva ortam, vs. vs., nesnel koşulların üzeri ne yükleyerek açıklayamaz. Bu konuda, Ortadoğu'nun, Kürdistan'ın ve Türkiye'nin katettiği geçmişi incelemek, 1970'lerde proletarya hareketi başta olmak üzere tarihin devrimci-ihtilalci çizilmesinde görülen atılımı, sınıf bağlantılarıyla, zaman ve yer kavramları bütünlüğün de, eksiklikleriyle incelemek zorunludur.

Bir göz atıldığında bunun nedenlerinin çok yönlü olduğu anlaşılacaktır. Bunun için her şeyden önce içinde bulunduğu -muz koşullara bakmamız gerekir. Dünyamızın, Ortadoğu'nun ve ülkelerimizin içinde bulunduğu tarihi aşama bunu ortaya çıkarır.

Dünya çapında, toplumsal yaşamın kaderini değiştirecek temel mücadelenin günümüzde almış olduğu biçimleniş, Kürdistan'dan bağımsız olamaz, ülkeimizi etkilememesi düşünülemez. Kapitalizmle sosyalizm arasındaki savaş ve bu savaşın çeşitli biçimleri; emperyalizmle ezilen halklar arasında; gelişmiş metropollerde proletarya ile burjuvazi arasında, süren kıyasıya savaş büyük etkiler yaratmaktadır. Emperyalistlerin kendi aralarında, dünyayı yeniden paylaşım için hegemonya mücadelesi içinde aynı şeyi söylemek gerekir.

Dünya sosyalist hareketinin halklar üzerinde yarattığı etkiler, uluslararası komünist hareketin durumu, Modern Revizyonist akımların komünist hareketi içinde yarattığı tahribat ve dağınıklık bu sürece önemli etkilerde bulunmuştur.

Kürdistan'ın kendi yapısını; uzun yıllar boyu feodal sömürgeci Osmanlı despotluğunun talan ve yıkımından sonra emperyalizmin dünyayı paylaşımının Ortadoğu için çizdiği haritada Kürdistan'ın Kuzey-Patı parçasının da işbirlikçi Türk burjuvazisinin sömürgeci olarak kalması bugüne gelen gelişmede çok önemli değişiklikler yaratmıştır. Yabancı kapitalizmin daha 19. yy. da Kürdistan'a girişi, feodalizmi kendine dayanak yapması buna ögün gerici yapıyı oluşturmuştur. Daha sonra günümüzde en geri yapıyı temsil eden emperyalizm, işbirlikçileri ve Kürdistan'da ki dayanakları hain sınıfların oluşturdukları karmaşık yapı Kürdistan'da zaten var olan geri ekonomik ve toplumsal yapıda oldukça büyük tahribatlar yarattı. Bu yapı içinde, feodalizmin, aşiretçiliğin, bölünmüşlüğü gün oldukça zararlı ve tehlikeli ilişkilerin gelişmesine neden oldular. Feodal grup, aşiret ilişkilerinin yanında, köylü düşüncesi devrimci hareketi önemli oranda etkiledi. İşsizliğin beslediği ve tahrip edilen sosyal ilişkilere uygun lümpen grupların, çeteci anlayışların yer yer yeşermesine neden oldu. Kürdistan'da silahın eskiden beri önemli yer tutması sosyal ve siyasi ilişkileri önemli oranda değiştirdiği gibi devrimci mücadelenin gelişmesine etkisi yoğun oldu.

Bütün bunlara proletarya hareketinin 1970'lerden sonra yeni filizlenmesi eklenirse gelişme oldukça aksak ve eksik olacaktı. Tam da bu noktada uluslararası komünist hareketi olumsuz dağınıklığın olumsuz etkisini tekrar anmak anlamını daha açık ortaya koyacak. Küçük burjuvazinin çeşitli kanatlarının maceracılıktan, teslimiyetçiliğe, reformizme kadar her biçimdeki düşünce ve davranışının karmaşık çok yönlü olarak devrimci hareket üzerinde etkileri olumsuzdu.

Hiç kuşkusuz tek başına nesnel koşullarla, 12 Eylül öncesi açıklanamaz. Bir o kadar da sol içi ilişkileri dinamitleyen, devrimciler arası ilişkileri, halk güçleri arasındaki birliği dağıtan sektör, saldırgan, grupçu davranışlarda suçlu ve sorumludur. Onlarca devrimcinin katliamının da sorumluları bu davranışlardır. Bu sorun çözümlenmeden, birlik sorununda adım atılamaz, yoksa sahte olmak zorundadır.

Genel birlik konusunda, devrimci-militan cephe platformunu koyduktan başka bugünün özgül sorunlarına değinmek zorunludur. Bugün halk güçleri arasında birlik eğiliminin güçlü olması ve buna bağlı olarak birlik çalışmalarını yoğunlaştırmak, devrimci platformda kaldığı sürece kitle kuyrukçuluğu olarak değerlendirilemez. Bir kez halk da oluşan bu eğilim nesnel durumdan kopuk olamaz. Bunun gibi, halkta oluşan bu talebin arkasına sığınarak, her türlü birliğe evet diyen tutumda devrimci değildir. Bunu yaparken kitlelerin geri birinci düzeyini istismar ederek birlik üzerine fırtınalar koparmak ve ateşli birlikçi kesilip demagoji yapmak devrimcilerin başvurmayacağı yöntemlerdir.

Cephe çalışmaları yoğunlaştırılırsa, cephenin geleceğinin iyi düşünülmesi gerekir. Özellikle bugün herkes cepheden bahsetmektedir. Cephe belli bir örgüt olduğuna göre, bugün Türkiye ve Kürdistan'da hangi temel üzerine oturacaktır. Dağınıklık ve örgütsüzlük temeli üzerine mi? Bu konuda devrimcilik samimi ve açık olmayı gerektirir. Oluşturulacak cephe, eğer gelecekte, daha önce söylediğimiz gibi, devrim lehine büyük değişiklikleri beraberinde getirmeyecekse ne için kuruluyor. Cephe, devrimde önemli bir silah olarak biz devrimcilerin elinde durmaktadır, onun gözden düşmesine prestijinin halkın nezdinde kaybolmasına izin veremeyiz. Yarın kurulduğunda, eğer gerekeni yapmıyorsa, devrimci kitleler bu cephenin de "boş" olduğunu söyleyeceklerdir. Bugün geçmişi konusunda olumlu sonuç vermemişler için o zaman durum daha hazin olacaktır. Bu konuda Ortadoğu'da pratik örnek sunmak mümkündür. Irakta sosyal-faşist İKP, Kürdistan'daki bütün örgütlerle ayrı ayrı iki cephe oluşturmuştu. Ama gelin görün ki hiç biri de adını yılda bir yayınlarında duyurmaktan başka bir şey yapmamaktadır. Yani her zaman söylenegelen dille, tam bir ta-

bela cepheleri....

Bu örnekle ilgili olarak devrimci komünistlerin cephe ve birlik anlayışı ile sosyal emperyalistlerin ve uşakları her cins revizyonistlerin anlayışı arasındaki ayırımı baka - lım. Irak Komünist Partisi (IKP), 1974'den önce efendilerinin di - rektifine uygun Baas'la ortaklaşa "kapitalist olmayan yol - dan sosyalizm" (!) geçiyorlardı. Irak'ı Moskova ile birlikte bir anda sosyalist ilân ediverdiler. Bunun için Kürt Ulusal Hareketine bütünüyle Amerikan - cı hareket diyerek ortaklaşa saldırdılar. Hareketin önderli - ğinin İran ve Amerikan emper - yalizmi ile ilişkilerinin arka - sına gizlenerek bir halkın ka - liamını gerçekleştirdiler. Daha sonra Amerika ve CIA ajanları dedikleri LEKP ile aynı cephe içinde yer aldılar. Hiç kuşku - suz Moskova, önce bu ilişkileri öneriyordu. Görülmektedir ki re - vizyonistler için devrim, dev - rim güçlerinin birliği önemli değildir, onlar için "Sovyetler Birliği'nin çıkarları önemlidir. Sovyetler Birliği" bir faşist devletle ilişkiler içine girip dostluk ilişkilerini geliştiren - ce, onlarda bunda gecikmez - ler. Etyopya örneği de bu konu - da öğreticidir. Daha önce dev - rimci olan Eritre Hareketi bir - anda Amerikanca oluverdi (!) Her - türlü reformist, revizyonist an - layıştan ayrı, gerçek devrimci - siyasi hareket devrimci mili - tan, ihtilalci cepheyi önermek - te ve cephe içinde doğru sınıf siyaseti ile devrimi gerçek ve yakın hedef durumuna getirecek tir.

Sf. 13ün devamı.

olmanı engelleyen kapıyı kırmak için, seni Arabistan'ın kızgın çöllerine, Avrupa'ya ve diğer yabancı kıtalara göçe zorlayanlardan hesap sormak için, sana yapılan haksızlıkların hesabını sormak ve bunları sömürgeci-emperyalist-kapitalist sistemin burnundan fitil fitil getirmek için ileri!!!

Kürdistan işçi sınıfı gün sömürgecilerin, emperyalistlerin ve de sosyal-emperyalistlerin başına bela kesilme günüdür. Gün yalnız Kürdistan'da değil, uluslar - arası plânda isyan örgütleme günüdür. Gün Kürdistan volkanına bir an önce patlatmak için hazırlık yapma günüdür ileri!!!

Yaşasın dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların birlik dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs!!

Yaşasın Kürdistan işçi sınıfının ve onun örgütünün Bağımsız - Birleşik - Demokratik Kürdistan uğrunda mücadeleleri!!!

Proletaryanın kahramanları ölümsüzdür!!!

Kapitalist revizyonist sistemin en bağınaz, en gerici, en zulümkar çarkı altında 1 Mayıs dünyada şanlı bir şekilde kutlandı. Dayanışma, özgürlük, demokrasi mücadelesi için aynı gündün binlerce işçinin, emekçinin yürekleri haykırdı.

Yurt dışında bulunan Kürdistanlı ve Türkiyeliler devrimciler 1 Mayıs'ları güçlü oranında kutladılar ve yapılan mitingleri desteklediler. Yurtdışında KAWA sempatiçanları 1 Mayıs'ları çeşitli biçimde kutladılar ve 10 binlerce bildiri dağıtılan

Almanya'da Köln, Frankfurt, Hannover, Beilefeld, Kiel, Hagen v.s. şehirlerinde düzenlenen mitinglerde KAWA sempatiçanları pankartlar açarak mitinglere katıldılar.

Bazı merkezi mitinglerde Kürdistan adına konuşmalar yapıldı. Buna örnek olarak Hagen'de DGB (Alman Sendikalar Birliği)nin düzenlediği mitingde Kürtçe ve Almanca konuşmalar yapıldı.

Avusturya'nın Viyana şehrinde 1 Mayıs mitingini KAWA, HK, Ala Rızgari, DHB, Dev-Sol, Partizan ortak düzenleyerek 350-400 civarında kitle yürüttüler. KAWA sempatiçanları ise 70-80 civarındaki kiblesiyile aktif bir şekilde katıldılar. Önceden hazırlanan organizasyona göre (ortak devrim andı, ortak konuşma metni) düzenli ve coşkulu bir şekilde sona erdi.

İsviçre, İsveç ve Fransa'da düzenlenen mitinglerde Kürdistan M-L hareketi KAWA aynı şekilde katıldı.

Proleter devrimci hareket KAWA en zor şartlarında mücadele eden halkımızla omuz omuza Türkiye, Irak, İran Kürdistan'ında 1 Mayıs'ları günün koşullarına ve gücünün oranına göre kutladı. Türkiye Kürdistan'ı ve Türkiye'de dağıttığı bildirilerle, pullamalarla kutlamaya çalıştı. Aynı şekilde Irak ve İran Kürdistan'ında Kürtçe, Arapça, Farsça 1 Mayısla ilgili bildiriler dağıtıldı.

Halkımızın mücadelesi her 1 Mayıs'larda komünistler önderliğinde yükselecek ve yükseltilecektir. Kürdistan halkının gösbebeği proleter devrimci KAWA görevinin ağırlığı ve bilinci altında mücadelesine devam ediyor.

BIJÎ YEK GÛLAN

Kürdistan işçi sınıfı ve ezilen halklar!

1982 1 Mayısına, İran gerici Humeyni celladının toplu katliamları, sömürgeci faşist Türk cuntanın darağaçları, Suriye ve Irak sömürgeci baas diktatörlüklerinin tehditleri altında giriyoruz. Ama dün yılmadığımız gibi bugün de yine yılmış değiliz. Dün boyunca eğmedığımız, ülkemizi Ortadoğu'nun devrim üssü durumunda tuttuğumuz gibi, bugün yine Ortadoğu'da mücadelenin en ön saflarında olmakla övünüyoruz. Hemde yalnız mücadelemizle değil, dünya proletaryasının ve ezilen halklarının mücadelesiyle de, onların önderleriyle de övünüyoruz. 1886'da Amerika Birleşik Devletlerinin burjuvazisi tarafından tutuklanarak idam edilen işçi sınıfının önderlerinden A. Spies, George Engel, A. Parsons ve Adolph Fischer'in anılarını yüreklerimizde tazeteye yaşatmakla övünüyoruz.

1886'da Amerika Birleşik Devletlerinde işçi sınıfı yalnızca 8 saatlik işgünü için genel grev gitmiş, kısa zamanda A.B.D'nin büyük kentlerinde grevler yayılmış, başta Şikago olmak üzere toplam beş bin yerleşim merkezinde grevler olmuştur. Bundan A.B.D burjuvazisi ve dünya gericiliği telaşa kapılmış, grevciler üzerine burjuva devletinin polis ve kiralık milislerince ateş açılmış; açılan ateş sonucu grevdeki birçok emekçi hayatını kaybetmiş, işçi liderleri tutuklanmış, bunlardan dördü hemen idam edilmiş, geri kalanlar başta müebbet hapis olmak üzere çeşitli türde cezalara çarptırılmıştı. A.B.D işçi sınıfına karşı girişilen bu baskı ve zulüm o dönem dünyanın bir çok ülkesinde emekçilerce protesto edilmişti. A.B.D işçi sınıfına karşı girişilen katliam aradan yıllar geçmesine rağmen dünya işçi sınıfınca unutulmamış, 1889'da dünya işçi örgütü olan II. Enternasyonal'in bir toplantısı esnasında 1 Mayıs'ın her sene 1886'da idam edilen A.B.D işçi sınıfının önderlerinin anısına, işçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanması kararlaştırıldı. O gün bugündür 1 Mayıs her sene dünya işçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadelesini birlik olarak kutlanıyor.

Ülkemiz Kürdistan'da işçi sınıfının gelişmesi sömürgeci ve emperyalist güçlerce sürekli engellendi. Emperyalizm çağında Kürdistan proletaryasının bir maddi güç haline gelmesi için; sömürgeci, sosyal-şöven, revizyonist ve de fanatik barikatlar kuruldu. Çünkü Kürdistan işçi sınıfının bir maddi güç haline gelmesi demek, sömürgeci hakimiyetin sonunun gelmesi demektir. Ama emperyalistlerin ve sömürgecilerin tüm istek ve gayretlerine rağmen, emperyalist-kapitalist ekonominin baş eğmez katı kuralları, onların istekleri doğrultusunda hareket etmeyerek, onların çıkardıkları kanunları tanımamış, özellikle son yıllarda Kürdistan proletaryasını maddi bir güç durumuna getirdiler.

Yakın geçmişe kadar Kürdistan proletaryası kendi sınıf örgütünü yaratamadığından sürekli feodal burjuva sınıfların önderliğine seyirci kaldığından doludur ki; 1 Mayıs'ın Kürdistan'da gerçek anlamıyla kutlandığı söylenemez. Kürdistan ezilen halklarının ve Kürdistan işçi sınıfının tarihi mücadelelerle dolu olmasına rağmen, Kürdistan proletaryasının bilinçlenmesi ve gelişmesi engellendiğinden dolaydır ki; 1 Mayıs yakın bir geçmişe kadar gerçek anlamıyla kutlanamamıştır.

Fakat özellikle 1970'lerden itibaren, komşu ülkelerdeki sınıf mücadelesinde, dünyadaki gelişmelerden etkilenen Kürdistan proletaryası adım adım gerici sınıfların önderliğini reddetti. 1974-1975 yıllarında Kürdistan proletaryası mücadelenin kızgın lavları arasında kendi sınıf örgütünü yarattı. Proletaryanın Kürdistan tarihinde ilk defa kendi sınıf örgütlenmesini yaratmasıyla birlikte, 1 Mayıs'lar Kürdistan'da gerçek anlamıyla, layıkıyla kutlanmaya başlandı. O tarihten itibaren her 1 Mayıs'ta Kürdistan işçi sınıfı ve onun örgütlenmesi Irak, İran, Türkiye ve Suriye sömürgecilerinin korkulu rüyası oldu. Kürdistan toprağında ezilmişliğin, parçalanmışlığın ve horlanmanın sebebini

teşkil eden sömürgeci güçlere karşı; Kürdistan işçi sınıfı kendi bağımsız örgütlenmesini yaratıktan sonra, Kürdistan'ın dört parçasında birden mücadele bayraklarını yükseltti ve kendi öz örgütü olan proleter devrimci hareketin önderliğinde ilk defa kendi sınıfı adına, ülkesinin bağımsızlığı ve birleşikliği için şehitler verdi.

Halklarımız (Acem, Asuri, Ermeni, Arap, Azeri, Kürt, Türk) yüzyıllardır kendi bağımsızlıkları için Kürdistan'da mücadele ediyorlar ve bugüne kadar yüzbinlerce şehit vermişlerdir. Ama işçi sınıfımızın, ülkemizin bağımsızlığı ve birleşikliği için örgütlenmesini ve ilk kahramanlarını yaratması daha yenidir. Proletaryamız henüz örgütlenmesini yeni yaratmış olmasına rağmen, sömürgeci faşist Türk cuntasının zindanlarında destanlar yaratarak, mücadele bayraklarını daha da yükselttik, İran gerici islam devletinden aldığı mevzileri terk etmeyecek, Irak ve Suriye baas diktatörlüklerine boyun eğmeyecek, komşu ülkelerin işçi sınıfı ve dünya işçi sınıfıyla bağlarını daha da sağlamlaştırarak, emperyalist-kapitalist sistemin başına bela kesilerek 1982 1 Mayıs'ını kutluyor.

KÜRDİSTAN'IN YİĞİT EMEKÇİLERİ!

Dün halklarımız ülkemizi emperyalist-kapitalist sistemin dışına çıkarmak için mücadele ediyordu, bugün bu mücadelenin önderliğini adım adım işçi sınıfımız ve onun öz örgütü alıyor. Dün halklarımız uluslararası planda kendilerine düşen görevleri yapmak için çırpındıkları halde gerekli ilgiyi görmemişlerdi. Bugün ülkemizdeki mücadelenin önderliğini adım adım ele geçiren işçi sınıfımız uluslararası planda gerekli ilgiyi gördüğü söylenemez. Bu durum uluslararası proletaryanın ülkemize yaklaşımının noksanlığından kaynaklandığı gibi, bizimde uluslararası planda gerekli bağları sağlamamızdan kaynaklanmaktadır. Onun içindir ki önümüzdeki 1 Mayıs'ları; işçi sınıfımızın önderliğindeki Milli-Demokratik mücadelemizi, komşu ülkelerin devrimci-demokratik mücadelesiyle pekiştirerek kutlayalım!!

Kürdistan işçi sınıfı senin son yıllara kadar bir maddi güç

Devamı sf. 12'de

Güney (Irak) Kürdistan'da Milli Ayaklanma Yükseliyor

Son gelen bilgilere göre peşmergelerin partizan eylemlerinin yanı sıra grev, boykot, miting, yürüyüş niteliğinde kitlerle eylemlerinin de Kürdistan çapında yaygınlaşmış olduğunu söylemektedir.

Elimize KAWA partizanları -nın Güney Kürdistan'da, Mayıs ayının son günlerinde yükselen direnişi özetleyen yazıları geçti. Son direniş hakkında yeterli bilgiyi vermediği inancıyla, hiçbir şey katmaksızın, aynen yayınlıyor; ayrıca yorum yapmayı gereksiz buluyoruz.

-GÜNEY (IRAK) KÜRDİSTAN'DAKİ SON GELİŞMELER-

1974'de Irak ve İran sömürgeci güçleri meşhur Cezayir antlaşmasıyla barıştılar. Kürt meselesini de kendilerine göre çözdüler. (!) Ancak tarih göstermektedir ki, Kürdistan gerçek anlamda özgürlük ve Bağımsızlığına kavuşmadıkça, "sömürge" sorunu da çözümlenmeyecektir.

Sosyal-emperyalizmin uşağı BAAS rejimi 1974 katliamından sonra artık herşeyin halolacağını düşünüyordu. Çünkü, efendilerinin de desteğiyle her köye bir napalm, ya da her "peşmerge makarasına" bir bomba atmayı hedefleyince, geriye ne kalacaktır. Daha sonraları en modern sömürgeci yöntemlerle; ilk çağ kolonizasyonunu birbirine karşılaştırıp ağzına gözüne bulandıran BAAS, Kürt halkını zorunlu ve toplu sürgünlerle, yeni ve insafsız asimilasyon araç ve yöntemleriyle işi bitirmeyi denedi. "Sınırları" bütünüyle 25 km kadar içeriye doğru berrinden temizledi.

Ancak halkımız, giderek Amerikan emperyalizminin kuklası durumuna gelen faşist BAAS rejimine son beş yıldır, yeterli ve doğru önderlikten yoksun olmasına rağmen, örgütsüzlük için de olmasına rağmen, -vurduğu darbelerle adeta, Veatnamlı Uluşal Kurtuluşçuların emperyalizmin ve sömürgeciliğin suratına haykırarak vuruladığı gerçeği haykırılmaktadır. "Toprağımızda çimenler yeşerdikçe ve insanlarımız var oldukça bu mücadelemiz sürecektir" onu durdurmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Son dönemlerde emperyalist devletlerden cesaret alarak 74 de kaybettiği gücünü, geri almayı deneyen Saddam faşist diktatörlüğü, bölgede savaş çıkarmakla da iyice bir çıkmazın içine yuvarlandı. 2 yıldan beridir tüm şiddetiyle devam eden Irak-Iran savaşı ile de büyük ekonomik, siyasi, toplumsal çıkmaza giren faşist-sömürgeci Saddam rejimi, baskı ve zorbalıkların tırmandırırken, Irak Kürdistanı halkımız, faşist sömürgeci baskı ve teröre karşı ülke çapında genel kitlesel gösterilerle karşı çıkıyor. Öte yandan ise peşmergeler kent ve kır bölgesinde sömürgeci-faşist rejimin sivil ve resmi güçlerine ve işbirlikçilerine karşı partizan eylemlerini hızlandırıyor.

Kahraman peşmergelerin gerilla eylemlerinin yanında diğer mücadele biçimlerinin yaygınlaşması, geçmişte feodal bur-

juva önderliğinin tamamen uzak kaldığı bir alan olması anlamında, önemli bir gelişme sayılmaktadır. Güney Kürdistan halkı mızın geleneksel burjuva milliyetçiliğini aşma yönünde ilk adımlar olarak gelişme olanığı büyüktür. Ayrıca, feodal-burjuva önderliğin büyük ve acı yenilgisinin dersleri sonucu; Ulusal Kurtuluş Savaşında silahlı mücadelelenin diğer kitle mücadeleleriyle birleşmediğinde ve desteklenmediğinde başarıya ulaşamayacağı gerçeğinin hayata geçirildiği söylenebilir.

82'nin başlarından itibaren gelişip bugün Güney Kürdistan'ın hemen hemen tüm il ve ilçelerine yayılan direnişler Mayıs ayının sonlarında doruk noktasına vardı. Olayların gelişimi önemleri içerisinde şöyle:

Qeladize halkı, 1974 faşist sömürgeci BAAS rejiminin katliamını protesto etmek ve cellat Saddam rejiminin işkence, idam, katliam, talan ve tüm zorbalıklarına karşı durmak için 4.4.1982 günü en geniş kitleleri kapsayan bir gösteri düzenlediler. Sömürgeci rejimin uşakları, kolluk kuvvetleri, kitle gösterisini dağıtmak için, 3 Kürdistanlı kadın yurtsever (Xuşa Snober, Dayık Amine, Nerin) katlettiler. 13 çocuk, 16 kız, 39 yaşlı erkek gösterilerde tutuklandı.

Göstericiler eylemlerini sürdürdüler, ertesi gün gösteriler Jahrava, Besesin, Tusuran, Sengeser, Rania ve Çarkurane ilçe ve nahiyelerine sıçradı, bölgesel bir ayaklanmaya dönüştü. Rania'de 4 gösterici katledildi, 3 asker-polis arabası yakıldı.

Qeladize halkının ayaklanmasından sonra, kahraman Süleymaniye'nin emekçi halkı kabalık bir gösteri düzenledi. Göstericiler yönetim aleyhtarları sloganlar atarak, şehir içinde, düzenli bir şekilde eylemlerini sürdürdüler. Esnaf ve sanatkarlar ise eylemi kepenklerini kapatarak desteklediler. Süleymaniye'de Lise, Ortaokul ve Yüksek okul öğrencileri okulların da boykot düzenleyip halk eylemini desteklediler. Faşist sömürgeci güçler göstericilerden 6 kişiyi katlettiler, 100 kişiyi de yaraladılar. Gösteri ve ayaklanmalar Pençvin, Seydsadiq, Helepeçe, Derbendixan, Keredağ, Sirvan, Tivela, Biyara, Xurmal, Erbet, Çuvarne, Mavet ilçe ve nahiyelerine yayılıp genişledi. Helepeçe'de 70 kız tutuklandı. Ayrıca diğer bölgelerde çok sayıda gösterici öğrenci, işçi, köylü tutuklandı, yaralandı.

Kerkük'te de emekçi Kürdistan halkı ayaklanıp faşist-sömürgeci düzene karşı durdu. Bunun Erbil (Hewlêr) ili halkı izledi. Erbilde 6 ölü, 160 yaralı verdi. Gösteriler Koyesencık'ta daha yoğun devam eder. Rewan dız ve Şaklava'da Kürdistan halkımız ulusal ve sınıfsal hakları için ayaklanmış, düzene karşı-devrimci güçleriyle çatışmıştır.

Biz eylemlerin yaygınlığı hakkında fikir verebilmek için

gösteri yer ve tarihlerini belirtirsek sanırız yeterli olacaktır.

Süleymaniye'de, (8/1, 23/4, 28/4, 20/5); Erbil'de, (31/3, 2/5) Kerkük'te (3/5, 6/5); Qeladize'de (4/4, 24/4, 20/5); Koyesencık'ta (4/5, 18/5). Revanduz'da (5/5, 20/5); Musul ve Dihok'da (13/5) tarihlerinde, diğer şehirlerde ise yine bu dönemlerde gelişip yaygınlaşmıştır. Bütün bu gösterilerde 28 devrimci yurtsever katledilmiş, 700 kişi yaralanmış ve 2700 kişi tutuklanmıştır. Haziran başlarında bu gösterilerin yaygınlaşacağı beklenilmektedir.

Irak Kürdistan'ı halkımızın faşist sömürgeci Saddam diktatörlüğünü devirmek, kendi kaderini tayin etmek, ulusal ve sınıfsal haklarını elde etmek için ülke çapında düzenlediği kitle gösterileri, ayaklanma ve mitingler genişleyip güçlenirken, Irak yöresinde de Arap emekçi halkı düzenin ekonomiksiyasi-askeri baskı ve sömürsüne karşı ayaklanarak mücadelelerini Kürdistan halkının devrimci mücadelesiyle birleştirdi.

Basra yöresinde ayaklanan Arap halkı düzenin faşist uygulamalarına protesto etti. Arından Necef ve Kerbela'da Arap halkının geniş kitlesel gösterileri başladı. Ertesi gün Bağdat'ta sanayi işçileri, esnaf-sanatkar-öğrenci ve tüm çalışan halk büyük gösterilerde bulundular. Teknoloji Enstitüsü, Teknik Üniversite ve Sanatlar Fakültesinde binlerce Kürt ve Arap öğrenci Kürdistan'daki katliamı protesto için eylemlerde bulundular. Göstericiler faşist diktatörlüğün yıkılmasını, demokratik bir halk cumhuriyetinin kurulmasını amaçlayan sloganlar attılar.

Her geçen gün çürüyen-çöken faşist sömürgeci Saddam rejimi son günlerini yaşarken; Kürdistan ve Arap halkı özgürlük ve bağımsızlığa kavuşmak için -dım adım zafere doğru ilerliyor.

Peşmergelerin partizan eylemleri ve emekçi halkın ayaklanması devrim için olumlu koşullar yaratırken; Kürdistan ve Arap halkının proleter-devrimci bir önderlikten yoksun oluşu; ayrıca bugün faaliyet yürüten mevcut örgüt ve güçler arasında tam bir cephe birliğinin olmaması olumsuz etkenler arasındadır.

İşçi sınıfı ve emekçi halk ancak burjuva-feodal ve reformist-revizyonist önderliği aşarak gerçek devrimci bir önderliği oluşturursa; gerçek kurtuluşu doğru ilereyecektir.

Faşist sömürgeci Saddam diktatörlüğü yıkılacak, halkımız zafer kazanacaktır.

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN'DA İŞKENCE

Kürdistanlı bir devrimcinin işkenceler altında cezaevinde kaleme aldığı yazıyı aynen yayınıyoruz.

Ben ve (x) birlikte büyümştük. İkimizde 25 yaşında idik. İskenderun'a alışverişi için gidiyorduk. Terminalde indik ve durağa gittik. Minibüsle şehire indik. O gün hava güzeldi. İnsanlar tedirgin olmakla beraber herkes normal bir yaşantısını sürdürüyor görünümü içerisindeydi. Alışverişi başlamadan evvel şehrin merkezinde bir kahveye girdik. Havadan sudan konuşuyorduk. Kahvede iki kişin bize bakıp birşey soracaklarını izlemimini edindim. Biri uzun boylu diğeri ise kısa ve hafif şişmanmıştı. İdi. 35 yaşlarında ya vardılar ya da yoktular. Benim kendilerimi fark ettiğimi anlayınca uzun boylusu yanındaki de alarak masa-mıza geldiler ve kimlik sordular. (x) ve ben kimlik kartlarımızı çıkardık. "Kalkın karakola gidiyoruz" dediler. Biraz şaşırık. "Niye dedik" "Fazla soru sormayın çabuk kalkın" dediler. Kalktıktan yavaşça. Bu işin nereye varacağını düşünüyorduk. Polis otosuna konulduk. Hiç bir sorgu yapılmadığı halde polis otosundaki iki polisin de yardımlarıyla durmadan dayak yemeye başladık. "Durun, yapmayın" dedikçe daha fazla dayak yiyorduk. Ağzımız, burnumuz ve elbiselerimiz kan içinde kalmıştı. Otodan indirildik. Siyasi şubeye getirildiğimizi fark ettim o an. Gözlerimiz bağlandı. ve ayrı ayrı odalara alındık. 5 dakika sonra kalın ve emir verici ve alaycı bir ses,

-Kimsin ne arıyorsun
-İsmim B... buralıyım alışverişi indim.
-Arkadaşın kim
-H... o da buralı
-Sen B...değilsin kendini tanıtt.

-Buralıyım, ismim B... dedim. Karşımdaki ısrarla böyle olmadığını kendini kandırma biçiminde sözlerle önce tatlılıkla yaklaşmaya başladı. Sorduğu sorulara kısa ve öz cevaplar veriyordum. Peki öyleyse bunu sen istedin diyerek ayağa kaldırdılar. Tahmin 4 veya 5 kişinin rastgele dayaya başladı. Bir top gibi bir sağa bir sola savrulup atıldım. Ağzımı açmam bu hızlı boks maçı da mümkün değildi. Yarım saat kadar sürdü bu durum. Sonra tekrar ayağa kaldırdılar. Her tarafım ağrıyordu. Tek düşüncem bir an evvel uyumaktı. Birşeyler daha sordular fakat anlayamıyordum. Çünkü kulaklarım çok az duyuyor ve çan sesleri geliyordu sanki "soyun" dedi o kalın ses. Zorlukla anlaya bildim. Çeketimi ve pantolonumu zorla çıkardılar. Yere yatırılan çırılçıplaktım. İlk defa bu kadar erkek arasında çıplaktım. Onun için utanıyordum. Ayaklarıma birşeyler bağladılar. İpin sıkmasından anlayorum bunu. Ayağımı yukarı kaldırdılar. Ardından ayağıma kuvvetli bir darbe geldi. Şaşkınlıkla bağırmağa başladım. Çok kötü acı veriyor, bende bağırıyor -dum. Konuş, yoksa konuştururuz" diyorlardı. Bende daha önce söylediklerimi söylüyordum. Böylelikle bir saat kadar sürdü sanıyorum. Aklım bir türlü almıyordu, getirdiğim hücreye niye böyle oldu. H... ne yapıyordu. Düşünmem için yarım saat mühlet dolmuştu ki ge-

lip tekrar aldılar. Ayaklarıma şişmişti. Tekrar aynı ses "neye karar verdin" dedi. Aynı şeyleri söyleyince azgınca tekrar saldırdılar. Meydan dayağından sonra tekrar soyundurtular. Bu sefer ayaklarıma bağladılar. Ellerimi de arkadan bağladılar. Kollarıma iki halka geçirtip bir makara yardımıyla yukarı kaldırdılar. Korkunç bir ağrı duymaya başladım. Ağzımdan sadece inilti çıkıyordu. Gözümü açtığımda yer deydim. Demekki bayılmıştım. Üşüyordum ve etrafımda su vardı. Buz gibiydi. Tekme tokat tekrar giriştiler. Yorgun düştüklerinde tekrar hücreye attılar. Hücre karanlık ve 70 cm eni ve boyu vardı. Yer çimento ve duvarlar nemliydi. Ağrılardan uyumam mümkün değildi. Sıkışmışım kapıya zorlukla vurdum. Nöbetçi geldi.

-Tuvalete gitmek istiyorum.
-Sorduklarımızı söylersen seni salarız ve ihtiyaçlarınızı da görürüz dedi.
-Benim durumum demin söylediğim gibi.
-Öyleyse tuvalet yok dedi ve çekti gitti.

Yavaş, yavaş ağrıları unutup tuvalete gitme ihtiyacını duymaktan başka birşey istemiyordum. Dışarıca olsa idim. Bunu herhalükârda rahatlıkla çözerdim. Fakat şimdi bu mümkün değildi. Tekrar, tekrar kapıya çaldım her seferin

**sende idam
ve
işkenceye karşı
mücadele et.**

de aynı durumla karşılaştım. Kaskıklarım müthiş ağrılar duyuyordum. Ter yavaş, yavaş çıkıyordu. Yerde kıvrılmaya başladım ve aniden boşaldım. Artık tutmam mümkün değildi kendimi. Rahatlamasına rahatladım ama bu sefer her taraf yaşılmıştı. Üstelik koku da giderek yayılıyordu. Etraftan bazan sesler geliyordu. Başka hücrelerdeki insanların sesleri idi bunlar. Nöbetçi devamlı ağza alınmaya -cak küfürler yağdırıyordu. Akşam saat 9 sıralarında kumanya bazı gözetim altına alınanlara veriliyordu. Bende bağırarak "sana yok dediler" "Yemek dağıtımdan sonra hücreye geldiler. Ayağa kaldırdılar. Hücrenin pencere demirlerine ellerimi tutturdular. "Ellerini sakın çekmeyeceksin" dediler. Elimi çektiğimde nöbetçi gelip habi-

re dövüyordu. Mecburen çok zorlukla tutunmaya başladım. Bu durum dayanılmaz ağrılar verdiriyordu. Hafifçe dizlerimi büküyordum, arada yere düşüyordum fakat acele tekrar kalkıp tutunuyordum. Herhangi bir suçum olmadığı halde böyle bir uygulamaya tabii tutulmam bu düşüncenin ne kadar vahşi ve insanlık dışı olduğunu daha iyi kavramama neden oluyordu. Dışarıda iken "işkençe" sözlerini duyuyordum. Hatta sözde cunta işkenceye karşı olduğunu söylüyordu. Bütün bunlar laftı. Yarın beni salarlar diye düşünüyordum. Fakat tam 7 gün bu durum aralıksız olarak sürdü. Ne yiyecek verdiler ne de uyku uyumama olanak tanıdılar. Dayığı göze alarak ellerimi bırakıp uyuyordum. Soğuk su dökülerek uyandırılıyordum. Dayaklı da olsa uyumak oldukça iyi oluyordu. Açlık ve işkençe beni çok kötü bir duruma getirmişti. Yeni hücrelerden bazen çığlıklar geliyordu kadınlar erkekler. Kadınların sesleri beni çok olumsuz etkiliyordu. "Yapmayın" sesleri gece gündüz duyuyordum. Demek ki benden daha kötü durumda olanlar da vardı.

7. Günün sonuna bu sefer daha değişik işkenceye başvurdular. Sağ elimle kulağıma tutuyor. Sol elimle de yere dayanıyor ve dönüyordum. İşkencecilerde durmadan sırtıma kaba etlerime ve bacaklarıma jop ve sopalarla vuruyorlardı. Yere her yağışında çok soğuk su döküyorlardı. Kaldırıp tekrar tekrar aynı işlemi yaptırıyorlardı. Sonra tekrar hücreye bu sefer kuru ekmeğe vermeye başladılar. Tuvalete ise 12 saatte bir çıkarıyorlardı. Bazende gözlerim bağlı vaziyette tek ayak üstünde saatlerce tutturuyorlardı. Yere her yağışında su dökerek kaldiriyorlardı. Bazende ayak parmaklarıma ucu çok hafifçe yere değecek kadar kollarımdan asıyorlardı. Saatlerce öylece kalıyordu. H...den hiç haberim yoktu. Arada ayrıca işaret parmaklarını duvara eğik vaziyette dayatıyorlar ayaklarıma da geriye çekirtip ayak parmakları üzerinde zorla durmamı istiyorlardı. Çaresiz yapıyordum. Üstelik bu durumda çırılçıplaktım. Yere düşünce çok daha fazla acıyla karşılaşıyor -dum. Sonra soğuk suda yine dökülüyordu. Bu durumda 15-20 dakika sağlam bir kişi ancak durabilirdi. Benim bu halimle ise gerisini siz düşünün. Arada kendimi dayığı gözününe alarak yere atıyordum. Bir kaç sefer aynı işlemi yapınca alıp hücreye atıyorlardı. Bir müddet geçtikten sonra da tekrar tekrar aynı durumlar.

75 gün kaldığım gözetimde hemen hergün değişik işkençe uygulamaları ile karşılaşıyordum. Bir gün alıp götürdüler tekrar sorgu odasına. Çırılçıplak ettiler. Çıplak olmakla bizleri daha güçsüz kılacaklarını sanıyorlardı. Peki benim gibi herhangi bir örgütsel faaliyeti olmayan bu işkenceler yapıyorlarsa örgütsel faaliyetlere girişenlerin ne durumda olduğunu artık siz düşünün. İşkençeciler hergün yeni bir şeyi üzerine yağmaya çalışıyorlardı. Böy-

le şeyleri kabullenmem ise yıl - larca cezaevinde yatmam demektir. Ayrıca elimden tutup imzalatma - ları işten bile değildir. Yüzlerce insana bunları yaptığını dışarı - da iken duyuyordum. İşkence altın da tüm acılara rağmen "bunlarda gelir geçer", diye düşünüyordum. Bana bir takım suçları kabul ettirmedikçe de azgın bir köpek gi - bi kuduruyorlardı. Nereme nasıl saldıracaklarını da çok iyi bili - yorlardı. Binlerce kişiye bu tür uygulamaları yaptıklarından bu işi becermemeleri mümkün değildi. İşkencecilerin dayak ve falaka - nın dışında uyguladığı bir yön - temde manevi olarak çok değer verdiğimiz şeylere saldırmakla birtakım şeyleri alacağını sanı - yorlardı. Bir gün sorguya götürdü - leri yine çırılçıplak ettiler. Bir çocuğun emekleyerek yürüdüğü bi - çimde getirttiler. O sırada jopu anüsünden içeri sokmaya çalıştı - lar. Korkunç bir tepki gösterdi - ğimi anladıklarında ise ellerimi bağladılar. Bir oto lastiğini kol - larımdan geçirttiler. Yerde sağa sola yuvarlamaya başladılar. Bir yandan da elektrik veriyorlardı. Jop ve sopa vuruyorlardı. Kısa bir zamanda bayılmıştım. Tekrar su dökülerek uyandırıldım. Tekrar tekrar aynı işlem devam ediyordu. Daha sonra tekerleği çıkardılar. Kulaklarımdan ve penisimden elek - trik verdiler. Kafamın her hangi bir yerinden elektrik verilmesi sadece "zır zır" seslerinden baş - ka birşeyi düşünmemi o an engel - liyordu. İşkenceciler bu yolla sözde istediklerini alamayınca tatlı dille yaklaşmaya çalıştı - lar. Bana istediklerini kabul ettiğim takdirde rahata kavuşacağımı her gün et-süt vereceklerini rahat bir yatakta yatacağımı söylüyor - lardı. Eğer kabul etmezsem ailemi getirip gözlerimin önünde olma - dık şeyler yapacaklarını belir - tiyorlardı. Böyle davranacakları - na oldukça emindim. Çünkü değişik hücrelerden gelen kadın sesleri - ne dışarıda duyduklarım bunun böyle olduğunu kanıtlıyordu. Bir - çok kimseyi bir takım hazırladık - ları suçları kabul ettirebilmek için karısını-kızını-annesini- kızkardeşini getirtip çırılçıplak yapıp olmadık cinsel duygu - larını en sadistçesine tatbik etmeye çalışıyorlardı. Bizim top - lumumuzda kadınların namus kav - ramı çok duyarlı olduğundan ya kadınlar kabulleniyorlar ya da kardeşi ya da babası ya da ko - cası durumunda olan kişiye söy - lediklerini yapmasını istiyor - lardı. Birçok kadın veya kız ise oldukça büyük bir tepki göste - rerek şanlı direniş örneği gös - teriyorlardı. Kendilerine karşı yapılan iğrenç davranışlar kar - şısında "işkencecilere boyun eğmeyin" diye haykırın analar ve bacılar vardı. Karısı karşı - sıra getirilen bir erkeğin göz - lerini açıyorlar ve karısının o - rasına burasına olmadık şeyler yapıyorlardı. Hiçbir örgüte bağlı olmamış insanlar bu durum karşı - sında çeşitli ruhsal durumlara giriyorlardı. "Bana herşeyi yapın ama ona yapmayın" dediklerinde ise işkenceciler daha da fanatik bir biçimde kadına saldırıyorlar - dı. Kocalarının veya babalarının birtakım şeyleri kabul etmesi halinde ise kocalarına veya kar - deşlerine küfür edenleri de çok duymuştum. İşkenceciler kadınlara

da elektrik-falaka, askı, meydan dayığı yapıyorlardı. Kadınların cinsel organlarına su da sıkıyor - lardı. Gebe kadınların karınları - na vurup "bu piçleri doğurtmayaca - gız" diyorlardı.

Aradan uzun bir zaman geçtik - ten sonra H... ile sorgu odasında karşılaştırdılar. O da benim gibi çürükler içinde tanınmayacak hal - deydi ama onların iddialarını ka - bullemediği de konuşmalarından açıktı. İşkenceciler daha öncele - ri beni yıldırma ve kabullendir - mek için onun "herşeyi söyledi - ğini" söylemişlerdi. Onun ve be - nim hiçbir iddia edilen suçları işlemediğini sürekli belirtiyor - dum. Bir kişi bu suçları işlemiş olsa dahi bu tür uygulamaların yapılmayacağını kendilerinin ha - zırlayıp "halka" sundukları yasa - ları çiğnediklerini söylediğimde ise "yasanın da senin de ananı avradını..." diyorlardı. H... 'yi ve beni birbirimize vurmamızı söylediler. Bunu kabul etmeyince de birlikte elektrik vermeye baş - ladılar. Alabildiğine meydan daya - ğı çektiler. Fakat asla böyle bir şeyi yapamazdık. Onurumuzu kıra - mayacaklarını anlayınca her tür - lü eskimiş ve çağa uygun işkence metodlarını tekrar uygulamaya başladılar. Bir kaç sefer bunu denedilerse de başaramadılar. H... ile bu arada hiç konuşamadık. Yi - ne ayrı, ayrı hücrelere koydular. Çok sonraları Savcılığa yollana - cağımız sıra yine yan yana geti - rildik. İşkenceci cellatlar büyük ç - ce bir kovana soğuk su koymuşlar - dı. Kafamı batırıp çıkarıyorlar - dı. Bir miktar su yutturup tekrar çıkarıp batırıyorlardı. En kötüsü kafam soğuktan donma noktasına geliyordu. Ayakta durmak ve bir - şey düşünmek mümkün olamıyordu. O arada verilen elektrik tarifsiz acılar vermekle birlikte yinede istediklerini kabullenmedim. Hü - cremde ise yine ayakta durmaya zorlanıyordum. İlk günler ki gibi yine dayak ve su banyosu hücre - dede devam ediyordu.

Birgün hücremden tekrar aldı - lar. Son duanı yap dediler. Bana daha önce öldürüldü doktordan düzmece almış oldukları raporla - rı okumaya başladılar. Gerçekten de bu insanlar öldürülmüşlerdi. İşkenceciler hiçbir kovuşturmaya dahi uğramamışlardı. Kovuşturma olsa dahi sonuç değişmeyecekti nasıl olsa. Halkı yanıltmak için birtakım işkencecileri ise ister istemez sözde yargılıyorlardı. Aldıkları cezaları ise gülünçtü ve üstelik görevlerine devam edi - yorlar ve hatta yükseliyorlardı. İşkencenin devletin bir parçası olduğu herhaliyle belli oluyordu bunu ülkemizde yaşayanlar daha iyi bilirler hele işkence tezgah - larından geçenler bunu çok; çok daha iyi kavrarlar. İşkenceciler ölüm raporlarını okuduktan sonra boynuma bir ip geçirttiler. San - dalyenin üzerine çıkarttılar. Son arzumu sordular aniden sandalye - yi çektiler 5-10 saniye geçtik - ten sonra yere bıraktıklarını sanıyordum. Baygındım, boynumda kor - kunç ağrılar duyuyordum. Su dök - rek kaldırdılar. Yine istedikleri ni kabullandırmemişlerdi. Tekrar falaka ve elektrik vermeye baş - ladılar ve yine hücreye attılar. Hemen her gün yeni yeni uygula - malar yapıyorlardı. Bir seferinde artık işin tamam geçen sefer ki

gibi olmayacak diyerek gözüm bağ - lı bir otomobile bindirdiler. Bir saat kadar dolandırdılar. Etraf taki sessizlikten ve çeşitli bö - cüklerin çıkardığı seslerden is - siz bir yerde olduğumuzu anlıyor - dum. Çok kesin konuşuyorlardı. Bir ölümle karşı karşıya geldiğimi düşündüm. Gençtim daha uzun yıl - lar yaşayabiliyordum. Böyle ölmekte sevindiriciydi herkese nasip ol - mazdı. Zaten bu kadar işkenceden sonra sağlıklı yaşamak da mümkün değildi. Sonra ailem ve çocuklu - ğum çok hızlı bir film seridi gibi gözümün önüne geliyordu. Ama yine de mutluydum. Çünkü bu cel - latlara boyun eğmemiş onurumu ko - rumuştum. Onların seslerini bile duymuyordum. Aniden kulağıma so - ğuk demir deydi. Ürperemedim bile Sayı sayıyorlardı. 7-8-9-10 hadi konuş yoksa geberteceğiz. Sana 3 dakika daha müddet. Üç dakika içinde hiç bocalamadım. Yine ta - bancayı dayadılar. Gözlerimde açıldılar "şaka" yapmadıkları dü - şüncesindeydim. O sırada ikinci bir arabadan hiç indirmedim bir şahısı daha indirdiler. Ayak ta zorlukla duruyordu. Polis ve sibay sayısı 5 idi. Subay yüzba - şıydı. Güler yüzlü ve nazik görü - nüyordu. Kendi aralarında konu - ştuklarında komutan dedikleri buydu demek ki benim gözümü aç - maları da artık kesin kararlı oldukları inancını kuvvetlendir - mişti. Tekrar gözünü bağladılar. Ve bir iki dakika sonra biraz uzağımda olduğunu tahmin etti - ğim şahısa yönelik sesler duyuy - ordum.

-Artık senin için herşey bitti. Cevaben

-Kahrolsun faşistler diye cevap veriyordu. Aniden silah sesi duyuldu o an. Kuşlar ve kurbagalar yine değişik sesler çıkarıyorlardı. Hafif rüzgar ağaç - lardan yaprak seslerini ileti - yordu çevreye. Polisler bir iki tekme yerdekine vurdular. Küfür - ler gırla gidiyordu. Tekrar ba - na yöneldiler.

-Konuşacağımın

-.....

-Konuşursan söyledüğimiz gibi herhangi birşey olmayacak aksi takdirde deminki gibi o - lursun. Halâ anlamış değildim. Ya o öldürdü dediği kendi arkadaşlarıydıysa. Peki neden gözümü açtılar. Neden, neden derken tekrar kafama tabancayı dayadılar. Bir başka cellat "şimdi konuşacak sakın tetiği çekme" diyordu. Birkaç defa ay - nı şeyleri yaptılar. Her sefe - rinde mühlet vererekten. Fakat daha sonra tekrar meydan dayığı çekip arabaya attılar. Arabada da durmadan vuruyorlardı. Aradan bir müddet daha geçmişti. Savcılı - ğa çıkarılmadan 5 gün önce H... ile aynı hücreye koydular H... benden uzun boyluydu ve daha dinçti, ama o anki durumu feci idi. Vücudunun birçok yeri yaralı idi. Herhangi bir ilaç ta vermi - yorlardı. Ben onun o da benim yar - ralarım tükürük ve sidik sürü - yordu. H... kendisine yapılanları tek tek anlatıyordu. Kendisini ya tırtıp çırılçıplak bir vaziyette bir metre üzerine ise naylon ger - dirmişler ve naylona ısı verdik - lerinde eriyen damlalar üzerine düşünce deride yanıklar yapmıştı. Başı hariç vücudunun birçok ye - rinde yanık izleri veya kabukla -

Devami sf. 17 de

Kürdistan'da Esir Kampları ve İşkence Merkezleri, Cezaevi

Halkların katili cuntta karıştı devrimci saldırı taktikle - rini adım adım genişletme yön - temini iyi uyguluyor. Hedefine ulaşmak amacıyla, yeni alanlar arıyor, yeni alanlarda darbele - rini vurmaya başlıyor. Nasıl? Beşli generaller çetesi cuntta - yı inşa ettikleri ilk günden bu yana toplu saldırı yerine belirli alanları seçtiler; bütü - nü karşılarına alacaklarına tek tek ve adım adım saldırdı - lar.

Bilindiği gibi cuntanın en büyük amacı Türkiye ve Kürdis - tan devrim güçlerine saldırıp, "yok etmek", "dağıtmak" ve sar - sılan devlet otoritesini temin etmek, devleti yeni malzeme ve araçlarla onarıp güçlü bir bi - çimde işbirlikçi burjuvazinin ve dolayısıyla emperyalizmin emrine vermektir.

Bu hedeflerine varmak için hep adım adım, sinsi, iki yüz - lü davrandılar. Halkın gelişen dire - nişini önceden hesaplayarak, nabza göre şerbet verdiler. Es - kiden beri atalarından aldık - ları "cellat"ın yanında "papa - zı" iyi kullanma geleneğini; daha iğrenç metodlarla, riyakâr - lıklarla sürdürdüler.

Ama onların esas amaçları, kendileri için tek tehlike o - lan "devrim"di. Bunu ne ölçüde dağıtırlarsa, emperyalistlerin kuklası ve işbirlikçi burjuva - zi ile toprak ağalarının temsil - cisi olma adına o kadar rahata kavuşacaklardı. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da cezaevleri ö - nemli devrimci merkezler duru - mundadır. Kürdistan ve Türkiye devriminin önder kadroları da olmak üzere binlerce, kadro, dev - rimci cezaevlerinde cuntayı te - dirgin edici mücadele bayrağı - nı dalgalandırmakta, dışarıda yürütülen mücadele kadar iç - erde de savaş yükselmektedir.

İstanbul'da Metris Cezaevin de, Alençag'da yapılan direniş - ler etkisini dışarıya ulaştır - dı. Elazığ'da, Adana'da, Diyarba - kır'da yapılan direnişler, cunt - tanın yüzünü Türkiye ve Kürdis - tan halklarına olduğu gibi dün - ya kamuoyuna teşhir ediyor. Tür - kiye ve Kürdistan'da cuntta, ce - henneme dönüştürdüğü cezaevle - rindeki isyanlardan çaresiz ka - lıyor, ne yapacağını şaşırıyor.

İşte bu mücadele içinde ve dışarda yükselirken bu mücade - lenin kilit noktasında duran önder kadroları yok etme yolu - na başvurdular. Diyarbakır'da 21 Mart Newroz kutlama çalış - malarında, hem elinde bulunan e -

sirleri kurşunlayarak, hem bom - balarla saldırarak bir çok dev - rimcinin şehit olmasına neden - olurlarken, ayrıca PKK'nin kurucu - larından ve önder kadroların - dan MK üyesi Mazlum Doğan'ı iş - kence ile boğarak öldürmüştür. Bugün bu işkenceler, bombalama - lar, taramalar bütün tutukvele - rinde yaygınlaşmıştır. Adıyaman da da aynı şekil de son zaman - larda bir devrimcinin işkence sonucunda katledildiği söylenil - mektedir. Bütün bunlar faşist sömürgeci cuntanın ne derece barbar, vahşi ve adi olduğunu a - çıklar sanırız.

Savunmasız insanları katlet - mek hangi kanunlara sığar bile - meyiz; ancak elinde kendisini savunacak aracı olmayana sal - dırmak basit kişisel kavganın kurallarınca dahi adice, ikiyüz - lüce ve korkakça olan namert bir davranıştır. İşte bugün cun - ta halklarımızın verdiği korku karşısında bu derece alçalmak - tadır.

Faşist sömürgeci Türk cuntta - sı için, Kürdistan'daki katliam işkence, zulüm de sınırlı yoktur. O, hiç bir kural tanımamaktadır. Bütün bunlara rağmen "Türk ordusu demokrasiye dönecektir" diyenler iyi bir düşünsünler. İnsanlığın karşısında barbarlı - ğın ve vahşetin yanında yer al - dıklarını bir düşünsünler.

Yine "faşizm, gericiilik"üze - rinde tartışmalarla devrimci hedefleri şaşkırtmaya çabalayan cuntada demokratik öğeleri sap - tayan! sosyal-emperyalizmin gönüllü savunucuları revizyo - nistler başta olmak kaydıyla benzer akımlar kime hizmet sun - duklarına iyi bir düşünsünler.

Cuntanın bu akılalmaz sal - dırğanlığına eğer sessiz kalı - nacaksa böyle devam edecek, hat - ta daha ileri boyutlarda kat - liamlara varacaktır.

Gelecekte Kürdistan Ulusal - Kurtuluş gerçeklerini istemi - yerek kabullenip; yeni Dersim - ler, Zilanlar yaratmanın plânla - rına düşünmektedirler. Bugün U - lusal Kurtuluş Hareketimiz bunu önceden hesaba katmak ve gerek - li devrimci önlemleri almak zorun - dadır.

Bugün devrim güçleri; savaş esirleri kampı olan cezaevle - rindeki, askeri kamplardaki mü - cadeleyi her alanda destekle - mek; propagandasını yaygınlaş - tırmak, ideolojik, politik, eko - nomik her türlü dayanışmayı devrimci anlamda yerine getir - mek göreviyle karşı karşıyadı - lar. Askeri toplama kamplarında, ki mücadele, ancak Türkiye ve Kürdistan'da güçlü bir destek ve sahip bulursa, ancak Avrupa ve dünya kamuoyunda gerekli dayanışma sağlanırsa başarıya ulaşacaktır. İçerideki mücadele, dışarda, her alanda çok yönlü bir savaşla desteklenmeli ve beslenmelidir.

Cezaevlerinde halkların öz - gürlüğü ve bağımsızlığı için tutulan ve yine bu amaçla sava - şı devam ettiren özgürlük mah - kûmları; aynı zamanda siyasi sa - vunmayla Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin haklılığını ve nesnel zorunluluğunu, tarih ö - nünde savunmaktadırlar. Kürdis -

tan proletaryasının önderleri KAWA'nın kadroları ve partizan - ları, önderleri de dahil olmak üzere, bugün, sömürgeci faşist Türk cuntasını yargılamaktadı - lar. Onlar, halkımızın en yigit evlatları ve önderlerini İstan - bul, Ankara, Adana, Elazığ, Adıya - man, Kars, Diyarbakır, Mardin gi - bi çeşitli illere dağıttığı bu güçlü sesi engellemek istemele - rine rağmen; M-L lerin, Kürdis - tan devriminin yolunu ve zafe - rini sömürgecilerin mahkemele - rinde de gösteren ve nesnel zorunluluğunu kanıtlayan; sömür - geciliği, emperyalizmi, sosyal emperyalizmi yargılayan; cuntan - ın faşist sömürgeci yüzünü teşhir eden savunmalarını en - gelleymemektedirler. Yani bu - gün mahkemelerde özgürlük ve sosyalizm bayrağı yükselmekte - dir. Bütün Türkiye ve Kürdistan lı devrimciler, demokratlar bug - ün bunun savaşını vermektedir - ler.

Bugün insanlık düşmanı sö - mürgeci faşist cuntta sanık san dalyesinde dir. Halkımız ve onun yigit evlatları, önderleri onu yargılamaktadırlar.

Büyük komünist önder Dimit - rov'un faşizmi yargılayarak açtığı sayfalara, Kürdistan ve Türkiye'den de yapraklar ekle - necektir.

Sömürü ve zulmü, karanlığı, eskiyi ve geriye temsil eden ne varsa mezara gömecek tari - hin ileriye, her şeye rağmen durmayacaktır. **Lakı**

Sf. 16'nın devamı

ra vardı. Keza sigara da söndür - müşlerdi. Bana da yaptıkları gibi H...de tuzlu su vermışlerdi. Ay - rıca kum torbalarıyla her yanına vurmuşlardı. Benim ayaklarım gibi onun ki de şişmiş ve tırnakları - nın bazıları çekilmişti. H...ve beni ayrıca buzdolabına koymuş - lardı. Buzdolabına elektrik veri - yorlardı. Bir müddet tutup dışarı alıyorlardı. Daha sonra bizi Sav - cının karşısına çıkardılar. Savcı herhalimizden işkence gördüğümü - zü gördüğü halde sadece "işkence gördüklerini iddia etmekte"ler" diyerek hiçbir uygulamaya giriş - medi. Daha sonra çıktığımız dok - torda rapor vermedi. Verse en ü - ra köşelerle sürülecekler aynı zamanda görevlerinden bile al - nacaklardı. Bu tür uygulamalar jop-falaka bu sefer hapis hane de sürdürülmeye başlandı. İşkence bütünle yaygın ve resmidir. Suçsuz yere-suçlu da olsa - bu tür uygulamalar kendilerinin sonlarının yaklaştığının göster - gesidir. Yazdıklarım eksiktir. Hiç mi hiç fazla değildir.

DÜNDEN BUGÜNE

1921 Baharında, Diyarbakır, Bitlis, Van, Elaziz temsilcileri toplandılar. Mustafa Kemal'in Kürdistan siyaseti ve buna karşı tavrı görüşüldü. Toplantı sonucunda, "müstakil Kürdistan gayesi uğruna silaha sarılarak çalışması kararlaştırıldı" aldığı kararları Avrupa başkentlerine ve Ankara ve İstanbul'a bildirdiler birde "temsili heyet" seçtiler. Ek olarak Ankara'daki "Kürt temsilcilerinin", Kürtleri temsil etmedikleri bildirildi. Ankara'ya taleplerini içeren bir telgraf çekildi. Taleplerin kabul edilmesi halinde vuku bulacak olaylar hatırlatıldı ve Ankara'nın muhtemel saldırısına karşı hazırlıklar yapıldı. Dersim, Kemah ve Koçgiri bölgesinde bulunan askeri birliklerin bölgeyi terketmeleri bildirildi. Bölgede sevilen sayılan Alişer bey Ovacık aşiretlerinin desteğini almak için Ovacığa gönderildi. Alişer iyi bir ajitatör, örgütçü ve savaşçı idi. Alişer aynı zaman da hareketin siyasi önderi idi. Koçgiri bölgesinin ileri gelenleri, Alişer Bey Haydar bey, Paşa bey, Munzur Mahmut bey, Azamat, Rifat Çavuş beyler bölgedeki askeri hareketleri yönetiyorlardı. Alişer, Baytar Nuri, Alişer, Eczacı Halil de ha çok hareketin siyasi önderi idiler.

Tanınan sürenin dolmasına rağmen, askeri birlikler bölgeden çıkmıyordu. Diğer taraftan Sivas, Erincan ve Elaziz'de saldırı için askeri hazırlıklar yapıldığı haber alındı. Ankara hükümeti telaşlanmıştı. Elazığ, Sivas ve Erzincan'da seferberlik ilan edildi. 18-45 yaş arası herkes askere çağrıldı. Ankara'dan, Osman ağa olarak bilinen topal Osman'ın çetesi Sivas seyyar jandarma taburu, 54 süvari alayı Ümraniye'deki atlı Piyade alayı, 14. Süvari fırkası, 13. Süvari livası, Amasya'daki beşinci fırkanın hücum taburu, beşinci fırkanın 13. alayı "kudretli Cebel ve Krup takımları ile, Yozgatta bulunan 53 süvari alayı, Tokat'ta bulunan 32 süvari alayı, Koçgiri bölgesine doğru hareket emri verildi. Fakat, hükümet diğer taraftan, askeri hareketi gizlemek, halkı oyalamak ve arkasında saldırmak için iyiniyet ve anlaşma heyetleri oluşturuldu. Aşiretleri birbirine düşürmek için birçok çarelere başvurdular. Dersim aşiretlerinin isyana katılmayacaklarını yaydılar. Elazığ'dan bir heyet Ovacık ve Hozat'a gönderildi. Dersim, Hozat ve Ovacık aşiretleri Elazığ'dan gelen heyete: "Elaziz, Diyarbakır, Bitlis, Van vilayetlerinde müstakil bir Kürdistan teşekkül etmesi lazım geliyor. Bu teşkil etmelidir. Aksi takdirde bu hakkı silah kuvveti ile alacağız." dediler. Ayrıca Sivas'da "temyiz mahkemesi azasından Şefik bey" in başkanlığında hükümet adına bir heyet görüşmelere hazır olduğunu bildirdi. Savaşçıların Yolveren boğasındaki karargahına gelen Şefik bey oyalama taktiğine başvurdu. Alişer bunun bir taktik olduğunu ve görüşmeleri kısa kesmek gerektiğini bildirdi. Görüşmeler kesilmek üzereyken Şefik bey, taviz verdi ve anlaşma sağlandı. Buna göre, "Nefsi zara hariç olmak üzere, ekseriyeti azimesi Kürtlerle meskun olan Koçgiri kazası ile Divriği, Refahiye, Kuruçay, Kemah kazalarının mümtaz bir vilayet halinde ifrağ ve teşkiliyle Kürt bir valinin atanması ve idarenin Kürtlere verilmesi" şeklinde bir uzlaşma sağlandı. Böylece bir taraftan Koçgiri'ye doğru ordu yol alırken, diğer taraftan isyanın genişlememesi, eksikliklerini gidermemesi, halkın evlerine giderek dağılması sağlanacaktı. Kürt heyeti ise bunun kazanılmış bir mevzi olduğunu, bu mevziyi dayanak yapıp isyanı geliştirme, güçlendirme ve tüm Kürdistan'a yayma hesabında idi.

Fakat istiklal mahkemeleri isyandan önce, asker kaçaklarını toplamak için ortaklığı kasıp kavurmuştu. Eli iş tutan kim varsa asker kaçağı diye topluyordu. Hergün istiklal mahkemelerinin idam kararları infaz ediliyordu.

Ümraniye'deki atlı piyade alayı, asker kaçağı topluyor ve istiklal mahkemelerinin idam kararlarını infaz ediyordu. 4 Mart 1921'de, alay, yüzlerce insanı asker kaçağı diye yakalamış, istiklal mahkemesine teslim edecekti. Koçgiri'liler bu zulme daha fazla dayanamadılar. Yazı köyünde konaklanan alay komutanı Halis'e "ya müterekeye uyun ya da, muharebe edeceksiniz buyurunuz" şeklinde ihtarda bulundu. Halis, "Kürtlerin dostu olduğunu" söyleyerek yolunu kesen silahlı müfrezeye yol vermesini söyledi. Fakat asker kaçağı diye ölüme götürüleceği kişileri serbest bırakmadı. Çatışmalar başladı. Binbaşı Halis bey esirleri bir bölgeye bırakarak 7 km uzaklıkta bulunan Ümraniye'ye Karamanlı Nuri ve Rifat'

ın komutasındaki yerli müfrezeye, esirleri geri aldıktan sonra, Ümraniye'yi kuşattı. Telgraf tellerini keserek, Binbaşı Halis'in yardım istemesini engellediler. 6 Mart günü sabah çatışmalar başladı. Öğleye doğru işgal güçleri panik içinde kaçmaya başladılar. Binbaşı Halis vurularak öldürüldü. Alay dağıtıldı, silahlara el kondu. Artık isyan başlamıştı ve hızla yaygınlaşıyordu. Ankara'da da telaş başlamıştı. Ordunun isyan bölgesine gitmesi ve seferberlik için zamana ihtiyacı vardı. Ankara hükümeti sözde kalan bir "örfi idare" (sıkıyönetim) ilan etti. Zaman kazanmak için yeniden Sivas temyiz mahkemesi üyelerinden Şefik bey başkanlığındaki heyeti Koçgiri'ye gönderdi. Diğer taraftan Dersim aşiretlerinin eğilimlerini ve tavırlarını öğrenmek için Hozat'a çekilen telgrafa ulusal hakları için savaşanlar adına Seyit Mehmet, Alişer, Mehmet Dursun, Ali Haydar imzalarıyla gönderilen cevabi telgrafta şöyle deniyor: "Hükümetin Ermeniler gibi Kürtleri de tehciretmek niyetinde olduğu malum olduğundan Koçgiri'lerin müdafası meşrudur". Zera'nın doğusundaki Klavuz köyünün merkezi irtibat yeri olarak tespit ettiler ve isyanın öncülerini buraya yerleştirdiler. Alişer'in oğlu İzzet, Koçhisar bölgesindeki, Alişer Ovacık bölgesindeki isyana önderlik ediyordu. Refahiye ve Kuruçay bölgesinde ayaklandılar. Çavuş ismindeki bir yurtseverin önderliğindeki seyyar birlik artık işgalcileri ve uşaklarını cezalandırmaya başladı, karakollar boşaltılarak isyancılara devredildi, maliye yeniden örgütlendirildi ve Ankara'ya vergi toplayan tahsildarlar toplu halde Sivas'a gönderildi. 8 Mart 1921'de Alişer, Bra ve Munzur'un komutasındaki 350 kadar Ovacıktan gelen savaşçılar, Kemah ve yöresindeki köylere girdiler. Direnmek isteyen "Osmanlı ordusu" nu dağıttılar. Komutanı ve Kemah Kaymakamını esir aldılar. Yeni yönetime bağlılığını gösteren memurlarla birlikte yeni atamalar yaptılar ve Babu köyünü merkez yaptılar. Daha sonra Kuruçay Kaymakamı komutasında saldıran birlikleride bir gün içinde dağıttılar, kaymakamı esir aldılar. 13 Mart günü, toplanan bakanlar kurulu, Nureddin paşayı tam yetkili askeri vali olarak atadı. Ankara Hükümeti, isyancıların silahlı mevcudunu 14 Mart'ta 5000 kişi olarak tahmin ediyor. İsyana, Batı Dersim, Erzincan, Susehri, Koçhisar, Kangal Divriği, Eğin arasındaki tüm bölgeyi kaplamıştı. Erzincan'da panik başlamıştı. Seyit Rıza'nın, Erzincan'ın işgal için yola çıktığı söylentileri yaygınlaşmıştı. Alişer ve Munzur kuvvetlerinin bir kısmını Kemah yöresinde bıraktılar ve Ümraniye'ye doğru yola çıktılar. Bıraktığı güçler, Kemah yöresindeki halikında katılımı ile iliç üzerine yürüdüler ve İliç-Şeytan köprüsünü tuttular. Zera'dan yola çıkan 54 süvari alayı ile Zera'ya iki buçuk saat mesafede çarpışan devrimci güçler, 54 süvari alayını dağıttılar. 17 Martta, Refahiye'den yola çıkan askeri birliklerle yapılan çatışma zaferle sonuçlandı, askerlerin tümü komutanlarıyla birlikte esir alındı. 21 Mart günü Munzur komutasındaki devrimci güçlerin Erzincan'a kadar olan bölgeyi denetim altına aldılar, Erzincan-Sivas irtibatını kestiler.

22 Mart'da Hoğos bölgesi denetime alındı. 23 Mart'da Zeynel'in komutasındaki 150 kişilik devrimci güç, Kuruçay yöresindeki bütün askeri birlikleri esir aldı. 27 Martı 28 Mart'a bağlayan gece, İzzet bey ve Çavuş bey komutasındaki birlikler, Divriği kazasında toplanan (Çemişgezek, Arapkir ve Eğin'den gelen) askeri birliklerin hepsini esir aldılar.

Mart'ın sonunda, Yozgat'tan, Erzincan'dan, Elazığ'dan, Sivas'tan, Amasya'dan, Merzifon'dan, Ankara'dan yola çıkan birlikler Nurettin paşa komutasında birleştiler ve dört koldan saldırıya geçtiler. İsyancılar askeri olarak kıyaslanıyacak oranda güçlü idiler. Cebel ve Krup toplarıyla, makineli tüfeklerle yeniden katliamlara giriştiler. Taş üstünde taş bırakmadılar. Canlı ne buldularsa kurşunladılar. Değerli ne buldularsa yağmaladılar. İsyancılar köy köy direndiler. Sonra direnen güçler, Dersimin batısında hat tuttular. İşgalcilerin taarruzunu durdurdular ancak, ellerindeki silah cephaneye ve imkânlar sınırlı olduğundan yeniden saldırıya geçemediler.

Savaş ne zafer ne yenilgi ile bitti. Ancak dağıtılamayan bu güçler işgalcilerin daha büyük katliamlara girişmesini önlemek için bir önleyici unsur olarak varlığını sürdürdüler. Kemalistler, Kürdistan'ın batısından başlayarak Kürdistan'ı yeni işgal etmeye, elini Kürt emekçilerinin kanına bulamaya başlamıştı. Daha sonra, 1940'a kadar askeri işgaller ve direnmeler devam edip gitti.

İNSAN HAKLARI ve İLTİCA HAKKI-2

Batı devletlerin sömürgeci emperyalist siyasi karakteri nedeniyle vatandaşı olan halklara karşı kısıtlayarak veya zaman zaman gözardı ederek tanıdıkları bu hakları başka ülke vatandaşları olan kişiler için bir politik propaganda aracı olarak kullanmışlardır. veya siyasi çıkar göremedikleri halklar için böyle bir hak da sözkonusu edilmemiştir.

Batı devletleri veya Birleşmiş Milletler insan hakları evrensel beyannamesinde bu hakların evrensel olarak insanların doğumundan kazanmış olduğu haklar olduğu açıklanmış olmasına rağmen bu antlaşmalar altına imza koyan devletler,devletin kutsallığı fikri karşısında siyasi araç olarak kullanmakta,bu hususta siyasi çıkar görmediği anda bu hakları tamamen ortadan kaldırebilmektedirler.Buna karşı aynı antlaşmaları imzalamış olan devletler ya bu hakların çiğnenmesinde açık olarak destek olmakta veya seslerini çıkarmayıp kapalı olarak rızalarını gösterip bu hakların çiğnenmesinde yardımcı olmaktadır.

Tarih boyunca insan hakları hukuksal alanında karşılıksız belirlenen kişinin sığınma,sığınanların korunması ve iade edilmemesi hakkını içermesine rağmen uygulamamıştır. Çok eski dönemlerde sığınmaların olmasına rağmen özellikle yirminci yüzyıl başlarından itibaren uluslararası alanda önemli bir konu haline gelmiştir.

Halkların birliği 1921 yılında "Fridt of Nansen"i (Ruslar,Ermeniler ve diğerleri) için uluslararası ilticacılar yüksek komiseri olarak atadı.

Birleşmiş Milletler diğer görevlerinin yanında iltica konusunu da üstlendi.(United Nation Relief and Rehabilitation Administration)(UNRRA)nu ve 1947'de (International Refugee Organisation)(IRO)yu kurdular.Bu kuruluş görevine son verdiğinde (Ekonomik ve sosyal örgüt)Cenevre'de Hukuk korunmasına bağlı bir yüksek iltica komiserliğini kurdu.

Yirminci yüzyıl başlarında 1912/1913 yıllarında Balkan savaşında 900.000 ilticacı savaş sonunda ülkelerin ve devletlerin parçalanmaları ile savaş esirleri ve iltica sayısı 10 milyona ulaştı.

Birinci emperyalist paylaşım savaşından sonra yapılan Lozan Antlaşması uyarınca Türk ve Yunan devletleri arasında halk gruplarını değiştirme antlaşması yapıldı.Bilhare Bulgaristan ve Yugoslavya'dan getirilen Türk halkı ile Türkiye'ye dışarıdan büyük bir göçmen kitlesi getirtilerek yerleştirildi.

Yirminci yüzyılda otoriter veya totaliter devlet yönetimlerinden kaçış esas olarak ideolojik (politik) çelişmelere damgasını vurmaktadır.

İkinci emperyalist dünya savaşında Hitler Almanya'sına

bir milyon kişi yerleştirildi. 9 Milyon kişinin yerleri değiştirildi.Aynı dönemde Polonya'nın bölünmesinde 4,5 milyon kişi yerlerinden oldular. Balkanların yeniden düzenlenmesi "Hava savaşları" nedeniyle 10 Milyon kişinin yerleri boşaltıldı.

İkinci dünya emperyalist savaşın bitiminden sonra Avusturyalılar 400.000 Alman,Finlandiya 425.000 Karyelileri, İtalya 530.000 Afrikalı esirlerle ilticayı ve istريلeri aldı.Ayrıca 4 milyon Baltlar, Ukraynalılar doğuya ve Sovyetler Birliğine,9 milyon Rus doğu bölgelerine ve Polonya'ya yerleştirildiler.

İltica akımının diğer bir kolunda Yunanistan iç savaşında 750.000 kişi ile Macar ayaklanması teşkil eder.

Asya'da:Yaklaşık olarak 27 milyon ilticacı Japonya, Kore,Çin,Vietnam,Hindistan,Pakistan,Tibet ve Filistin'den Afrika'da;Yaklaşık olarak 740.000 ilticacı Kongo,Angola,Ravvanda,Sudan'dan.

İkinci dünya emperyalist paylaşım savaşından sonra 1945/46 "Postdam Antlaşması" ile 12,5 milyon Alman ilticacıları olarak Rusya'dan,Polonya'dan,Macaristan'dan,Doğu ve Batı Almanya'ya geldiler.Bunlardan kaçış ve başka nedenlerle iki milyon kadarı öldü.Doğu Almanya'da 1,5 milyon kadarı kaldı diğerleri batıya geldiler.Berlin duvarının inşasına kadar 3 milyon kişi,doğu Almanya'dan Batı Almanya'ya geldi.Bunlar Sovyet ilticacıları bölümüne girerler.

Kaynaklar:1-Wisbaden 1968 tarihli Brockhaus Enzyklopädie. 2-Peter Pulte'nin İnsan Hakları adlı kitabı.

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ve sonrası.

İkinci dünya (emperyalist paylaşım) savaşından sonra insan hakları alanında da haklı bir canlılık devresi başlamış olmakta 1945 yılında 50 ülke tarafından imzalanan "insan hakları evrensel beyannamesi" 10,12.1948'de Birleşmiş Milletlerin genel kurul toplantısı ile hayatiyet bulmuş ve o dönemden sonra insan hakları konusunda bağlayıcı ve olumlu sonuçlar için çaba sarf edilmeye başlamıştır.

1948 Birleşmiş Milletlerin insan hakları (beyannamesi) açıklaması Madde 2'de insanların temel haklar konusunda eşit olduklarını şöyle tanımlamakta "Her insanın din,dil,ırk,renk,cinsiyet,politik ve diğer düşünce,ulusal ve sosyal tabiyeti,kabiliyet ve mülikyet,doğuş ve diğer durumlar gözönünde bulundurulmaksızın eşittirler."

Bu anlamda insan hakları insan olarak dünyaya gelen her insanın insan olması nedeniyle dokunulamaz,Tabii hak

larıdır.Bu haklar devlet içi yasa düzenlemeleriyle veya devletin ekonomik ve politik çıkarları dikkate alınarak veya diğer çeşitli toplumsal gerekçelerle gözardı edilemezler veya kısıtlanamazlar.Çünkü bu hakların evrenselliği gerçeği devletler arasında ya pılan antlaşmalarla kabul edilmiştir.Bu hakların temel ilkeleri insanların yapısından kaynaklanan insan yapısından mahsus hakları içeren tabii doğuştan haklardır.Sunni devlet yönetimlerine bağlı haklar değildir.

İnsan hakları konusunda geçmişte verilen mücadelelerde olduğu gibi 10.12.1948 tarihli "insan hakları evrensel beyannamesinde" iltica hakkını insanın temel haklarından biri olarak kabul edilmiştir. Sözkonusu beyannamenin 14.Madde sinde bu hakkı açıklamaktadır.Madde 14 (1) "Her insan takip edilmekten dolayı başka ülkelerde iltica arayabilir". Madde 14 (2) "Bu hak politik olmayan cezai suçlar ve uygulamalardan dolayı takip edilmelere ve Birleşmiş Milletlerin temel kurallarına ve amaçlarına aykırı bir davranış nedeniyle tanınmaz." ifadeleri yer almaktadır.

4.11.1950'de Avrupa Parlamentosu tarafından kararlaştırılan ve insan haklarının korunması gerektiğini içeren bildirgenin yayınlanması ile "Strassburg"da bu hakların kontrolü için kurumlar oluşturuldu."İnsan hakları komisyonu Avrupa insan hakları mahkemesi,Avrupa parlamentosu başkanlar komitesi"ni kurmuşlardır.

Mültecilerin hukuki durumu hakkında Cenevre'de imzalanan 28.7.1951 tarihli antlaşmanın 31.Maddesine göre "Mültecilerin hukuki durumlarına ait sözleşmeyi kabul etmiş ülkelerden gelen mültecilere anılan antlaşmanın hükümleri uygulanır".denilmekte.Bu durum karşısında Birleşmiş Milletlere üye devletler,Birleşmiş Milletlerin "insan hakları evrensel beyannamesi" ile bağlı olmalarına karşın,Birleşmiş milletlere bağlı olup da bu anlaşmayı imzalayan devletler arasında Birleşmiş Milletlerin temel insan hakları kurallarına aykırı olmamak şartıyla özel olarak bu anlaşmanın hükümlerinin uygulanma zorunluluğu vardır.Birleşmiş milletlere üye olmayan ve bu anlaşmaya üye olan ülke için bu antlaşmanın hükümleri uygulanır.

Devletler,devletler hukuku süjesi olarak devletler karşılıklı davranışlarını antlaşmalarla düzenleyebilirler.Bu antlaşmalar ister ikilyanlı isterse çok yanlı antlaşmalar olsun antlaşmada taraflar olan devletleri bağlar.

Antlaşmaları kabul eden devletler kendi devlet içi yasa düzenlemelerini bu antlaşma hükümlerine uygun olarak düzenlemek ve düzenlemek zorunludur.Devlet içi yasa düzenlemeleri ile antlaşmanın tarafı olarak antlaşmada belirlenen hükümler

DERS: 5

Dema bori-nêzik I.

ez dibûm (oluyordum)	min dîkir (yapıyordum)
tu dibûyi vs.	te dîkir vs.
ew dibû	wî dîkir
em dibûn	me dîkir
hun dibûn	we dîkir
ewan dibûn	wan dîkir

Dema bori-nezik II.

ez bûme (ben mışım)	min kirye (ben yapmışım)
tu bûyi vs.	te kirye vs.
ew bûye	wî kirye
em bûne	me kirye
hun bûne	we kirye
ewan bûne	wan kirye

Dema bori

ez bûm (ben idim)	min kir (yaptım)
tu bûyi vs.	te kir vs.
ew bû	wî kir
em bûn	me kir
hun bûn	we kir
ewan bûn	wan kir

Dema bori-çiroki

ez bûbûm (olmuşum)	min kiribû (yapmışım)
tu bûbûyi vs.	te kiribû vs.
ew bûbû	wî kiribû
em bûbûn	me kiribû
hun bûbûn	we kiribû
ewan bûbûn	wan kiribû

KIŞANDINA DEMÊN LÊKERA "HEBÛN"a) Hebun= varolmakDema weri

ez ê hebim (varola-	tu(y)ê hebi çağım)
ew ê hebe vs.	
em ê hebın	
hun ê hebın	
ewan ê hebın	

Dema naha

ez heme (Ben varım)	tu heyi vs.
ew heye	
em henın	
hun henın	
ewan henın	

Dema bori-nezik *

ez hebûme (var olu-	ez hebûm (var oldum)
tu hebûyi yordum)	tu hebûyi
ew hebûye vs.	ew hebû
em hebûne	em hebûn
hun hebûne	hun hebûn
ewan hebûne	ewan hebûn

Dema bori- çiroki

ez hebûbûm (var olmuş-	tu hebûbûyi tum)
ew hebûbû vs.	
em hebûbûn	
hun hebûbûn	
ewan hebûbûn	

Di nava Tekoşina bo Şoreşa oktobar 1917 da Erebi Şemo ji hebûye. Yani, ew ji di nava Şoreşê da bûye.

*Dema nezik-bori I. û II. bo Lêkera "hebûn" yeke.

b) Hebûn = sahipolmakDema weriYekhêjmar (tekil)

...min ê hebe	...man ê hebın
...te(y)ê hebe	...te(y)ê hebın
...wî(y)ê hebe	...wî(y)ê hebın
...me(y)ê hebe	...me(y)ê hebın
...we(y)ê hebe	...we(y)ê hebın
...wan ê hebe	...wan ê hebın

Pirhêjmar (çoğul)Misal:

Mala min ê hebe (evim olacak) Malek- bir ev
Pirtukên min ê hebın (kitaplarını olacak)
çend Pirtuk = birkaç kitap.

Dema nahaYekhêjmarPirhêjmar

...min heye	...min henın
...te heye	...te henın
...wî heye	...wî henın
...me heye	...me henın
...we heye	...we henın
...wan heye	...wan henın

Misal:

Welatê me heye (Ülkemiz var)
Şeş Brayên wî henın (6 tane kardeşi var)
Çend Birindarên we henın? (yaralılarınız varmıdır?)
Hezarî partîr Birindarên me henın.
Şehîdên we ji henın? (şehidleriniz de varmıdır?)
Dema bori-nêzik

YekhejmarPirhejmar

...min hebûye	...min hebûne
...te hebûye	...te hebûne
...wî hebûye	...wî hebûne
...me hebûye	...me hebûne
...we hebûye	...we hebûne
...wan hebûye	...wan hebûne

Misal:

Bavpireki min hebûye, Jina wî 120 sal kışandıye.
Pîr û pîr Welatparêzên Kurdistan hebûne.

Bersiva Himbuyeriya dersa 4 emin:

	bezin	borin	dızin	gerin
ez	dibezi	diborin	dıdızin	digerin
tu	dibezi	dıbori	dıdızı	digeri
ew	dibeze	dıbore	dıdize	digere
em	dibezi	dıborin	dıdızin	digerin
hun	dibezi	dıborin	dıdızin	digerin
ewan	dibezi	dıborin	dıdızin	digerin
	kalin	kenin	tırsin	zanin
ez	dıkalın	dıkenin	dıtırsın	dızanin
tu	dıkali	dıkeni	dıtırsi	dızani
ew	dıkale	dıkeme	dıtıirse	dızane
em	dıkalın	dıkenin	dıtırsın	dızanin
hun	dıkalın	dıkenin	dıtırsın	dızanin
ewan	dıkalın	dıkenin	dıtırsın	dızanin

HİMBUYERİ:

Van Lêkeren jorin li dema weri û li dema bori bıkişîne! (bori-nezik I. û II, û dema bori)
Dumahik heye

SERXO

Ro hêdi hêdi derdikeve. Rengê xweyê sor û zer giran giran davêje ezman. Taribun li ber vî rengê geş direve, dibeze indadibe. Jîna xwe davidike. Ewrên ku di taribunê da xwe nişan nedidan, bi derketina Royê ra pîr rûken û dilxweş dibin. Bi rengê Royê ra govendê digrin û direqîsin. Şabûna xwe didin ber çavan û sibexêran didin çiyên û baniyan. Teyrik û çivik bi vê govenda ewran ra pîr şadibin û silavên şabunê bi dengên xweyên xweşik dîşînin jî bo ewran. Çive çiva wan zêde dibe, zêdetir dibe û li her deri belav dibe. Govenda ewran pîroz dikin. Ewr li ber pîrozkirîna çivik û teyrikan dilxweş dibin. Dilşadbûna wan bi vekirîna rengê wan va xuyan dike.

Çiyên jî dixwezîna di nava vê şabûnê û dilpakbûnê da cih bigrin. Hêdi hêdi xwe nişan didin, silavên hevaltiyê didine Royê. Ro tava xweya şîrin pêşta davê serê çiyayên bilind û xweşbûna wan jî taribunê xelazdike. Wana azad dike.

Çiyayên nîbiz jî dixwezîna xwe jî taribunê û jî binê siya çiyayên bilind azad bikin. Ew jî silavên xweyên dilovani jî Royê ra dîşînin. Ewana jî dixwezîna rindbûnê û xweşbûna xwe bidin ber çavan, rûken û şabûna xwe nişan bikin.

Çiyayên bilind naxwezîna ku çiyayên nîbiz bi ronahîbîn, ber ku hevaltiya çiyayên nîbiz bi mirovan ra û bi pez û dewarên gundan ra partire, çiyayên bilind çavreşiyê jî çiyayên nîbiz dikin. Çiyayên bilind dixwezîna ku çiyayên nîbiz di bin siya xwe da bîhêlin, xweşbûnê û rindbûna wan weşêrin. Bo wî daxweziya çiyayên bilind ewe ku Ro her tîm di şuna xwe da bisekine û bilind nebe, tav û ronahiya xwe belavneke ku çiyayên nîbiz bîndest bibe û her tîm di binê taribunê da neyê ditin. Çiyayên nîbiz bi van daxweziyan dikenin lewra Ro her dem bilind dibe, Ronahiya xwe jî bo her tiştê û her kesî belav dike. Ew jîne dide, ew jîne xweş û domdike, ew ne jî bo çend kesane, ew jî bo hemî kesî û hemî tiştîye...

Ro tava xwe dide ser gundê Beravê jî. Sîfêş xaniyên gundê Beravê kenin. Diwarên ku bi kevîrên grover hatine çêkirin pîr bilind nînin. Mêtrok an jî mêtrokûniv jî erdê bilindin. Bi gotîna xelkên wir: "Ewana diwarên xaliyênin!" Xalî di kêlekên kevîran ra dirêje û li erdê komdibe. Kevîr bi hevdu sekinîne, kêlekên wan vala manin. Çivik û teyrik di van valabûnan da (van qulikan) hêlînên xwe çêdikin û hêkên xwe di wir da dikin.

Xaniyên gund hemî wek'tên xuyankirin. Xaniyên gundê Beravê jî bi derketina Royê ra dilşad û rûken dibin. Di nava demeke kurt da pez û dewarên jî xaniyan derkevin herin çolê, mirovên hundurên xaniyan temiz û paqîşkin, hînek diwarên ku di taribunê da hilşiyabûne ewana ê werin çêkirin, birînên diwaran bi derketina Royê ra werin pak kirin.

Dumahik heye

NEWROZ

Newrozê tu Newroza me,
Tu Nişana Azadiyê.
Pîroz bibi her Sersalan,
Li Şoreşa Kurdistan'ê.

Dema Dehaq hate ser Text,
Kurdistan kir Gola Xwinê.
Mêjyên Serên Xort û Keşan,
Bûbû Derman bo Xwinmijan.
Van Zordaran bîndest kirin,
Hemî Gelên Kurdistan'ê.

Newrozê tu Newroza me,
Tu Nişana Azadiyê.
Pîroz bibi her Sersalan,
Li Şoreşa Kurdistan'ê.

Kawa derket wek Ronahî,
Gazîkîr bo Tekoşinê.
Yekitiya Gelên Bîndest,
Şoreş çêkir diji Dehaq.
Azadi anî Kurdistan,
Şadi çêbû nava Gelan.

Newrozê tu Newroza me,
Tu Nişana Azadiyê.
Pîroz bibi her Sersalan,
Li Şoreşa Kurdistan'ê.

Kurdistan'a şîrin û şad,
Dehaq'ên nû, nû rabûne.
Welat nav hevda bêşkirin,
Bîndest kirin Gelên me.
Rabin serxwe Gelên bîndest,
Şoreş darxin diji Serdest.

Newrozê tu Newroza me,
Tu Nişana Azadiyê.
Pîroz bibi her Sersalan,
Li Şoreşa Kurdistan'ê.

Navê Kawa, Roja Newroz,
Bûn Nişana Azadiyê.
Riya Kawa Riya meye,
Bo Newrozeke ronahî.
Geşkin Agirê Newrozê,
Bo Komeke Bratiyê.

Seyit Alo

ÇEND METELOKÊN KURDÎ

- GOT: KUÇIK ÇÊTIRE AN BERAZ? GOT: LANET LI HERDUYAN BE.
- PIŞIKÊ GOTE MIŞK: JI VÊ QULÊ DERKEVE, HERE QULA DIN, EZÊ HEFT BAR SAVAR BIDIM TE.
MIŞK GOT: EV RÎYA NEZÎK, EV PERTÎLA GELEK, EZ NIZANIM KÎ PIŞTÎ MIN WÊ BIXWE!
- RUVIKÎ BERDAYÎ JI ŞÊREKÎ GIREDAYÎ ÇÊTIRE!
- NE DIXWIM SAVARÊ, NE DIÇIM HAWARÊ.
- KU TE GIRT BERNEDE, EGER TE BERDA PEYNEKEVE!
- HETA HEVRAZ NEKEVE BER TE, QEDRÊ BERJÊRAN NIZANÎ.
- TIŞTÊ KU DEST DIKE, DE Û BAV MAKIN.
- ŞÊRÊ PÎS DU CARAN ŞER DIXWEZE.

HAIG'İN GEZİSİ

ABD Dışişleri Bakanı Haig, çete başı general Evren ile sâdik kulları Ulusu ve Türken ile görüşmüştür. Haig'in verdiği ilk demeçte, "kendimi ülkemde hissediyorum" diyerek anlamalı ve küstahça laflar etmiştir. Bu sözler, generallerin, Türkiye ve Kürdistan'ı ABD'nin bir eyaleti haline getirdiğinin kanıtıdır. Kendi eyaletini teftiş eden Haig'e Ulusu, "Büyükelçiler vali olarak atamak istiyoruz, ama sayın Türkmen eyalet kat vermiyor" diyerek eyalet idari yönetimi için dahi Haig'in emirlerini ve önerilerini almıştır. Generaller çetesinin Türkiye'yi emperyalistlere peş keş çektiği, bağımsızlık sözlerinin onların ağzında bir ikiyüzlülük olduğu açıktır. Çünkü generaller çetesi ABD emperyalistlerinin sadık kulları, bekçi köpekleridir. ABD Dışişleri bakanlığı sözcüsü Dean Fisher yaptığı basın toplantısında "Dışişleri bakanı Ankara'da yaptığı görüşmelerden çok memnundu. Türkiye'de dostlarının arasında olduğunu" söylemiştir. Dünya halklarının, Türkiye ve Kürdistan halkının celladı Haig, Türkiye'de ve Kürdistan'da katliamlar yapan terörist generaller çetesi ile dost olmaları nitelikleri gereği doğaldır.

Dışişleri bakanı Haig ile cuntacılar arasındaki görüşmelerde Papandreu ile cuntacılar arasındaki sorunlar da ele alındı. ABD emperyalistleri, Varşova paktına karşı Nato üyelerinin ve işbirlikçi hükümetlerinin kendi etrafında kenetlenmesini istemektedir. Bu nedenle Türkiye ile Yunanistan arasındaki Nato'nun Güney-Doğu kanadını zedeliyen ilişkilerden hoşnut değildir. General Haig bu anlaşmazlıkları çözmek girişimlerine başlamıştır. Ancak ABD emperyalistleri bu anlaşmazlıklardan da "dostlardan ticaret" anlayışı ile yararlanmaktadır. Türkiye ve Yunan işbirlikçileri efendilerinin, tayrını kendilerinden yana kazanmak için, her ikisi kendisinin daha iyi hizmet sunacaklarının daha iyi bir uşak olduklarının ispatı yarışındadırlar. Ancak bugün açığa çıkan şudur. Avrupalı emperyalistler, Türkiye'ye karşı Yunanistan'ı desteklerken ABD emperyalistleri de Türk cuntasını desteklemekte ve bu sürtüşmeden kazançlı çıkan ne Yunanistan ne de Türkiye olacaktır. Kazançlı çıkan ABD ve Avrupalı emperyalistlerdir.

Generaller çetesi, ABD'nin kendisinden yana olan tavırdan cesaretle Yunanistan'a karşı daha tavizsiz daha saldırgan bir politika izlemektedir. Bu politikasını ABD emperyalistleri aracılığı ile Yunanistan'a kabul ettirmek, taviz koparmak istemektedir.

Efendileri Haig'e tavırları ve isteklerini bildirmişlerdir. Türk cuntası Ege denizinde Nato yetkilerini Yunanistanla paylaşmak istemediğini bu yetkileri yalnız Türk ordusuna ve

rilmesini, bugün bir çok ülkenin uygulamakta olduğu 12 millik karasuları hakkını Yunanistan tarafından kullanılmasını kabul etmeyeceğini, Türkiye'nin Batı Trakya'da "soydaşlarını koruma" azminde ve hakkı olduğunu Ege adalarının statüsü Lozan anlaşması gereğince belirlenmesi gerektiğini vs. isteklerini Haig'e bildirmişlerdir. Türk cuntası böylece Ege adaları üzerindeki Yunanistan hakimiyetini tanımadığını belirtmek istemektedir. Bilindiği gibi Ege adaları Lozan anlaşması ile İtalyanlara bırakılmıştı. Daha sonra, Ege adaları Yunan hakimiyetine geçince T.C. bunu kabullenmemiş ve hak iddiası için uygun anı beklemiştir. İşte bugün, Ege adalarının Lozan anlaşmasına göre belirlenen statüsünü istemek demek, her halükârda adaların İtalya'ya verilmesi anlamına gelmiyor, olsa olsa İtalya ile Yunanistan arasında yapılan ve Lozan anlaşmasını rafa kaldıran anlaşmayı tanımamak ve adaların T.C'ye devredilmesi anlamına gelir. Generaller çetesi bu ilhakçı isteklerini efen dileri Haig'e diplomatik bir lisanla bildirmişlerdir.

Haig, cuntacıların bu isteklerine karşılık olarak, T.C'ye Ortadoğu'daki emperyalist çetelerini korumak için yeni görevler vererek Atina'ya gitti. Tabii ki, Atina'da da, "Türk tehdidini" bildirecek ve bu tehlikeyi bertaraf etmek, durdurmak için, Yunanistan'dan da yeni tavizler koparacaktır.

Katil generaller çetesi ile ABD emperyalistleri arasında görüşmenin gündemindeki, Ortadoğu Kürdistan, Irak-İran savaşı ve "çevik kuvvetler" sorunlarında da görüş birliği sağlanmıştır. ABD Dışişleri bakanlığı sözünü, basın toplantısında, İran Irak savaşının görüşüldüğünü belirtti ve "çevik kuvvetlerin" Türkiye'ye yerleştirilmesi konusunda bir görüşme yapıp yapılmadığı sorusuna "Bölgesel ve global konular üzerinde duruldu. Bu konu geniş çaplı olarak Nato çerçevesinde ele alınıyor" şeklinde cevaplandı. Görüşmeler sürerken Avrupa basını Türkiye'nin Kerkük'ü işgal etmeye hazırladığı haberi verdi. İran-İrak savaşında, savaşı kim kazanırsa kazansın, kazançlı çıkacak olan yine emperyalistler ve uşakları olacaktır. Savaşı İran kaybederse emperyalistler ve bölgedeki işbirlikçilerinin desteği ile İran'da Şah yanlıları iktidara getirilecek veya İran parçalanacak. Irak'da da ABD ve Batı yanlısı iktidar perçinleşecek. Irak yenilirse, ABD "çevik kuvvet"leriyle, Türkiye ve bölgedeki işbirlikçileriyle birlikte müdahale edecek.

Bugünkü gelişmeler gösteriyor ki, savaşı Irak kaybedecek Avrupa basınına sızdığı kadarıyla, Ortadoğu'daki işbirlikçiler bu ihtimal üzerine hazırlıklarını yapıyorlar. Sömürgeci faşist Türk cuntası da zengin petrol havzası olan Kerkük'ün

de içinde olduğu Güney Kürdistan'ı işgale hazırlanmaktadır. İşte eski Nato komutanı general Haig, generaller çetesi ile bu sorunu tartıştı ve işgal planlarını inceledi ve gerekli emirleri verdi. Bu emperyalist, ilhakçı planın gereği olarak çevik kuvvetler şimdiden Kürdistan'a yerleştirilecek. Türk cuntasının Güney Kürdistan'ı işgal etmesinin bahaneleri daha şimdiden hazır. Irak'ın savaşta yenilmesi halinde, zayıflamış bir Irak devletine karşı Kürdistan halkı özgürlük talebini haykırarak, yıllardır dinmeyen halâ sürmekte olan silahlı mücadeleleri yeniden silahlı kitle ayaklanmaları halinde alacak ve kendi iktidarlarını oluşturacaklardır. (*)

İşte Türk cuntası Güney Kürdistan'daki bu gelişmeleri "milli güvenliği açısından sakıncalı" veya "Türkiye'de de Kürt sorununu gündeme getiren uluslararası teröristlere karşı mücadele" vb. bahanelerle Güney Kürdistan'ı ve zengin petrol yataklarını işgale hazırlanmaktadır. Gerekiirse çevik kuvvetlerde "Batının bölgedeki çıkarları"nın gündeme getirerek sağa sola saldıracaktır. Sömürgeci faşist generaller cuntası ile ABD emperyalizminin baş temsilcisi Reagan yönetiminin politikaları buna uygun ve bir birleriyle abenk sağlamaktadır. Reagan, Varşova paktına karşı savunma yerine saldırgan bir politika izlemekte, bu politikasını destekleyen uşakları ile daha çok kenetlenmekte, bu politikasını destekleyen veya eleştiren, burjuva demokrasisini ve insan haklarını gündeme getiren güçleri dışalamaktadır. Katil generaller cuntasının da bu noktada kanayan yarası bulunmakta ve ABD emperyalizminin kanatları arasına sığınmaktadır. Ayrıca çevik kuvvetler sorunu da, generaller cuntasının saldırgan militarist sömürgeci ilhakçı iştahlarını kabartmaktadır.

Sömürgeci T.C. daha kuruluş yıllarında, Güney Kürdistan'ın zengin petrol yataklarını ellerinde tutmak için hakimiyet hakkı iddiasında bulunmuştu. Ne var ki, o dönemde Güney Kürdistan'ı işgal eden İngiliz emperyalistleri, T.C'nin bu iddialarını gerçekleştirme imkanı bırakmadı. T.C. ise bu iddiaların da vazgeçmedi ve Kerkük sorunu Lozan'dan sonra tartışmaya açık bıraktı. Bugün bu konudaki iddialarını gerçekleştirmeye çabasındadırlar. Kaldı ki bu konuda, saldırgan emperyalist blokun başı ABD'den destek de görüyorlar.

Devamı sf. 23 de

(*)-Bu mücadelenin kimin önderliğinde gelişeceğini kesin bir şekilde söylemek mümkün değildir. Bugün Irak'ta mücadele veren Yekiti olmasına karşılık, askeri bir zafer kazanan Humeyni gericiğinin, Irak Kürdistan'ında kendisinin desteklediği gerici örgütlerin İran desteğinde Irak'a karşı öne çıkarılması ve hatta Irak'a sınırlı da olsa İran gericiliği tarafından kabul ettirilmesi de hesaba katılmalıdır.

Sf. 22 nın devamı

Sömürgeci faşist generaller çetesi, efendileri ile "demokrasiye geçiş ve terörizm" soru nunuda görüştüler. "Haig Amerikan yönetiminin Türkiye'yi desteklediğini ve demokrasiye dönmeceği konusunda herhangi bir kuşkusu olmadığını belirtti." Ve bu konuda cunta ile birlikte Avrupa devletlerini suçladı. Ayrıca "Türkiye'nin demokrasiye dönmesi konusunda Nato bakanlar konseyi ya da Bonn'da yapılacak NATO zirvesine getirilmesi hoş karşılanmayacak" dendi.

Sömürgeci faşist cuntanın "demokrasiye dönme"ye niyeti olmadığını bilinen bir gerçektir. Gelecekte seçimler gündeme gelebilir. Ancak bunun demokrasi ile hiç bir ilgisinin olmayacağı, devlet yapısını ve yönetim biçimini belirleyen yasaların şimdiden çıkarılıp katıksız faşist ve sövenist bir şekilde devleti yeniden örgütlediği bu günlük askeri faşist yönetimin gelecekte sivil görünüm altında devam edeceği tartışma götürmez ve herkesçe bilinen bir gerçektir. Dolayısı ile Haig ile görüşülen konu "demokrasiye dönme" sorunu değil, demokratik mücadeleyi yürüten anti-faşist güçlerin nasıl ezileceği ve demokrasinin nasıl engelleneceğidir. ABD emperyalizminin desteklediği bu olgudur.

Bu noktada "terörizm"i gündeme getirdiler. ABD emperyalistleri bugün kendisine karşı olan tüm güçlere terörist dam-

gasını vurmaktadır. Sovyetler Birliğini terörizmin kaynağı saymakta, Sovyetler Birliği de terörizm damgasından kurtulmak için devrimci demokratları terörist olarak suçlamaktadır.

Katil generaller çetesi, emperyalistlere ve Türkiye'deki işbirlikçi burjuvaziye en iyi şekilde hizmet etmek için, emperyalizmin Ortadoğu'da karkolu durumuna gelmek ve onların çıkarlarını korumak için, Ortadoğu'daki saldırgan politikalarını gerçekleştirebilmek,

ekonomik krizin yükünü emekçi halkın omuzlarına yıkmak için muhalefetsiz bir yönetim istiyorlar. İşte generaller çetesi bu politikalarına engel olan herkesi terörist olarak damgalanmaktadır. Feshedilen CHP'nin kendisine yeterince destek olmadığı kanaati ile CHP hakkında suçturma açtırmıştır. Yine bu nedenle Barış derneği yöne-

ticilerini tutuklamıştır. Türkiye'deki devrimci demokrasi güçlerine ve Kürdistan'daki milli devrimci güçlerine ise topyekün savaş ilan etmiştir. Terörist generaller çetesi, Türkiye ve Kürdistan'daki halk güçlerini sindirebilmek için "milletlerarası terörizm"le mücadele için uluslararası tüm gerici-lerden yardım ve "yakın işbirliği" istemektedir. Efendileri Haig ile de bu konuyu konuştular ve ABD emperyalistlerinden "yakın işbirliği" garantisini aldılar.

Bugün dünya çapında "uluslararası terörizm ile mücadele" adı altında halkların devrimci güçlerine saldırının başını İsrail ABD ve Türkiye çekmektedir. T.C. sadece, Türkiye ve Kürdistan devrimci güçlerine saldıran bir güç olarak kalmakta, Türkiye'deki burjuva reformistleri içinde, Kürdistan'ın diğer bölgelerindeki devrimci gelişmeler içinde, bütün Ortadoğu'daki devrimci güçler içinde, bir tehdit unsurudur. "Bölgede istikrarlı bir Türkiye bizim çıkarımızdır" diyen ABD açısından sömürgeci faşist cuntanın bu tehdit unsuru olmasını istikrarlı kılma politikası gündemdedir. Katil cunta'nın bu rolünü en iyi şekilde yerine getirmesi için, emperyalistlerin mali ve askeri yardımları yanında bir de çevik kuvvetler ile ortak askeri plânlar ile katiller cuntası cesaretlendirilmektedir.

DEĞERLİ NEWROZ OKUYUCULARI,

Dergimizin ne derece güç koşullar içerisinde yayına hazırlandığı okuyucularımızın bir kısmının bilgisi dahilindedir. Amaç devrimci militan özde, Kürdistan devrimine koşullarımız çerçevesinde yararlı yayının yanında biçim olarak da istenilene vermektir. Ancak olanakların elverdiği ölçüde gerekli dikkat ve çalışmaya rağmen, elie olmayan nedenlerden önemli ölçüde baskı ve dizgi hataları olmaktadır. Öyleki yazının anlamını değiştirecek ve bozacak hatalar söz konusudur. Ancak anlamda eksiklikler yaratan hataları aşağıda düzeltir anlayış göstermenizi bekleriz, saygılar...

NEWROZ

Sayı.7-8 Yanlış	Paragraf	Sütun	Satır	Sayfa	Doğru
Pasifist Sömürgeci cuntaya	4	1	6	4	Doğru faşist sömürgeci cuntaya
Kukla sesleri	2	2	27	4	Kukla şefleri
İktidar	2	1	36	7	İktidar
Bir	2	3	25	7	Bu
İkinciydi	2	1	59-60	7	İkiliydi
Yakından meseleyi kavramış olunur.	4	2	8	7	Yakından mesele kavranmış olunur.
8.Sayfada 3.sütunda 2.parağraftan sonra gelen üç satır parağrafin başına alınmalıdır.					
M-L ne demektir.	4	2	6	9	M-L ne demektir.
Bırakmaktadır.	1	1	son	10	Bırakmalıdır.
Reformlar sütunudur.	2	1	12	10	Reformlar bütünüdür.
Sayı 9,					
Gençlik yıllarına	1	3	7	1	Gericilik yıllarına
Bağlantılarıyla incilemek	1	2	2	1	Bağlantılarıyla incelemek
Bütün çocukluk	2	1	40	5	Bütün bunlar çocukluk
Halk topluluğu	2	2	34	10	Halka mutluluğu
Sonucu ayrıl kararı	2	3	4	11	Sonucu ayrılma kararı

YAZIŞMA ADRESİ: Postfach 2641 23. Kiel 1
W. Deutschland.
NAVNİŞAN :
KÜNTÜ NUMARASI: 11300 9500 Brodesholmer
Sparksse 23 Kiel
Bankleht zahl: 21051275
V. I.S.P
M. Prinz Lange
Str. 60
58 Hagen

leyla kasım

Leyla bacı, Güney Kürdistan halk hareketinin kahramanıdır. Elde silah Irak ırkçı sömürgeci BAAS iktidarına karşı savaşırken esir düştü. Sömürgecilerin zindanlarında günlerce işkence- lere karşı direndi. İşkenceciler- e karşı özgürlük sloganlarını haykırdı. Sömürgeciler Leyla Kasımın direniş gücünü kırmak için fiziki olarak ortadan kaldı- rmanın yollarını aradılar. Söz- de mahkemeden sonra idam kararını verdiler. İdam kararından sonra da işkence yapmaya devam ettiler ve savaşmaktan vazgeçti- ğini, pişman olduğunu BAAS hü- kümetinin yanında yer olduğunu açıklarsa idam edilmeyeceğini af edileceğini kabul ettirmek istediler. Ancak Leyla, böyle bir ihanetin ancak Baasçılara yakı- şacağını Kürdistan'lı bir savaş- çıya yakışmayacağını, bir kürdis- tan'lı savaşçının ancak Kürdis- tan halkı özgürlüğüne kavuşunca savaşmaktan vazgeçeceğini, yap- tıklarından gurur duyduğunu as- la pişman olmadığını, ölümü öz- gürlüğün bir bedeli olarak kab- ul edeceğini açıkladı. Daraga- cında da "Pişmanmısın" diyen celetleri "Yaşasın Kürdistan İhtilali" şeklinde cevaplandı- rı.

O kısa hayatıyla gerçek bir halk kahramanıdır. Savaş içinde doğdu, oyuncak diye silah ve bom- balarla iç içe büyüdü, savaştı ve 13 Mayıs 1974'de şehit düştü.

Leyla Kasım lise öğrenimi yap- tığı sıralarda Güney Kürdistan halkı ulusal hakları için ayak- lanmıştı. O'da bütün Kürdistanlı- lar gibi silaha sarıldı. Artık söz silahındı. Onun için Leyla bacı Kalemi bırakarak silaha

KÖLN MİTINGİ

Almanya'da yine kitleler, binler, onbinler şeklinde cunta ya ve onun uygulamalarına kar- şı yürüdü. Yine Almanya'da yaş- lı-geç, kadın-erkek, işçiler, e- mekçiler meydanlarda toplandı- lar. Kulme, barbarlığa, idama, iş- kenceye kısacası cuntaya karşı yürüdüler. Özgürlüğü demokrasi- yi, sosyalizm özlemini, insan- lık dışı uygulamaları protesto ettiler.

Köln'de düzenlenen mitingde KAWA, HK, Partizan, DHB taraftar- ları bulunmaktaydı. 6-7 bin ci- varında kitle ile Köln Eber- platz'da saat 12'de başlandı. Yol boyunca Kürçe, Türkçe, Al- manca sloganlar atıldı ve ko- nuşmalar yapıldı. Yürüyüş sonun- da her siyaset adına yapılan konuşmalarla faşist-sömürgeci cunta sert bir şekilde protes- to edildi. Köln mitingi olaysız bir şekilde sona erdi.

Aynı gün, aynı saatlerde ba- za Kürdistan ve Türkiyeli grup- lar tarafından bir miting daha yapıldı.

şarıldı. İyi bir silahşör iyi bir peşmerge oldu. Bir peşmerge müfrezesinin komutanlığına ge- rildi. Bu görevini de başarıyla yerine getirdi.

O ulusal hakları için savaşan halkımızın sömürgecilğe kulak ve sömürüye karşı yükselen müca- delesinde bir simgedir. O Kürdis- tan'ın dört parçasında her yıl savaşırlar. Onun her bir kım- lıuş mücadelesine güç katan bir savaşçıdır. Leyla Kasım, Necla yoldaş, Kürdistan devriminde bi- rer bayrak olarak sömürgecilğe emperyalizme yerli gericiliğe karşı sonsuza dek dalgalanacak- lar ve sonsuza dek yaşayacaklar.

BARIŞ mitingine katılalım

10.6.82 BONN

Emperyalist savaş hazırlayı- cılarından büyük ve saldırgan bir pakt olan, dünya çapında fa- şist diktatörlüklerin koruyucu su ve dostu; dünya halkları kar- şısında silahlanmanın, gerici - liğin baş ve temel kaynakları- dan biri olan Nato zirvesi top- lanmaktadır. Buna Reagan ve Na- to üyesi devlet başkanının ve yetkililerinin katılması bekle- niyor. Cunta adına da birisinin katılması gerekmektedir.

10 Haziran'da Almanya'da bu- lunan, her milliyetten işçiler, emekçiler, yurtseverler, demok- rat ve ilericiler, barış güçleri- ri zirvenin sahsında emperva- lizmi, savaşı ve silahlanmayı protesto edecekler.

Proletaryanın devrimci bay- ragını yükseltmek amacıyla, Al- manya işçi sınıfının önderli- ğinde ve dayanışma içinde en geniş kitleleri protesto içine çekelim."

Bizce özel önemi olan cunta şeflerinin gelişinin sahsında, cuntaya karşı protestoyu yük- seltelim.

Iran ve Irak kürdistan'ında KAWA-K.P.S.K tarafında çıkarılan bir broşür, gazetemiz tarafında basıma verilerek yakında ÇIKIYOR.

YOLDAŞLAR! SİZLER 5.24 NÖBETİNİZİ ŞEREFLİ TUTUNUZ. NÖBETİNİZİ BIRAKTIĞINIZ YERDE ŞEREFLİ DEYAL- MIŞ BULUNUYORUZ. SİZLER ENHAT UYUYUN. DEYVALDIĞINIZ NÖBETİ SİZLER 5.24 ŞEREFLİ KARNA RZALEYENLEBE TESİM EDECEZİZ. BU UMUT, BU DAVA, BU ATEŞ SÖNMEYECEK, NE- SİLDEN NEŞİLE İNTIKAL EDELECEK. VE BAĞINIZ. DEMOK- RATİK-BİRLEŞİK KÜRDİSTAN KURANINDA DEK.....

ULUSAL VE SOSYAL
KURTULUŞ ATEŞİ
SÖNMEYECEK!

İŞÇİLER ENERJİLER

Devrimciler, demokratlar, ilericiiler.

Bugün yüzbinler ABD Devlet Başkanı Ronald Reagan'ın Bonn'a gelişinin şahsında emperyalist saldırganlığı protesto ediyor. Değişik çıkarlardan, ayrı noktalardan hareket etmesine rağmen farklı sınıflar, gruplar, örgütler; toplumun farklı kesimleri aralarında birliği sağlayarak emperyalizme karşı duruyorlar.

Amerikan finas oligarşisinin bunalım ekonomisine denk düşen siyasi çizgisi için biçilmiş kaftan olan Reagan ve Haig grubu, yönetime geldiklerinden bu yana ılımlı olarak görülen eski politikayı terk ederek sert, saldırgan, gerici politika güttüler. Kendi ülkelerinde işçi düşmanlığını en azılı biçimde hayata geçirirken; dışarda "macaraci", saldırgan, gerici, katliamci anlayışlarını; daha 1960 larda Vietnam'da dünya halklarınca lanetlenen, bugün nefret ve kinle anılan, halklara kan kusuran mezalimci anlayışlarını, utanmaksızın eskiye duyulan özlemlerle uygulamaya çalışmaktadırlar. Bunun için sistemli, planlı, çok yönlü çalışırken; çıkarlarının tehlikeye girdiği her yerde halkların kanı ve canı pahasına her yonteme başvururken; dünyanın dört bir yanında Özgürlük ve Sosyalizm ayaklanması bastırmak için faşist diktatörlükler, cuntalar inşa etmekte ve bütün gücüyle desteklemektedirler. Gerek dünya halklarının demokrasi ve sosyalizm savaşları, gerekse sosyal-emperyalistlerle hegemonya dalaşması sonucu bozulan dengeyi kendi lehine çevirmek, dünyayı yeniden paylaşım ile dahada güçlenmek için özellikle çok açık bir biçimde savaş hazırlıkları yapmakta, silahlanma yarışını alabildiğine arttırarak insanlığın geleceğini tehdit eder seviyede silahlanmayı had safhaya vardırıdılar.

Bütün bunları kısacası şöyle özetliyebiliriz: Bugün Reagan ve çetesi, sosyalizm karşısında gün geçtikçe yıkılmaya mahkum olan, ikinci dünya savaşından buyana en büyük ekonomik-toplumsal krizini yaşayan kapitalizmi en gerici, faşist güçleriyle yaşatmak; tekrar emperyalizmin jandarması olarak, güçlü, hakim Amerikayı yaratmak, devrim ve halklar karşısında emperyalist devletlerin güçlü birliğini oluşturmak uğraşı içerisindedirler.

Bu amaçla saldırgan NATO paktı işlerlik kazandırmak, emperyalisler arası ayrılıkları gidermeye çalışacaklardır. Halklar için tuzaklarını ve provakasyonlarını, operasyon ve katliamlarını Ortadoğuda özel önem vererek yoğunlaştıran ABD finas kapitali, Türkiye ve Kürdistan halklarına işkeçe ve katliamlarla hayati zehir eden faşist-sömürgeci cuntayı işbaşına getirdi ve destekledi. Bugün Ortadoğuda

bütünöyle denetimi,eline almak için"çevik kuvvetlerini"
Kürdistan'a yerleştirmek istiyerek,halkımızın katledil-
mesine katılıp,Ülkemizi kedisine üs yapmaya çalışmakta.
Kardesler !

Çeşitli miliyetlerden Avrupalı işçiler,emekçiler!

Bugün bu zulüm dünyasına gidilmek istenmiyor,emperyalist saldırganlığa,savaşa,silahlanmaya dur demek isteniyorsa,-ki,hiç bir işçi,emekçi zulüm,sömürü istemez; ancak,sınıf bilinci doğrultusunda hareket etmediği müddetçe bilincsizce ona hizmet edecektir.-birleşelim,güçlü olalım ve mücadele edelim.Kürdistan'da,Türkiyede Güney Afrikada,Filipinlerde yapılan işkence,zulüm,katliam,Amerikadaki işçi düşmanlığı sadece o ülke halkını hedeflemiyor.Bu yaptırımları yaygınlaştırarak ve onlardan güç ve cesaret alarak,emperyalistler,dünyanın dört bir tarafında aynı şeyleri yaygınlaştıracaklardır.Zira gericilik dalgası,askerileşme,neo-faşist gelişme,dikkat edilirse sadece bir ülkeyle sınırlı kalmıyor,tersine dünyada yaygınlaşıyor.Dünyanın bir ülkesinde yapılan baskı,zulüm bütün olan işçi sınıfına ve sosyalizme indirilmiş darbe olarak kavranmalıdır.Onun için,dünyayı yaratan işçilere,yeryüzünde kendilerinden daha güçlü bir kuvvet olmadığını söylüyor,harekete geçmeleri gerektiğini hatırlatıyor ve diyoruzki:"İşçi sınıfının zicirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyi yoktur,oy-sa kazanacakları kocaman bir dünya vardır".

Emperyalist savaşa ve silahlanmaya karşı,savaşın kaynakları emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadele eden ve onların saldırgan paktı NATO ve VARSOVA'nın dağıtılmasını,Avrupada halklar için büyük tehlike olan uzun menzilli roket atar füzelerin kaldırılması taleplerini destekleyen,dünyanın diğer bölgelerinde de halklar karşısında emperyalistlerin,sosyal emperyalistlerin ve dünya gericiliğinin tam silahsızlanmasını talep eden,bu mücadeleyi devrim için savaşa bağliyan siyaset gerçek barış çizgisidir.Bu gerçek temeldede yol almak zorunludur.

Bağımsız,Birleşik,Demokratik Kürdistanı hedefliyen,dünya sosyalizminin ülkemizdeki birleşeni KAWA;savaşa ve emperyalist saldırganlığa karşı görevini devrime bağli olarak yerine getirecek,Avrupa ve dünya işçi sınıfının da bu doğru yola yürüyeceklerine inanacak ve bunun için savaşacaktır.Bütün dünya işçileri ileri !
-KAROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL-EMPERYALİZM VE DÜNYA GERİCİLİĞİ,-KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST CUNTA.-YAŞASIN BAĞIMSIZ BİRLEŞİK DEMOKRATİK KÜRDİSTAN VE PROLETERYA İNTERNASYONALİZMİ

KAWA

ARBEITER WERKTÄTIGE

Revolutionäre, Demokraten, Fortschrittliche, heute protestieren Tausende gegen den Imperialismus, die Ankunft des USA-Präsidenten Ronald Reagan in Bonn. An diesem Tag bilden die von unterschiedlichen Standpunkten und Interessen ausgehenden, verschiedenen Klassen angehörenden Organisationen und Gruppen eine Front gegen den Imperialismus.

Die politische Linie Reagens und der Haig-Gruppe ist die aggressiv-reaktionär "harte" politik der Zeiten der Krisen der Finanzoligarchie der USA; seit sie an der Macht sind, ist die Arbeitersfeindlichkeit im Lande gestiegen und die Politik der Aggression auf "abenteuerliche" Weise weiter verschärft: Die Verbrechen des US-Imperialismus 1960 in Vietnam sind noch im Gedächtnis der Völker der Welt. Auch heute noch unterstützen sie analog zu ihrer blutigen Vergangenheit faschistische Diktaturen, Juntas, in den Ländern, wo sie ihre Interessen bedroht fühlen, mit allen Mitteln, um die Kämpfe der Völker der Welt für Freiheit und Sozialismus zu verhindern.

Die Supermächte rüsten für einen neuen Weltkrieg mit dem Ziel der Neuaufteilung der Welt: Das durch die Kämpfe der Völker für Sozialismus als auch durch die Konkurrenz zwischen Imperialismus und Sozial-Imperialismus bedrohte Marktgleichgewicht legen die US-Imperialisten als Kriegstreiber zu ihrem Vorteil aus und rüsten so mit aller Art von Waffen, welche die Existenz der Menschheit gefährden.

Kurzum, der US-Imperialismus versucht seit dem 2. Weltkrieg, seine politisch-gesellschaftliche Krise gegenüber dem Sozialismus mittels reaktionär-faschistische Kräfte zu verstärken, mit dem Ziel Gendarmerie der Welt zu werden und die Einheit der Imperialisten gegenüber den Völkern der Welt zu bilden. Mit diesem Ziel wird die USA versuchen, beim NATO-Treff einen Ausweg aus den Spannungen innerhalb der Imperialistischen Partner zu finden und das aggressiv-militärische Bündnis NATO zu stützen. Den Operationen und Massakern gegen die Völker in Nah-Ost wendet der US-Finanzkapitalismus besondere Aufmerksamkeit zu: Die faschistisch-kolonialistische Junta, die das Volk aus der Türkei und das Volk aus dem Kurdistan auf grausame Weise unterdrückt, an die Macht gestellt und finanziert.

Um eine totale Kontrolle in Nah-Ost zu schaffen, plant die USA in Kurdistan einen militärischen Stützpunkt "flink Streitkräfte"; der US-Imperialismus beteiligt sich direkt an Massakern in Kurdistan.

Brüder,

Wenn die Grausamkeit in der Welt nicht zugelassen, Aggression, Krieg und Aufrüstung abgeschafft werden soll, schließt euch zusammen, sammelt Kräfte, kämpft mit. Die Arbeiter und Werktätige müssen gegen Ausbeutung und Unterdrückung sein, aber wenn sie ihr Klassenbewußtsein nicht besitzen, wird es möglich sein, daß sie der Ausbeutung dienen. Gegen Folter und Grausamkeiten in der Türkei, in Kurdistan, Süd-Afrika, Philipphinen, Latein-Amerika muß Stellung genommen werden! Es darf nicht vergessen werden, daß die Gefahr des Neo-Faschismus, Militarismus überall in den Ländern verbreitet ist. Die Unterdrückung der Arbeiterklasse irgendeines Landes soll als einen Schlag gegen die Interessen der Arbeiterklasse der Welt gesehen werden. Diese Welt ist von den Arbeitern geschaffen und wir müssen den Mut wecken und sagen: "Die Arbeiter haben nichts zu verlieren als ihre Kette, sie haben eine große Welt zu verdienen", sammelt euch die Kräfte unter proletarischer Fahne, um die Grausamkeiten dieser Welt zu beenden, um unsere Welt des Sozialismus zu gründen. Kämpft gegen den imperialistischen Krieg, Aufrüstung, gegen die Hauptkriegtreiber Imperialismus und Sozial-Imperialismus und ihrer militärischen Bündnissen NATO und WARSCHAU, gegen die Langstrecken-Raketen, die die Völker in Europa bedrohen, gegen die Weltreaktion; dies ist der richtige Weg zur Friede und entgültige Abrüstung von aller Art von Waffen in der Welt.

Die Organisation KAWA, die die Widersprüche in der Welt und im Lande richtig darstellt, gegen den imperialistische Krieg, für proletarischen Internationalismus, für ein unabhängiges, vereinigtes und demokratisches Kurdistan kämpft, geht davon aus, daß die europäischen Völker und die Arbeiterklasse der Welt mit einer richtigen politischen Linie die imperialistische Aggressionen aus dem Weg räumt. Die Arbeiter alle Länder vorwärts!

-NIEDER MIT DEM IMPERIALISMUS SOZIALIMPERIALISMUS UND WELTREAKTION, -NIEDER MIT DER FASCHISTISCH-KOLONIALISTISCHEN JUNTA, -ES LEBE DAS UNABHÄNGIGE VERINIGTE DEMOKRATISCHE KURDISTAN, -ES LEBE PROLETARISCHE INTERNATIONALISMUS!

KAWA